

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วนศาสตร์)

ปริญญา

การจัดการป่าไม้

การจัดการป่าไม้

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการสำรวจระยะไกล เพื่อการประเมิน
ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา ณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

Application of Geographic Information System and Remote Sensing for
Goral's Habitat Assessment in Omkoi Wildlife Sanctuary Changwat Chiang Mai

นามผู้วิจัย นายวรพล ตีปราสัย

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุระ พัฒนเกียรติ, Ph.D.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสงค์ สงวนธรรม, M.S.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นริศ ภูมิภาคพันธ์, วท.ค.)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสงค์ สงวนธรรม, M.S.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์วินัย อาจคงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 27 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2549

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการสำรวจระยะไกล เพื่อการประเมินถิ่น
ที่อยู่อาศัยของกวางผา ณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

Application of Geographic Information System and Remote Sensing for
Goral's Habitat Assessment in Omkoi Wildlife Sanctuary Changwat Chiang Mai

โดย

นายวรพล ดีปราสัย

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วนศาสตร์)

พ.ศ. 2549

ISBN 974-16-1213-3

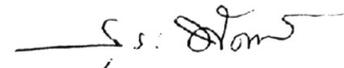
วรพล คีปราสัย 2549: การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการสำรวจระยะไกล เพื่อการประเมินถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา ณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วนศาสตร์) สาขาวิชาการจัดการป่าไม้ ภาควิชาการจัดการป่าไม้ ปรธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์สุระ พัฒนเกียรติ, Ph.D. 132 หน้า
ISBN 974-16-1213-3

การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการสำรวจระยะไกล เพื่อการประเมินถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา ณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อจำแนกพื้นที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยของกวางผา วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา โดยปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วย (1) ปัจจัยทางชีวภาพได้แก่ ชนิดป่า (2) ปัจจัยทางกายภาพได้แก่ แหล่งน้ำ ความสูงจากระดับน้ำทะเล ความลาดชัน ทิศด้านลาด ชนิดหิน ชนิดดิน และปริมาณน้ำฝน และ (3) ปัจจัยที่มีผลกระทบจากกิจกรรมของมนุษย์ ได้แก่ ระยะห่างจากที่ตั้งหน่วยพิทักษ์ป่า ระยะห่างจากหมู่บ้าน และระยะห่างจากเส้นทางคมนาคม

สำหรับผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีนัยสำคัญต่อการเลือกถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา ได้แก่ ระยะห่างจากเส้นทางคมนาคม ความสูงจากระดับน้ำทะเล ชนิดหิน แหล่งน้ำ และทิศด้านลาด ตามลำดับ ซึ่งจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผาก่อนข้างที่จะมีลักษณะจำเพาะ คือ เป็นทุ่งหญ้าที่มีลักษณะเป็นหินผาสูงชัน ซึ่งลักษณะพื้นที่จะหันไปทางด้านทิศตะวันตก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งห่างไกลจากพื้นที่กิจกรรมของมนุษย์ พบว่าพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 71,592.25 ไร่หรือร้อยละ 9.58 ของพื้นที่ทั้งหมด และพื้นที่ที่มีความเหมาะสมน้อยครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 679,786.25 ไร่หรือร้อยละ 90.42 ของพื้นที่ทั้งหมด ตามลำดับ จากผลการศึกษาความเหมาะสมของแหล่งที่อยู่อาศัยของกวางผาและปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อการปรากฏของกวางผาเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการจัดการแหล่งที่อยู่อาศัยของกวางผา และคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการและการอนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าต่อไป

ลายมือชื่อนิติติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

9 / 03 / 2549

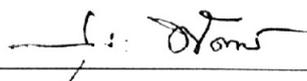
Vorapol Deeprasai 2006: Application of Geographic Information System and Remote Sensing for Goral's Habitat Assessment in Omkoi Wildlife Sanctuary Changwat Chiang Mai. Master of Science (Forestry), Major Field: Forest Management, Department of Forest Management. Thesis Advisor: Associate Professor Sura Pattanakiat, Ph.D. 132 pages.
ISBN 974-16-1213-3

The objectives for the application of Geographic Information System (GIS) and Remote Sensing for Goral's Habitat Assessment in Omkoi Wildlife Sanctuary Changwat Chiang Mai are focusing on the identification of Goral habitat suitability area and factors effected to Goral habitat selection. The factors using in the study are including (1) biological factor as forest type; (2) physical factor as water supply, altitude, slope, aspect, rock type, soil type and precipitation and (3) human activity impact factors as distance from forest protecting units, distance from villages and distance from roads.

The result of the study revealed that the significant factors effected to habitat selection of Goral are distance from road, altitude, rock type, water supply and aspect respectively. The study is also shown that Goral's habitat specific area are steep slope grass land, in high altitude facing to the west aspect and quite distance from human activity. The high-suitable habitat area for Goral is 71,592.25 rai or 9.58% of the total area and low-suitable habitat area is 679,786.25 rai or 90.42% of the total area respectively. Thus, this study is useful for Goral habitat conservation and management in the next future.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

9 / 03 / 2006

กิตติกรรมประกาศ

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุระ พัฒนเกียรติ ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประสงค์ สงวนธรรม กรรมการวิชาเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นริศ ภูมิภาคพันธ์ กรรมการวิชาการ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย อรุณประการัตน์ ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะ และคำแนะนำ ในการแก้ไขวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบคุณสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ ที่ให้ความอนุเคราะห์ ข้อมูลภาพถ่ายจากดาวเทียม และ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า ที่อนุญาตให้ ข้าพเจ้าได้สำรวจข้อมูลสัตว์ป่าในพื้นที่ และทบวงมหาวิทยาลัยที่สนับสนุนเงินทุนในการวิจัย

ขอบพระคุณ พีคีสกุล ธรรมสาณกุล วนศาสตร์ รุ่น 50 ผู้ช่วยเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย ที่ให้ข้อมูลในพื้นที่ศึกษา อำนวยความสะดวกทั้งทางด้านยานพาหนะ และบุคลากร ร่วมสำรวจภาคสนาม ขอขอบคุณ สมบัติ วรรณ เว็ททอง ศักดิ์ขาว และเจ้าหน้าที่หน่วยพิทักษ์ป่ามูเซอร์ทุกท่านที่มีได้ กล่าวชื่นชมในที่นี้ ที่ร่วมแรงร่วมใจฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ในระหว่างการเดินสำรวจข้อมูลภาคสนาม

ขอขอบคุณน้องรัฐพล บุญมี วนศาสตร์ รุ่นที่ 67 ที่รับอาสาทุกครั้งเมื่อข้าพเจ้าขอความร่วมมือในการออกสำรวจภาคสนาม น้องณัฐ รุ่น 60 น้องกิ้ง รุ่นที่ 66 ที่ช่วยเหลือด้านข้อมูล อุปกรณ์ และแนะนำโปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูลแผนที่ น้องฝน น้องเฟียด น้องต๋ม น้องเชษฐ น้องราม น้องต่อ น้องก้อย น้องเบนซ์ น้องอัน น้องแชมป์ และน้องน็อต รวมถึงเพื่อนๆวนศาสตร์ทุกคนที่ให้ความเป็นพี่เป็นน้องเสมอมาในยามที่ข้าพเจ้าต้องการคำแนะนำและคำปรึกษา

คุณประโยชน์อันใดที่จะได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอบแต่คุณพ่อ คุณแม่ พี่ น้อง และครอบครัวของข้าพเจ้า ที่คอยเป็นกำลังใจและสนับสนุนเงินทุนเพื่อใช้ในการศึกษาเสมอมา และคณาจารย์ทุกท่านที่คอยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งถึงวันนี้

วรพล ดิปราสัย

มีนาคม 2549

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญภาพ	(4)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
ตรวจเอกสาร	3
อุปกรณ์และวิธีการ	32
อุปกรณ์	32
วิธีการ	33
สถานที่ทำการศึกษา	44
ผลและการวิจารณ์	63
สรุปและข้อเสนอแนะ	100
สรุป	100
ข้อเสนอแนะ	102
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	107
ภาคผนวก	114

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ปริมาณน้ำฝนรอบ 30 ปี ของสถานีวัดปริมาณน้ำฝนทางภาคเหนือของประเทศไทย	50
2	กลุ่มชุดดินภายในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย	53
3	ลักษณะทางธรณีวิทยาภายในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย	55
4	แสดงจุดที่ใช้ในการปรับแก้ความผิดพลาดทางเรขาคณิตของข้อมูลดาวเทียม Landsat TM 7	69
5	ผลการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินด้วยวิธี man-machine interactive system	73
6	เมตริกความผิดพลาดในการประเมินความถูกต้องของการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินด้วยวิธี man-machine interactive system	75
7	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ(Correlation Coefficient)	88
8	ทดสอบนำตัวแปรชนิดป่า (Forest) ที่มีสหสัมพันธ์สูงกับความจากระดับน้ำทะเล (altitude) เพิ่มเข้าสู่การพิจารณา	95
9	การทดสอบเปรียบเทียบพื้นที่ที่คำนวณตามวิธีการคัดเลือกหาตัวแปรที่เหมาะสมต่อการกระจายของกวางผา กับวิธีการนำปัจจัยอิสระเข้าพิจารณาทุกตัวโดยการวิเคราะห์ด้วย Multiple Regression Analysis	98
ตารางผนวกที่		
1	ตำแหน่งที่ได้จากการสำรวจร่องรอยกวางผาในพื้นที่ศึกษา	115
2	Coverage ที่ใช้ในการวิเคราะห์ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผาโดยใช้วิธี Multiple Regression Analysis	118
3	ระดับของการจำแนกสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในการแปลความหมายจาก ภาพถ่ายดาวเทียม Landsat - 7TM	120
4	ที่ตั้งหน่วยราชการในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย	121

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
5	ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลการสำรวจภาคสนามกับการ แปลตีความด้วยวิธี man-machine interactive system	122
6	ผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่ กำหนด ขั้นตอนที่ 1 (Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)	127
7	ผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่ กำหนด ขั้นตอนที่ 2 (Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)	128
8	ผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่ กำหนด ขั้นตอนที่ 3 (Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)	129
9	ผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่ กำหนด ขั้นตอนที่ 4 (Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)	130
10	ผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่ กำหนด ขั้นตอนที่ 5 (Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)	131
11	ผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่ กำหนด ขั้นตอนที่ 6 (Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)	132

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แนวเส้นสำรวจสัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	35
2	แผนผังแสดงขั้นตอนการวิเคราะห์ระดับความเหมาะสมต่อการ ปรากฏของกวางผาโดยใช้ Multiple Regression Analysis	43
3	ที่ตั้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	47
4	ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	49
5	ปริมาณน้ำฝนพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	52
6	กลุ่มชุดดินในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	55
7	ลักษณะทางธรณีวิทยาในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัด เชียงใหม่	57
8	ตำแหน่งที่พบกวางผาในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	65
9	แนวสำรวจสัตว์ป่าบริเวณคอยม่อนจอง-คอยหลวง ในพื้นที่เขต รักษา-พันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	66
10	ตัวอย่างร่องรอยกวางผาที่ได้จากการสำรวจในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์- สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	67
11	ภาพถ่ายดาวเทียมที่ใช้แผนที่ภูมิประเทศอ้างอิงในการเลือกจุด ควบคุมทางภาคพื้นดิน เพื่อปรับแก้ความผิดพลาดทางเรขาคณิต	68
12	ภาพถ่ายดาวเทียมที่มีขอบเขตตามเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ที่ปรับแก้ความผิดพลาดทางเรขาคณิตเรียบร้อยแล้ว	71
13	การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัด เชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2547	73
14	ฐานข้อมูลภูมิศาสตร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ถิ่นที่อยู่อาศัยกวางผา ณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จ. เชียงใหม่	82

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
15	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และระดับความเหมาะสมต่อการปรากฏ ของกวางผา โดยวิธี การนำปัจจัยอิสระเข้าสู่การพิจารณาทุกตัว	87
16	พื้นที่เหมาะสมต่อการปรากฏของกวางผาในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่	97

การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการสำรวจระยะไกล เพื่อการประเมินถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา ณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

Application of Geographic Information System and Remote Sensing for Goral's Habitat Assessment in Omkoi Wildlife Sanctuary Changwat Chiang Mai

คำนำ

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 รัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์การบริหารจัดการให้มีการพัฒนาและจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการติดตามตรวจสอบและจัดการทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างทันการ รวมทั้งให้มีการศึกษาวิจัยเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกัน และมีการติดตามข้อมูลผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมโลกเพื่อวางแผนเตรียมพร้อมรับปัญหา (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2545) ปัจจุบันระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) และการสำรวจระยะไกล (Remote Sensing) ได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างรวดเร็วและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากสามารถที่จะวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ได้หลายประเภทได้ในเวลาเดียวกัน และสามารถจัดเก็บข้อมูลได้อย่างมีระบบ นำเสนอข้อมูลได้ชัดเจนและครอบคลุม นับได้ว่าระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการสำรวจระยะไกลเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างมากต่อการนำมาใช้ในการประเมินแหล่งพื้นที่ที่เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผาได้อย่างชัดเจน

ความสำคัญและที่มาของการศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการสำรวจระยะไกลเพื่อการประเมินถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา (*Nemorhaedus caudatus*) เนื่องจากกวางผาจัดเป็นหนึ่งในสัตว์ป่าสงวน 15 ชนิดของประเทศไทย ปัจจุบันใกล้จะสูญพันธุ์ จากข้อมูลที่มีผู้สำรวจถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา พบว่ากวางผามีถิ่นที่อยู่อาศัยจำกัดในบางพื้นที่ของประเทศเท่านั้น ซึ่งน้อยมากเมื่อเทียบกับพื้นที่การกระจายทั่วทั้งโลก ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบถึงปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกถิ่นที่อยู่อาศัย การกระจาย และบริเวณที่มีพื้นที่อาศัยเหมาะสมกับกวางผา โดยแสดงผลออกมาแล้วสามารถมองเห็นภาพได้ชัดเจน

และใช้เป็นฐานข้อมูลในการตัดสินใจต่อการจัดการ และการป้องกันพื้นที่ที่คาดว่าจะจะเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญ (hot spot) สำหรับกวางผา และเพื่อนำข้อมูลจากการศึกษานี้ไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการหาพื้นที่แหล่งใหม่ โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดในการปล่อย กวางผา หรือสัตว์ป่าชนิดอื่นๆ คินสุป่า และติดตามศึกษาต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อการเลือกใช้ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา
2. เพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่อยู่อาศัยจากปัจจัยของกวางผาที่กำหนดจากมากไปหาน้อย
3. เพื่อวิเคราะห์และสร้างแผนที่ถิ่นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมของกวางผา

ตรวจเอกสาร

ในการศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการสำรวจระยะไกล เพื่อการประเมินดินที่อยู่อาศัยของกวางผา ณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ นั้นได้มีการตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ครอบคลุมตามประเด็นต่างๆ ซึ่งได้ทำการแบ่งออกเป็น 7 ส่วน คือ

- ส่วนที่ 1 การสำรวจข้อมูลจากระยะไกล (remote sensing)
- ส่วนที่ 2 ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System :GIS)
- ส่วนที่ 3 ระบบระบุพิกัดตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ด้วยดาวเทียม (Global Positioning System :GPS)
- ส่วนที่ 4 สัตว์ป่าสงวน และดินที่อยู่อาศัย
- ส่วนที่ 5 นิเวศวิทยา กวางผา
- ส่วนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ส่วนที่ 7 หลักการและวิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์ดินที่อยู่อาศัยของกวางผา
- ส่วนที่ 8 แนวทางการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อการจัดการทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่า

1. การสำรวจข้อมูลจากระยะไกล (Remote Sensing)

1.1. ความหมาย

การสำรวจข้อมูลจากระยะไกล หมายถึงวิทยาศาสตร์ และศิลปะของการได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุ พื้นที่ หรือปรากฏการณ์จากเครื่องมือบันทึกข้อมูลโดยปราศจากการเข้าไปสัมผัสวัตถุเป้าหมาย ทั้งนี้อาศัยคุณสมบัติของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าเป็นสื่อการได้มาของข้อมูลใน 3 ลักษณะ คือ ช่วงคลื่น (spectral) รูปทรงสัณฐานของวัตถุบนพื้นผิวโลก (spatial) และการเปลี่ยนแปลงตามช่วงเวลา (temporal) (สุรชัย, 2536)

การสำรวจจากระยะไกล เป็นวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแขนงหนึ่ง ที่ใช้ในการบ่งบอก จำแนก หรือวิเคราะห์คุณสมบัติของวัตถุต่างๆ โดยปราศจากการสัมผัสโดยตรง (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2540)

การสำรวจจากระยะไกล เป็นวิทยาการของการได้มาของข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุ บนพื้นผิวโลก เป็นการรับรู้การสะท้อน หรือส่งผ่านพลังงาน การวิเคราะห์ และการประยุกต์ใช้ ข้อมูลนั้น (Canada Centre for Remote Sensing, 2001)

องค์ประกอบที่สำคัญของการสำรวจข้อมูลระยะไกล คือ คลื่นแสงซึ่งเป็นพลังงาน คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติไม่ว่าเป็นพลังงานที่ได้จากดวงอาทิตย์ หรือเป็น พลังงานจากตัวเอง ซึ่งระบบการสำรวจข้อมูลระยะไกลโดยการอาศัยพลังงานแสงธรรมชาติ เรียกว่า passive remote sensing ส่วนระบบบันทึกที่มีแหล่งพลังงานที่สร้างขึ้น และส่งไปยังวัตถุ เป้าหมาย เรียกว่า active remote sensing พลังงานคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า (electromagnetic wave) ที่สะท้อนหรือ แผลออกจากวัตถุหรือพื้นผิวโลก มักเป็นต้นกำเนิดของข้อมูลที่สำรวจจากระยะไกล เครื่องมือที่ใช้วัด ค่าพลังงานแม่เหล็กไฟฟ้าที่สะท้อนหรือแผลออกจากวัตถุ เรียกว่า เครื่องวัดจากระยะไกล (remote sensor) หรือ เครื่องวัด (sensor) เช่น กล้องถ่ายภาพ หรือเครื่องสแกนเนอร์ (scanner) และยานพาหนะ ที่ใช้ติดตั้งเครื่องวัด เรียกว่า ยานสำรวจ (platform) ได้แก่ เครื่องบิน หรือดาวเทียม (กรมส่งเสริม คุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2547)

1.2 การสำรวจข้อมูลจากระยะไกล ประกอบด้วย 2 กระบวนการ คือ

1.2.1 การได้มาซึ่งข้อมูล (data acquisition) การได้รับข้อมูลในกระบวนการสำรวจ ข้อมูลจากระยะไกลเป็นกระบวนการต่างๆ ที่ให้ได้มาซึ่งข้อมูลโดยเริ่มตั้งแต่ดาวเทียม หรือยานสำรวจ (platform) ถูกส่งออกสู่วงโคจรในตำแหน่งที่จะทำการบันทึกข้อมูลจนถึงขั้นการส่งข้อมูล หรือสัญญาณการสะท้อนพลังงานสู่สถานีรับภาคพื้นดิน (receiving station) และผลิตข้อมูลออกมา ในรูปแบบของข้อมูลเชิงอนุমান (analog data) หรือข้อมูลเชิงตัวเลข (digital data) (กรมส่งเสริม คุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2547) ประกอบด้วย แหล่งพลังงาน (energy source) การเคลื่อนที่ของพลังงาน

(propagation of energy) ปฏิสัมพันธ์ของพลังงานกับลักษณะพื้นผิวโลก (interaction with the target) ระบบการบันทึกข้อมูล (sensor system) และข้อมูลที่ได้รับ (สุรชัย, 2536)

1.2.2 การแปลตีความ และการวิเคราะห์ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม (image interpretation and analysis) มีการดำเนินการได้ 2 วิธีการ คือการแปลตีความด้วยสายตา (visual interpretation) ข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative) ซึ่งสามารถวัดออกมาเป็นค่าได้แน่นอน อาจออกมาในรูปของ ดี เลว หรือเปอร์เซ็นต์ กล่าวคือ การแปลภาพถ่ายดาวเทียมด้วยสายตาไม่สามารถวัดออกมาเป็นเชิงปริมาณได้ทันที และการวิเคราะห์และประมวลผลเชิงตัวเลข (digital analysis and processing) ข้อมูลที่ได้จะอยู่ในรูปข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative) (สุพรรณ, 2536)

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลภาพจากดาวเทียมด้วยสายตา (visual interpretation) หรือการแปลตีความหมาย (photographic interpretation) หมายถึง การวินิจฉัย (identification) ว่าสิ่งที่เห็นควรเป็นสิ่งใด หรือน่าจะเป็นอะไร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ (analysis) อย่างมีระบบเพื่อนำข้อมูล (data) และสารสนเทศ (information) จากหลายด้านมาประกอบกันเพื่อช่วยระบุว่าสิ่งที่เห็นในภาพนั้นน่าจะเป็นอะไรในพื้นที่จริง (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2545) การแปลภาพถ่ายดาวเทียมจะอาศัยลักษณะที่ปรากฏบนภาพถ่ายดาวเทียม คือ รูปร่าง (shape) รูปแบบการจัดเรียง (pattern) สี (color) ที่ตั้ง (site) และ ถิ่นที่ตั้งและสิ่งแวดล้อมข้างเคียง (site and environment) เป็นปัจจัยสำคัญในการแปลตีความ (สุวิทย์ และคณะ, 2544) นักแปลภาพที่ดีควรมีคุณสมบัติ คือ ความรู้ภูมิหลัง (background) ความสามารถของสายตา (visual acuity) ความสามารถของจิตใจ (mental acuity) และประสบการณ์ (experience) (ประสพชัย, 2536)

(2) การวิเคราะห์ และการประมวลผลเชิงตัวเลข (digital analysis and processing) จะเป็นการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาช่วยในการวิเคราะห์โดยใช้ค่าทางสถิติ หรือทฤษฎีทางสถิติเป็นตัวตัดสินใจ กระบวนการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูลดาวเทียม สามารถแยกออกได้ดังนี้

การเตรียมข้อมูลก่อนทำการวิเคราะห์ (preprocessing) ประกอบด้วย กระบวนการปรับแก้ความผิดพลาดทางคลื่น (radiometric correction) การแก้ไขความคลาดเคลื่อน

ทางเรขาคณิต (geometric correction) ของภาพถ่ายดาวเทียม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริงบนพื้นผิวโลก

การเน้น หรือการปรับปรุงคุณภาพภาพถ่ายดาวเทียม (image enhancement) จะประกอบด้วย กระบวนการปรับแก้ระดับสีเทา (contrast stretching) การกรองข้อมูล (spatial filtering) เพื่อความชัดเจนของข้อมูล

การแปลงค่าของข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม (image transformation) เป็นการรวมข้อมูลจากหลายช่วงคลื่นด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์ เพื่อให้ได้ข้อมูลใหม่ที่ต้องการ เช่น การหาอัตราส่วนระหว่างแบนด์ (spectral or band ratio) และ principal components analysis (Canada Centre for Remote Sensing, 2001)

การจำแนกประเภทข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม (image classification) โดยทั่วไปการจำแนกข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ มี 2 วิธี คือ (1) supervised classification เป็นวิธีที่ผู้วิเคราะห์จะต้องกำหนดพื้นที่ข้อมูลตัวอย่าง (training area) ของข้อมูลแต่ละประเภทให้กับคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณค่าสถิติ (mean, standard deviation) และค่าสถิติดังกล่าวจะเป็นตัวแทนสำหรับจำแนกประเภทข้อมูลของพื้นที่ทั้งหมด และ (2) unsupervised classification เป็นวิธีที่ผู้วิเคราะห์ไม่ต้องกำหนดพื้นที่ข้อมูลตัวอย่าง (training area) ของแต่ละประเภทข้อมูลให้กับคอมพิวเตอร์ (กันยา และคณะ, 2536)

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก่อนทำการแปล วิเคราะห์ หรือการจำแนกประเภทข้อมูล คือ การเปลี่ยนแปลงตามช่วงเวลา (multitemporal approach) เนื่องจากวัตถุแต่ละชนิดอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล หรือช่วงเวลา ดังนั้นการวิเคราะห์ จำแนกประเภทข้อมูล หรือติดตามการเปลี่ยนแปลง (monitoring) จำเป็นจะต้องใช้ข้อมูลจากหลายช่วงเวลามาใช้ในการเปรียบเทียบเพื่อความถูกต้องและชัดเจนมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงตามช่วงคลื่น (multispectral approach) เนื่องจากวัตถุแต่ละชนิดจะมีการสะท้อน หรือดูดซึมพลังงานแตกต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ข้อมูลช่วงคลื่นเดียวอาจจะจำแนกประเภทข้อมูลได้ไม่ดัดนัก จำเป็นต้องใช้ข้อมูลหลายช่วงคลื่นมาวิเคราะห์หรือประกอบกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น ระดับความหยาบละเอียดของข้อมูล

(multilevel or multistage approach) เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจระยะไกลมีระดับ ความหนาแน่นละเอียดแตกต่างกัน เช่น ข้อมูลที่ได้จากดาวเทียม Landsat TM5 มีความละเอียด (resolution) 30x30 เมตร ข้อมูลจากดาวเทียม Spot มีความละเอียด 20x20 เมตร ดังนั้นในการวิเคราะห์ หรือจำแนกข้อมูลควรจะมีระดับที่เหมาะสมกับข้อมูล ซึ่งทั้งการแปลภาพถ่ายจากดาวเทียมด้วยสายตา และวิเคราะห์เทปบันทึกข้อมูลจากดาวเทียมด้วยคอมพิวเตอร์ มีขั้นตอนที่เหมือนกัน ยกเว้นวิธีการแปลและวัสดุที่ใช้แตกต่างกัน ขั้นตอนต่างๆ สรุปได้ดังนี้ สุพรรณ (2536) ได้สรุปขั้นตอนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

- 1) ตรวจสอบข้อมูล และรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน
- 2) เก็บข้อมูลภาคพื้นดิน
- 3) แปล และวิเคราะห์ข้อมูลจากดาวเทียมด้วยสายตา หรือคอมพิวเตอร์
- 4) จัดทำแผนที่
- 5) ตรวจสอบความถูกต้องทางภาคพื้นดิน (mapping accuracy)

สรุปได้ว่า การสำรวจระยะไกล (remote sensing :RS) เป็นวิทยาศาสตร์ประยุกต์ที่ต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ ในขบวนการของการสำรวจข้อมูลโดยไม่สัมผัสวัตถุเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุ พื้นที่ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ ออกมา โดยทั่วไปจะใช้เครื่องบิน และดาวเทียมในการติดตั้งอุปกรณ์บันทึกข้อมูล และจัดเก็บข้อมูลออกมาตาม media แต่ละชนิดของเครื่องบินที่กึ่ง โดยทั่วไปนั้นข้อมูลที่ได้จะหมายถึง ภาพถ่ายทางอากาศ และภาพถ่ายดาวเทียม เป็นต้น

2. ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS)

2.1. ความหมาย

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ คือ เครื่องมือที่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการนำเข้า จัดเก็บ จัดเตรียม ดัดแปลง แก้ไข จัดการ และวิเคราะห์ พร้อมทั้งแสดงผลข้อมูลพื้นที่ตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น GIS จึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ประโยชน์เพื่อใช้ในการจัดการและบริหารการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงข้อมูลด้านพื้นที่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากเป็นระบบเกี่ยวข้องกับระบบการไหลเวียนของ

ข้อมูลและการผสมผสานข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) หรือข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) เพื่อให้เป็นข่าวสารที่มีคุณค่า (โครงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2541)

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ คือ ระบบที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์เครื่องมือหลักที่สำคัญในการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลเชิงพื้นที่ที่มีความซับซ้อนและปริมาณมาก ตั้งแต่การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดเตรียม การตัดแปลงข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ การแก้ไข การจัดการและการวิเคราะห์ ข้อมูล พร้อมทั้งการเสนอผลการวิเคราะห์ประเมินผลข้อมูลเชิงพื้นที่ ทั้งหมดอยู่ในรูปของแผนที่ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ตามความต้องการโดยอาศัยลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นตัวเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลข่าวสารประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ได้รับการยอมรับว่าเป็นประโยชน์อย่างมาก ในการจัดการและการบริหารการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงข้อมูลด้านพื้นที่ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเมื่อใช้ร่วมกับข้อมูลจากการสำรวจระยะไกล ยิ่งทำให้ความสามารถของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ก้าวหน้ายิ่งขึ้น จากความหลากหลายของความสามารถในการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์นี้เอง จึงทำให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนจำนวนไม่น้อยที่ใช้ประโยชน์จากระบบข้อมูลนี้ และมีแนวโน้มที่จะมีผู้ใช้เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ (กรมวิชาการเกษตร, 2001)

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ คือ ระบบสำหรับการนำเข้า การเก็บ การเปลี่ยนแปลงการวิเคราะห์ และการแสดงผลข้อมูลทางภูมิศาสตร์ หรือข้อมูลเชิงพื้นที่ โดยข้อมูลเหล่านี้จะแสดงในลักษณะของจุด เส้น และพื้นที่รูปปิด ที่ควบคู่ไปกับข้อมูลอรรถาธิบาย (attribute data) ซึ่งแสดงลักษณะเฉพาะตัวของข้อมูลแต่ละรูปแบบ (สุวิทย์ และคณะ, 2542)

2.2 องค์ประกอบของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ มีองค์ประกอบที่สำคัญหลายอย่าง แต่ละอย่างล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญทั้งสิ้น แต่ที่สำคัญประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ข้อมูลและสารสนเทศ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่างๆ และโปรแกรม และบุคลากร

2.1.1 ข้อมูลและสารสนเทศ (data/information) ข้อมูลที่จะนำเข้าสู่ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ควรเป็นข้อมูลเฉพาะเรื่อง (theme) และเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการตอบคำถามต่างๆ ได้ตามวัตถุประสงค์ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ และเป็นปัจจุบันมากที่สุด (โครงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2541) ข้อมูลและสารสนเทศสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

ก. ข้อมูลที่มีลักษณะเชิงพื้นที่ หรือข้อมูลเชิงภูมิศาสตร์ เป็นข้อมูลที่แสดงสภาพภูมิประเทศของพื้นที่ ด้วยตำแหน่งพิกัดทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีโครงสร้างข้อมูล 2 รูปแบบ คือ

(1) รูปแบบข้อมูลเวกเตอร์ (vector format) เป็นข้อมูลที่แสดงทิศทาง และตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ในลักษณะของจุด (point) หรือโดยการเชื่อมจุดหลายๆ จุดเพื่อแสดงรูปแบบเส้น (arcs or line) เช่น ถนน แม่น้ำ เป็นต้น และปลายของเส้นหลายๆ เส้นที่ต่อกันจนเกิดเป็นรูปขอบเขตของพื้นที่ เรียกว่า โพลีกอน (polygons) ดังนั้นรูปแบบของข้อมูลเชิงพื้นที่ จะอาศัยค่าพิกัดที่ต่อเนื่องของจุดในการกำหนดขอบเขตของวัตถุที่เราสนใจ

(2) รูปแบบข้อมูลแรสเตอร์ (raster format) โครงสร้างของข้อมูลจะแสดงในรูปสี่เหลี่ยม หรือจุดภาพ (grid or pixels) ที่มีการอ้างอิงกับระบบพิกัดรายละเอียดของข้อมูลเชิงพื้นที่ที่เก็บบันทึกในรูปแบบนี้จะแปรผันโดยตรงกับขนาดของจุดภาพ

ข. ข้อมูลอรรถาธิบาย (non-spatial data or attribute data) เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของพื้นที่นั้น อาจจะเป็นค่าเชิงปริมาณ หรือตารางที่อธิบายถึงสภาพพื้นที่ได้เด่นชัดเพื่อการจัดการทรัพยากรต่างๆ เช่น ข้อมูลประชากรในพื้นที่ป่า ข้อมูลด้านอุทกนิยมนิเวศ คุณภาพของน้ำและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น การป้อนข้อมูลชนิดนี้มักนิยมนำมาจัดเก็บเป็นรหัส และจัดเก็บไว้ในแฟ้มข้อมูลที่เรียกว่า topology file (จรัญธร, 2541)

2.2.2 เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่างๆ ชิ้นส่วนต่างๆ ในคอมพิวเตอร์ เรียกว่า hardware ประกอบด้วยหน่วยประมวลผลกลาง (central processing unit : CPU) อุปกรณ์การนำเข้า (input devices) เช่น Digitizer Scanner อุปกรณ์อ่านข้อมูล อุปกรณ์การเก็บรักษา ข้อมูล (disk drive storage unit) และแสดงผลข้อมูล (output devices) เช่น printer, plotter เป็นต้น ซึ่งอุปกรณ์แต่ละชนิดมีหน้าที่และคุณภาพแตกต่างกันออกไป

2.2.3 โปรแกรม หรือระบบซอฟต์แวร์ (software) หมายถึง โปรแกรมที่ใช้ในการจัดการระบบ และสิ่งงานต่างๆ เพื่อให้ระบบฮาร์ดแวร์ทำงาน หรือเรียกข้อมูลที่จัดเก็บในระบบฐานข้อมูลทำงานตามวัตถุประสงค์ โดยทั่วไปชุดคำสั่ง หรือโปรแกรมของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์จะประกอบด้วย หน่วยนำเข้าข้อมูล หน่วยเก็บข้อมูล การจัดการข้อมูล หน่วยวิเคราะห์แสดงผลหน่วยแปลงข้อมูล และหน่วยโต้ตอบกับผู้ใช้

2.2.4 บุคลากร จะประกอบด้วยผู้ใช้ระบบ (analyst) และผู้ใช้สารสนเทศ (user) ผู้ใช้ระบบหรือผู้ชำนาญการ GIS จะต้องมีความชำนาญในหน้าที่ และได้รับการฝึกฝนมาแล้วเป็นอย่างดี พร้อมทั้งจะทำงานได้เต็มความสามารถ โดยทั่วไปผู้ใช้ระบบจะเป็นผู้เลือกระบบฮาร์ดแวร์ และระบบซอฟต์แวร์ เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ และสนองความต้องการของหน่วยงาน ส่วนผู้ใช้สารสนเทศ คือ นักวางแผน หรือผู้มีอำนาจตัดสินใจ (decision maker) เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ

นอกจากองค์ประกอบที่สำคัญทั้ง 4 ส่วนแล้ว องค์กรที่จะรองรับ (organization) ก็นับว่ามีความสำคัญต่อการดำเนินงานระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ทั้งนี้เพราะองค์กรที่เหมาะสมและมีวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ จะสามารถรองรับและให้การสนับสนุนการนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เข้ามาใช้ในแผนงานขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้รับการสนับสนุนงบประมาณ อุปกรณ์ และบุคลากรที่เหมาะสมกับหน้าที่

2.3 การทำงานของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS operation system)

การทำงานของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก คือการวิเคราะห์ปัญหา หรือการกำหนดวัตถุประสงค์ การจัดเตรียมฐานข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการแสดงผลข้อมูล

2.3.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ (determination objective) เป็นขั้นตอนแรกและสำคัญที่สุดในการดำเนินงานเกี่ยวกับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ ทั้งนี้ นักวิเคราะห์ GIS ต้องทราบวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนก่อนการดำเนินงานในขั้นตอนต่างๆ ว่าต้องการแก้ปัญหาอะไร ปัญหา

ดังกล่าวสามารถตอบได้โดย GIS หรือไม่ ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิเคราะห์คืออะไร และใครเป็นผู้นำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในขั้นตอนต่อไป

2.3.2 การจัดเตรียมฐานข้อมูล (database preparation) ประกอบด้วย

(1) การนำเข้าข้อมูล (data input) สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การนำเข้าข้อมูลเชิงพื้นที่ (spatial data) และข้อมูลทั่วไป การนำเข้าข้อมูลเชิงพื้นที่ เป็นการแปลงข้อมูลเชิงพื้นที่ให้เป็นข้อมูลเชิงตัวเลข (digital data) ซึ่งสามารถนำเข้าได้หลายวิธี เช่น digitizing table คีย์บอร์ด (computer keyboard) สแกนเนอร์ (scanner) นำเข้าข้อมูลจากแผ่นฟิล์ม (film importation) และแปลงค่าพิกัดทางภูมิศาสตร์ที่จัดเก็บจากเครื่อง global positioning system (GPS)

(2) การจัดเก็บข้อมูลพื้นที่ในระบบ GIS (cartographic representation) ข้อมูลเชิงพื้นที่จะถูกจัดเก็บโดยอ้างอิงจากค่าพิกัดทางภูมิศาสตร์ ทั้งนี้รหัสของข้อมูลอาจเรียงตามลำดับของการนำเข้า หรือเรียงตามค่ารหัสที่ถูกกำหนดโดยผู้ใช้ระบบ (User ID)

(3) ความสัมพันธ์ทางพื้นที่ (spatial topology) ข้อมูลพื้นที่ โดยทั่วไปจะมีระบบการจัดเก็บข้อมูลเฉพาะของข้อมูลแต่ละลักษณะ (each graphic object) ซึ่งลักษณะความสัมพันธ์ของข้อมูลพื้นที่ และระบบการจัดเก็บนี้เรียกว่า ความสัมพันธ์ทางพื้นที่ หลังจากได้สร้าง topology เรียบร้อยแล้ว ข้อมูลต่างๆ สามารถนำมาวิเคราะห์เชิงพื้นที่ได้

(4) การจัดเก็บและเรียกค้นตารางฐานข้อมูล (database) ฐานข้อมูลที่ใช้อธิบายข้อมูลพื้นที่ หรือข้อมูลอรรถาธิบาย ได้ถูกจัดเก็บในรูปแบบที่สัมพันธ์กับข้อมูลเชิงพื้นที่เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง ง่ายต่อการปรับแก้และการเรียกใช้

2.3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล (data analysis) คือ การนำเอาข้อมูลแผนที่ต่างๆ ที่เก็บไว้ในระบบมาทำการประมวลผล ด้วยวิธีการซ้อนทับ (overlay) และการเชื่อมโยงข้อมูลเชิงพื้นที่กับข้อมูลบรรยาย เพื่อทำการวิเคราะห์ หรือกำหนดวางแผนการจัดการกับพื้นที่นั้นๆ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้ตามที่ต้องการ (วิเชียร, 1999)

2.3.4 การแสดงผล (data display) ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำเสนอหรือแสดงผลได้ทั้งบนจอคอมพิวเตอร์ (monitor) ผลิตเป็นเอกสาร ในรูปแบบของแผนที่และตาราง โดยใช้เครื่องพิมพ์ หรือ plotter หรือสามารถแปลงข้อมูลเหล่านั้นไปสู่ระบบการทำงานในโปรแกรมอื่นๆ ในรูปแบบของแผนที่ (map) แผนภูมิ (chart) หรือ ตาราง (table) (โครงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2541)

2.4 เทคนิควิธีการหลักๆ ที่สามารถวิเคราะห์ด้วย GIS

การใช้ GIS เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น จำเป็นที่จะต้องทราบรายละเอียดและความสามารถของเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วย ซึ่งเทคนิคและหลักการวิเคราะห์หลักๆ ที่ GIS สามารถทำได้นั้น Congalton and Green (1992) ได้กล่าวว่า จากการเก็บรวบรวมข้อมูล จำเป็นที่จะต้องนำข้อมูลที่ได้มาลงตำแหน่ง และจัดรวมให้อยู่บนแผนที่ฐาน ซึ่งการลงตำแหน่งให้อยู่บนแผนที่แผ่นเดียนั้นมีค่าใช้จ่ายสูง เสียเวลา และอาจทำให้แผนที่ดูยุ่งเหยิง อย่างไรก็ตามการใช้เทคนิคทาง GIS โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การซ้อนทับ (overlay analysis) การสร้างแบบจำลอง (modeling) การสร้างขอบเขตอาณาบริเวณ (buffering) และการวิเคราะห์โครงข่าย (network analysis) จะไม่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าวข้างต้น เมื่อการประมวลผลสิ้นสุดลง โดยสามารถอธิบายเทคนิควิธีการต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

2.4.1 การวิเคราะห์การซ้อนทับ (overlay analysis)

ความสามารถในการแบ่งประเภทของข้อมูลจากการให้รายละเอียดเกี่ยวกับคุณสมบัติของวัตถุ ทำให้สามารถแสดงรายละเอียดของข้อมูลประเภทเดียวกันแต่มีคุณลักษณะแตกต่างกันอยู่ในชั้นแผนที่ (layer) เดียวกันได้ เช่น แผนที่ชั้นลำห้วย มีทั้งลำห้วยน้ำไหลเฉพาะฤดูและน้ำไหลตลอดปีอยู่ในชั้นแผนที่เดียวกัน เป็นต้น การเลือกเฟ้นเอาลักษณะเฉพาะของข้อมูลจากการรวมชั้นแผนที่หนึ่งกับข้อมูลอีกชั้นแผนที่หนึ่ง โดยเงื่อนไขทางพีชคณิตแบบ Boolean ในการดำเนินการ คือ และ (and) หรือ (or) ไม่อย่างใดอย่างหนึ่งอย่างเดียว และ ไม่ใช่ (not) ดำเนินการโดยใช้เงื่อนไขตามข้อกำหนด ผลที่ได้ อาจจะเป็นจริง (true) หรือ เท็จ (false) ซึ่งจะได้ข้อมูลชั้นแผนที่ใหม่ที่เกิดจากการรวมข้อมูลชั้นแผนที่เดิมที่มีอยู่ออกมา และสามารถแบ่งประเภทของการวิเคราะห์การซ้อนทับออกเป็น 2 ประเภทหลักๆ คือ การดำเนินการแบบจุด (point operation) และการ

ดำเนินการกับวัตถุข้างเคียงหรือวัตถุที่มีขอบเขต (neighborhood or region operation) ซึ่งแต่ละประเภทมีวิธีการดังนี้

การดำเนินการแบบจุด สามารถใช้เงื่อนไขทางพีชคณิตแบบ Boolean ร่วมด้วยได้ เช่น การให้ค่าน้ำหนักคะแนน การคูณด้วยตัวปัจจัย การบวก รวมถึงการดำเนินการที่ซับซ้อน เช่น การจำแนกตัวแปร (clustering) การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (discriminate analysis) การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principal component analysis) และ การใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติอื่นๆ

การดำเนินการกับวัตถุข้างเคียงหรือวัตถุที่มีขอบเขต ซึ่งความสัมพันธ์และกระบวนการวิเคราะห์จะมีความซับซ้อนมากกว่าการดำเนินการแบบจุด เนื่องจากเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านพื้นที่ของข้อมูล ทั้งจากการวัด (measure) ความสัมพันธ์ (correlation) และความหลากหลาย (diversity) ของข้อมูล เช่น ข้อมูลความลาดชัน และทิศทางด้านลาด เป็นต้น

2.4.2 การสร้างแบบจำลอง (modeling)

Congalyon and Green (1992) พบว่า วัตถุประสงค์ของ และมนุษย์ล้วนมีหลายหลาก ดังนั้นในการสร้างแบบจำลองทางพื้นที่ควรพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ได้แก่ การประมวลผล โดยใช้คอมพิวเตอร์จัดการ และสร้างแผนที่ใหม่ขึ้นมา นั้น ต้องมีการวางแผนให้รัดกุม และควรเขียนแผนผังการดำเนินงาน (flow chart) ให้ชัดเจน รวมถึงควรให้ความสำคัญกับการตัดสินใจในการนำข้อมูลไปใช้ด้วย

สำหรับแนวทางการสร้างแบบจำลองจากปรากฏการณ์ที่ซับซ้อน โดยรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลเชิงพื้นที่ (spatial data) และข้อมูลแสดงรายละเอียดอื่นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ ซึ่งต้องอาศัยผู้มีความรู้และผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากที่จะทำให้ทุกคนมีความเห็นตรงกันในทุกเรื่อง ตัวอย่างเช่น การประเมินหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า โดยใช้ชั้นข้อมูลดังนี้ แผนที่สังคมพืช ความสูงจากระดับน้ำทะเล ทิศด้านลาด ความลาดชัน กรรมสิทธิ์ที่ดิน ถนน และลำห้วย จากชั้นข้อมูลที่กำหนด สามารถให้ค่าน้ำหนักคะแนนแก่แต่ละปัจจัยของชั้นข้อมูล การคำนวณระยะห่างจากชั้นข้อมูล ถนน และลำห้วย ความหลากหลายของข้อมูลในแต่ละชั้นแผนที่ ซึ่งเป็นแบบจำลองที่ได้ควรจะสามารถประเมินความเหมาะสมของถิ่นที่อยู่อาศัย และพื้นที่ในบริเวณไหนควรฟื้นฟู เป็นต้น

ในการสร้างแบบจำลองเพื่อพยากรณ์เหตุการณ์ที่สนใจควรมีการทดสอบให้เหมาะสมทั้งในเรื่องของปัจจัย วิธีการ และกับพื้นที่ที่ทำการศึกษ ว่าแบบจำลองนั้นสามารถให้ความถูกต้องได้มากน้อยขนาดไหน โดยการทดสอบกับพื้นที่จริง ซึ่งโดยทั่วไปในเรื่องของการใช้แบบจำลองเพื่อการพยากรณ์นั้น เทคนิควิธีการทางสถิติที่นิยมนำมาใช้ คือ การวิเคราะห์ความถดถอย (regression analysis) เพื่อการสร้างตัวแบบ (model) ในการพยากรณ์สารสนเทศปริภูมิ (spatial information) โดยการรวบรวมข้อมูลทั้งในส่วนของคุณค่าเชิงพื้นที่ และข้อมูลแสดงรายละเอียดอื่นๆ เพื่อที่จะได้นำไปวิเคราะห์หาความสัมพันธ์และคัดสรรเฉพาะปัจจัยที่จำเป็นไว้ในการสร้างแบบจำลองต่อไป

2.4.3 การสร้างขอบเขตอาณาบริเวณ (buffering)

เป็นเทคนิคกำหนดพื้นที่อาณาบริเวณ โดยกำหนดระยะทางจากจุดหรือเส้นกึ่งกลางถึงแนวขอบเขตที่จะสร้างขอบเขตอาณาบริเวณ เช่น การกำหนดอาณาบริเวณรอบโป่ง เพื่อกำหนดพื้นที่การเข้าใช้พื้นที่บริเวณใกล้เคียงของกางวาง เป็นต้น

2.4.4 การวิเคราะห์โครงข่าย

การวิเคราะห์โครงข่าย หรือการวิเคราะห์แนวเชื่อมต่อ เช่น เส้นทางทางไหลของวัตถุผ่านพื้นที่ การวิเคราะห์โครงข่ายส่วนมากจะใช้กับระบบการขนส่ง (transportation) อุทกวิทยา (hydrology) แนวทางในการศึกษารอยเลื่อนของวัตถุนั้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ ยานพาหนะ (vehicles) ระบบการสื่อสาร การศึกษาสัตว์ป่า และระบบสาธารณสุขปโลก เป็นต้น

3. ระบบระบุพิกัดตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ด้วยดาวเทียม (Global Positioning System : GPS)

ปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการสำรวจได้มีการพัฒนาขึ้นมาก การระบุตำแหน่งที่สำรวจเพื่อชดเชยกับแผนที่ที่มีอยู่ หรือการบอกพิกัดเพื่อระบุว่าเป็นตำแหน่งใดบนโลกนั้น สามารถทำได้โดยใช้เครื่องมือ ระบบพิกัดตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ด้วยดาวเทียม (GPS) ซึ่งได้มีผู้ให้คำจำกัดความและหลักการการทำงานของเครื่องระบุพิกัดตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ไว้ดังนี้ คือ

วันชัย (2541) กล่าวว่า ระบบการกำหนดตำแหน่งบนพื้นโลกด้วยดาวเทียม เป็นระบบที่อยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงกลาโหม สหรัฐอเมริกา โดยมีดาวเทียมเพื่อการนี้โดยเฉพาะโคจรระจัดกระจายอยู่ทั่วไปบนท้องฟ้าจำนวนหนึ่ง ดาวเทียมเหล่านี้รหัส GPS โดยใช้คลื่นวิทยุเป็นพาหะมายังเครื่องรับสัญญาณที่ตั้งอยู่บนพื้นโลก เนื่องจากดาวเทียมแต่ละดวงมีวงโคจรที่เป็นระบบที่แน่นอน จึงสามารถทราบตำแหน่งดาวเทียมในอวกาศได้ ตำแหน่งที่ตั้งของตัวเครื่องรับนั้นจะถูกคำนวณเป็นพิกัดภูมิศาสตร์และพิกัดกริดแบบต่างๆ โดยใช้ดาวเทียมเป็นจุดอ้างอิงในการคำนวณหาตำแหน่งที่ตั้งของตัวเองบนพื้นโลก ในขณะที่ซูเกียตรี (2543) กล่าวไว้ว่า GPS เป็นระบบดาวเทียมเพื่อใช้ในการนำหน navigation ซึ่งออกแบบและจัดสร้างโดยกองทัพสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยดาวเทียมจำนวน 24 ดวง ที่โคจรอยู่รอบโลกวันละ 2 รอบ ดาวเทียมเหล่านี้ ส่งสัญญาณเป็นคลื่นวิทยุ และมีข้อมูลที่เป็นรหัสอื่นๆ modulate มาด้วยเป็นผลทำให้สามารถนำ ข้อมูลการรับสัญญาณ GPS ไปคำนวณหาตำแหน่งได้ตลอด 24 ชั่วโมง และสามารถทำได้ในทุกสภาพอากาศและทุกหนทุกแห่งบนผิวโลกหรือที่ระดับเหนือขึ้นไป ระบบ GPS เปิดบริการให้ ประชาชนทั่วไปใช้ประโยชน์ในการหาตำแหน่งด้วย โดยเริ่มเปิดดำเนินการอย่างสมบูรณ์มาตั้งแต่กลางปี พ.ศ. 2536 นอกจากการใช้ประโยชน์ในเรื่องของการนำหนตามวัตถุประสงค์ดั้งเดิมของ GPS แล้ว ยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานรังวัด (Surveying) ที่เป็นการหาตำแหน่งที่มีความถูกต้องสูงได้อีกด้วย ซึ่งการใช้ประโยชน์ในงานรังวัดนี้ เป็นการประยุกต์ใช้ที่นอกเหนือความคาดหมายจากวัตถุประสงค์เดิมเมื่อตอนเริ่มออกแบบ

สามารถสรุปได้ว่า ระบบระบุพิกัดตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ด้วยดาวเทียม (Global Positioning System : GPS) เป็นระบบที่อยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงกลาโหมสหรัฐอเมริกา โดยมีดาวเทียมเพื่อการนี้โดยเฉพาะ คือ ดาวเทียม NAVSTAR ซึ่งโคจรครอบคลุมอยู่ทั่วโลก โดยสามารถใช้งานได้ตลอด 24 ชั่วโมง ในทุกสภาพอากาศ มีหลักการทำงาน คือ จะมีสถานีควบคุมบนพื้นโลกที่ควบคุมการเคลื่อนที่ของดาวเทียม ซึ่งทำให้รู้ตำแหน่งและวงจรของดาวเทียมในแต่ละดวง โดยดาวเทียมจะส่งสัญญาณคลื่นวิทยุซึ่งเป็นคลื่นพาหะนำข้อมูลรหัส GPSมายังเครื่องรับซึ่งเป็นเครื่องรับ GPS เครื่องรับสัญญาณจะทำการประมวลผล ซึ่งสามารถระบุพิกัดตำแหน่งออกมาได้ โดยใช้ดาวเทียม 3 ดวง สำหรับค่าทางแนวราบ (X, Y) และอย่างน้อย 4 ดวงสำหรับค่าตำแหน่ง ในทางตั้ง (Z) ซึ่งความถูกต้องของข้อมูลมีตั้งแต่ระดับต่ำกว่ามิลลิเมตร จนถึงไปถึง 100 เมตร หรือมากกว่า ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับวิธีการในการประมวลผล ประสิทธิภาพของเครื่องรับ รวมทั้งสภาพบรรยากาศ สภาพแวดล้อม และสิ่งปกคลุมเหนือพื้นดิน ณ จุดที่อยู่ขณะนั้น

4. สัตว์ป่าสงวน และถิ่นที่อยู่อาศัย

ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ (Biological Diversity) มากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ด้วยขนาดพื้นที่ของประเทศเพียง 513,115 ตารางกิโลเมตร แต่มีความหลากหลายทั้งพันธุ์พืช และสัตว์ป่านานาชนิด ทั้งนี้เนื่องจากแหล่งที่ตั้งของประเทศไทยอยู่ในเขตร้อน ตั้งอยู่บนคาบสมุทรบริเวณกึ่งกลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และขอบเขตภูมิศาสตร์สำคัญของโลกคือ อินโด-มาลาเซียน (Indo-Malayan Realm) เป็นผลให้ประเทศไทยเป็นแหล่งรวมของเขตกระจายพันธุ์ของสัตว์ป่า 3 เขต คือ แบบจีน-หิมาลัย (Sino-Himalayan) อินจีน (Indo-Chinese) และแบบซุนดา (Sundiac) นอกจากนี้ ประเทศไทยมีการวางตัว ทอดยาวตามแนวเหนือ-ใต้ ทำให้สภาพป่าในประเทศไทยแบ่งเป็น 2 เขตอย่างชัดเจน คือ ป่าดิบชื้น (Tropical Rain Forest) ทางภาคใต้ และป่าผลัดใบแบบเขตร้อน (Mixed Deciduous Rain Forest) ทางด้านตอนเหนือของประเทศ (Lekagul and McNeely, 1977)

ด้วยเหตุที่ประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์จนแต่เดิมเชื่อว่าทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ใช้อย่างไรก็ไม่หมดสิ้น จึงมีการใช้ทรัพยากรชีวภาพอย่างฟุ่มเฟือยปราศจากมาตรการจัดการอย่างถูกต้อง และจริงจังกมาโดยตลอดในช่วงกึ่งศตวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยมีการพัฒนาทุกด้านอย่างรวดเร็ว ทั้งการขยายพื้นที่เพื่อการเกษตรกรรม การขยายตัวเมืองสู่ชนบท การก่อสร้างเส้นทางคมนาคม รวมถึงการค้าขายพันธุ์พืช และสัตว์ป่ากันอย่างแพร่หลาย เป็นต้น ก่อให้เกิดการบุกรุกถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า และคุกคามตัวสัตว์ป่าอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน และก่อให้เกิดปัญหาการสูญพันธุ์อย่างต่อเนื่อง

สถานการณ์คุกคามความเป็นอยู่ของสัตว์ป่าในประเทศไทย ก่อให้เกิดการหามาตรการในการจัดการและการอนุรักษ์สัตว์ป่า และทรัพยากรชีวภาพอย่างยั่งยืน และเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2503 เมื่อครั้งที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เมื่อครั้งยังดำรงพระยศสมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์และสำเร็จราชการแทนพระองค์ ได้ทรงลงนามในพระประมาภิไธย พระบาทสมเด็จพระประมินทรมหากุมิพลอดุลยเดช ตราพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 มีเป้าหมายเพื่อการอนุรักษ์ และคุ้มครองสัตว์ป่า และแหล่งซึ่งเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าอย่างยั่งยืน แต่อย่างไรก็ตามสถานการณ์สัตว์ป่าหลายชนิดยังคงมีแนวโน้มถูกคุกคามเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ ประกอบกับประเทศไทยได้ร่วมเป็นภาคีระหว่างประเทศในการควบคุมดูแลการค้า หรือการลักลอบค้าสัตว์ป่าในรูปแบบต่างๆ ตามอนุสัญญาว่าด้วยการค้าสัตว์ป่าและพันธุ์พืชระหว่างประเทศ

(Conservation Intranation Trade in Endanger Species of Wild Floras and Fawnas : CITES) ในปี พ.ศ. 2518 และได้ให้สัตยาบัน ในวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2526 จึงได้มีการพิจารณา ตราพระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ขึ้นใหม่เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535และยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ.2503(ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า, 2542)

ดังนั้น สัตว์ป่าสงวน จึงหมายถึง สัตว์ป่าที่หายาก กำหนดตามตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 จำนวน 15 ชนิด เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 12 ชนิด ได้แก่ แรด กระซู่ กูบรี ควายป่า ละองหรือละมั่ง สมัน เลียงผา พยูน เก้งหม้อ สมเสร็จ แมวลายหินอ่อน และ กวางผา และสัตว์ปีก จำนวน 3 ชนิด ได้แก่ นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร นกเด้าแล้วท้องดำ และ นกกระเรียน สัตว์ป่าสงวนเหล่านี้หายาก หรือใกล้สูญพันธุ์ หรืออาจจะสูญพันธุ์ไปแล้ว จึง จำเป็นต้องมีการบัญญัติกฎหมายออกมาอย่างเข้มงวดกวดขัน เพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่ สัตว์ป่าที่ยังมีชีวิตอยู่ หรือซากสัตว์ป่า ซึ่งอาจจะตกไปอยู่ยังต่างประเทศด้วยการซื้อขาย (ส่วน อนุรักษ์สัตว์ป่า, 2542)

ถิ่นที่อยู่อาศัย (habitat) หมายถึงพื้นที่ซึ่งสัตว์ป่าใช้ประโยชน์และทำกิจกรรมต่างๆ ในการ ดำรงชีวิต ภายในถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่ามีปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต (welfare factors) ประกอบด้วยอาหาร น้ำ สิ่งปกคลุม และพื้นที่เพื่อทำกิจกรรม สัตว์ป่าแต่ละชนิดอาจใช้สภาพ ถิ่นที่อยู่อาศัยเพียงประเภทเดียวหรือหลายประเภท ซึ่งรายละเอียดนั้นเราสามารถพิจารณาจาก บทบาท ทางนิเวศในถิ่นที่อยู่อาศัย (ecological niches) ของสัตว์ป่าแต่ละชนิดว่ามีลักษณะอย่างไร และต้องการ ใช้ปัจจัยสิ่งแวดล้อมใดบ้างในการดำรงชีวิต นริศ (2542) กล่าวว่า ทรัพยากรเป็นสิ่งแวดล้อมในด้าน ปัจจัยแห่งความสุขที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของสัตว์ป่ามี 4 ประการ ได้แก่อาหาร (food) ที่หลบภัย (cover) น้ำ (water) และพื้นที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ (living space) สิ่งดังกล่าวมีอยู่จำกัดในพื้นที่ และมีความผันแปร ด้านความมากมาย และเหมาะสมเป็นไปใน แต่ละช่วงเวลาในรอบฤดูกาล

1 อาหาร (food) เป็นแหล่งที่ให้พลังงานในการดำรงชีพ ได้แก่ พืชและสัตว์ที่เป็นอาหารแก่ สัตว์ป่าต่างๆ เช่น หญ้า ยอดไม้ ใบไม้ และสัตว์ต่างๆ

2 น้ำ (water) เป็นองค์ประกอบหลักที่มากกว่าครึ่งหนึ่งของสิ่งมีชีวิต สัตว์ป่าหลายชนิดใช้ แหล่งน้ำจากธรรมชาติโดยตรง และการบริโภคอาหารซึ่งมีน้ำเป็นองค์ประกอบ สัตว์บางชนิดใช้

แหล่งน้ำเป็นที่หาอาหาร สัตว์น้ำใช้แหล่งน้ำเป็นที่อยู่อาศัย ดังนั้นแหล่งน้ำถาวรในฤดูแล้งมีความสำคัญ และเป็นปัจจัยจำกัดต่อการแพร่กระจาย (limitation of dispersal)

3 สภาพสิ่งปกคลุม (cover) แยกการพิจารณาออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ที่หลบภัย (escape cover) และความต้องการถิ่นที่อาศัย (habitat requirement)

4 พื้นที่เพื่อการทำกิจกรรม และสิ่งจำเป็นพิเศษอื่นๆ (living space and special needs) สัตว์ป่าแต่ละชนิดต้องการปัจจัยพิเศษเพื่อให้มีชีวิตสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น ปลักโคลน (mud wallow) หมูป่า ควายเป็น และช้างป่า ใช้ระบายความร้อน โคลนที่เคลือบขนและปิดผิวหนัง ปกป้องแมลงต่างๆ ที่คอยรบกวน

สัตว์ป่าจะมีชีวิตอยู่รอดและขยายพันธุ์ สร้างประชากรขึ้นทดแทนได้ดีหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับความเหมาะสมระหว่างสัตว์ป่าและปัจจัยสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติตามภาพรวม 2 ประการ ได้แก่ สักยภาพทางชีววิทยาของสัตว์ป่า ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้มาจากลักษณะทางพันธุกรรม และปัจจัยจำกัดทางสิ่งแวดล้อม เช่น ความเหมาะสมของถิ่นที่อาศัย ซึ่งมีปัจจัยทั้งทางกายภาพและชีวภาพกำหนด (นริศ, 2542) ในปัจจุบันพื้นที่อนุรักษ์หลายแห่ง เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หลายแห่ง ได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ และถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า

5. นิเวศวิทยาของกวางผา

กวางผา เป็น 1 ใน 15 ชนิดสัตว์ป่าสงวน ที่ยังคงเหลืออยู่ในประเทศไทย ซึ่งถูกจัดความสำคัญให้อยู่ในระดับต้น Lekagul and McNeely (1977) กล่าวว่า สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมวงศ์ Bovidae ประกอบด้วยสัตว์ 48 สกุล 114 ชนิด กระจายอยู่ในแอฟริกา ยุโรป เอเชียและอเมริกาเหนือ กวางผาเป็นสัตว์ที่อยู่ในวงศ์ Bovidae มีลักษณะเด่น คือ มีเขาทั้ง 2 เพศ เขาโค้งไปด้านหลังแต่ไม่แตกกิ่ง ตรงกลางกลางแต่ไม่ร่วงหลุด ขาวปน ปลายนิ้วตีนเป็นส่วนของเล็บที่พัฒนาไปเป็นกีบ

กวางผา (Goral) มีการจัดหมวดหมู่ทางอนุกรมวิธานตามวิธีการของ Ellerman และ Morrison-Scott (1966) และปรับเปลี่ยนชื่อสัตวศาสตร์ใหม่ตาม Corbet and Hill (1992) ดังนี้

Phylum Chordata

Class Mammalia

Infraclass Eutheria

Cohort Ferungulata

Order Artiodactyla

Suborder Ruminantia

Family Bovidae

Genus *Nemorhaedus* H. Smith, 1827

Species *Nemorhaedus caudatul* (Corbet and Hill, 1992)

5.1 ลักษณะทั่วไป

กวางผามีความยาวของหัวและลำตัวรวมกันประมาณ 820 – 1,200 มิลลิเมตร หางยาวประมาณ 76 – 203 มิลลิเมตร หูยาวประมาณ 100 – 140 มิลลิเมตร ขายาวประมาณ 265 – 285 มิลลิเมตร ความสูงจากพื้นจนถึงไหล่ ประมาณ 500 – 700 มิลลิเมตร หนักประมาณ 22 – 32 กิโลกรัม Lekagul and McNeely (1977)

กวางผามีลักษณะโดยทั่วไปคล้ายกับเลียงผา (*Nemorhaedus sumatraensis*) แต่มีขนาดเล็กกว่า เพศผู้มีขนาดใหญ่กว่าเพศเมียเล็กน้อย (โอภาส, 2518 ; Bertin *et al.*, 1974) ต่อมใต้ตา (suborbital glands) มีขนาดเล็กกว่าเลียงผามาก สีน้ตาลมากกว่าเลียงผา ขนก่อนข้างหยาบ และรุงรัง ขนใต้ท้องมีลักษณะอ่อนนุ่ม ระหว่างเขาทั้งสองข้างจนถึงหลังมีขนปรากฏเป็นแผงชัดเจน ขนปกคลุมตัวด้านบนเป็นสีน้ำตาลเทา หรือน้ำตาลเข้ม ขนปกคลุมตัวด้านล่างมีสีจางกว่าด้านบน ขนด้านหน้าของขาทั้ง 4 ข้าง มีสีน้ำตาลแดง ส่วนด้านหลังจะเป็นสีน้ำตาลเข้ม ใต้อก ริมฝีปาก และตาจะมีรอยประสีจางค่อนข้างขาว หางสั้นและเป็นพุ่ม เขาสั้นโค้งไปทางด้านหลังของลำตัว มีวงแหวนไม่ได้สมมาตรที่บริเวณส่วนฐานของเขา เพศผู้มีวงแหวนนี้ค่อนข้างชัดเจน และเพศผู้มีเขายาวกว่าเพศเมีย (Lekagul and McNeely, 1977) กวางผาเพศเมียมีเต้านม 4 เต้า (Walker, 1975)

ลักษณะของกะโหลกของกวางผาเมื่อเทียบกับขนาดของเลียงผาแล้ว มีขนาดสั้นแต่มีความสูงกว่า คือ ความยาวรวมของกะโหลกเฉลี่ยยาวประมาณ 195 มิลลิเมตร เมื่อมองจากด้านบน จะเห็นส่วนปลายจมูกแหลม ตรงกลางป่องออกเนื่องจากส่วนของเบ้าตาอยู่สูงและนูนยื่นออกมา มากจนมองไม่เห็นกระดูกส่วนแก้ม สูตรฟัน (Dental Formula ; DF) เหมือนกับเลียงผาคือ $0/3, 0/1, 3/3, 3/3, \times 2 = 32$ แต่ฟันหน้ากราม (premolar) 2 ซึ่งแรกของกวางผามีผิวหน้าเรียบมากกว่าของ เลียงผา (Lekagul and McNeely, 1977)

5.2 การแพร่กระจาย

กวางผามีเขตการกระจายในอินเดียแถบทางตอนใต้ของเทือกเขาหิมาลัย ตั้งแต่แคว้นแคชเมียร์ ถึงแคว้นอัสสัม นอกจากนี้ยังพบทางตอนใต้ของจีน และทางตอนเหนือของพม่าและไทย (Kondo, 1972)

ในประเทศไทยพบบริเวณต้นแม่น้ำปิง ตั้งแต่เขตอำเภออุ้มผาง จังหวัดตากขึ้นไป (บุญส่ง, 2535 ; บุญส่ง และจารุจินต์, 2533) บริเวณที่พบกวางผามากที่สุดอยู่ในบริเวณคอยม่อนจอง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ยังพบที่คอยพ่อหลวง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่ตื่น อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก อุทยานแห่งชาติแม่ปิง อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน และอาจหลงเหลืออยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสาละวิน และลุ่มน้ำปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคอยเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ (กองอนุรักษ์สัตว์ป่า, 2531)

5.3 นิเวศวิทยาทั่วไป

5.3.1 การใช้พื้นที่อาศัย

กวางผา อาศัยอยู่ตามภูเขาที่ขรุขระ เนินเขาที่มีหญ้า และลานหินใกล้ป่า (MacKinnon and Mackinnon, 1974) ทำให้มีโอกาสพบเห็นตัวกวางผาได้ยาก (Sanderson, 1967) ปกติกวางผาจะอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ประมาณ 4-8 ตัว (Prater, 1990)

บนสันเขาของคอยม่อนจอง ถึงคอยม้าวังในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย ที่มีความยาวของสันเขาแคบประมาณ 6 กิโลเมตร แต่มีเพียง 4 กิโลเมตร เป็นที่โล่งซึ่งเกิดจากไฟไหม้

หญ้าและลามขึ้นมาจนถึงป่าดิบเขา ไฟซึ่งเกิดอยู่บ่อยครั้งทำให้ต้นไม้ใหญ่ตาย และเกิดเป็นที่โล่งขยายระยะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ บริเวณกึ่งกลางของสันเขาเป็นทางค่านเด่นชัด ด้านหนึ่งของสันเขาลาดเอียงไปทางทิศตะวันออกและมีป่าดงดิบเขาปกคลุมอย่างหนาแน่น ด้านตะวันตกเป็นผาหินปูนสูงชันเป็นถิ่นที่อาศัยของกวางผา จากข้อมูลการศึกษาของชุมพล งามพ่องใส ซึ่งเคยติดตามหาสัตว์ชนิดนี้ ณ บริเวณดอยม่อนจอง สามารถพบเห็นตัวและร่องรอยกวางผาเกือบตลอดแนวเทือกเขา ซึ่งพบว่า มีจำนวนมากที่สุดไม่เกิน 20 ตัว (คณะวนศาสตร์, 2535)

5.3.2 อุปนิสัยการกินอาหาร

ในสภาพธรรมชาติกวางผาจะเริ่มค้นหากินตอนเช้าตรู่จนถึงตอนสาย จากนั้นจะไปที่แม่น้ำหรือแหล่งน้ำเพื่อดื่มน้ำและหาพื้นที่ที่มีไม้พุ่มหนาแน่น หรือชะง่อนหินเพื่อพักผ่อนในช่วงกลางวัน และจะออกหากินอีกครั้งในช่วงเย็น บางครั้งอาจหากินจนมืด ช่วงที่อากาศค่อนข้างเย็น อาจใช้เวลามากกว่า หรือใช้เวลาลดลงทั้งวันในที่โล่ง (Lekagul and McNeely, 1977) โดยใช้ริมฝีปากดึงใบไม้หรือผลไม้ให้หลุดออกไป (Long, 1971) บางครั้งพบว่ากวางผากินดินโป่ง (โอภาส, 2518) เนื่องจากตามธรรมชาติพืชมีแร่ธาตุโซเดียมปริมาณน้อยไม่เพียงพอับความต้องการของสัตว์ จึงสรุปได้ว่าสัตว์ป่ากินดินโป่งเพราะต้องการแร่ธาตุแคลเซียม โซเดียม แมกนีเซียม และฟอสฟอรัสเพิ่มเติมจากพืชอาหารปกติ (อนุชยา, 2529)

กวางผาเป็นสัตว์เคี้ยวเอื้อง ทำให้มีประสิทธิภาพในการย่อยอาหารได้ดี โดยอาศัยการทำงานร่วมกับแบคทีเรีย (bacteria) และโปรโตซัว (protozoa) ที่อยู่ในกระเพาะอาหารทำให้เกิดกระบวนการหมัก (fermentation) เพื่อย่อยเซลล์ูโลสให้เป็นอาหารที่สามารถดูดซึมไปใช้ประโยชน์ต่อร่างกาย (Geist, 1971) ด้วยความสามารถดังกล่าวทำให้กวางผาสามารถกินพืชและหญ้าที่มีคุณค่าทางอาหารต่ำ จากการศึกษาพืชอาหารของกวางผาโดยการวิเคราะห์มูล โดยรัตนวัฒน์ (2540) ทำการเก็บมูลกวางผาจำนวน 30 กอง ในแต่ละฤดูกาลพบพืชอาหารรวม 14 ชนิด จาก 6 วงศ์ พบว่าในช่วงฤดูฝน กวางผากินหญ้าห่วยมากที่สุด รองลงมาคือ หญ้าชนิดหนึ่งในวงศ์ Gramineae และหญ้าหนวดฤาษี มีความถี่ในการปรากฏสัมพัทธ์เท่ากับ 35.9 , 20.51 และ 12.82 ตามลำดับ ส่วนช่วงฤดูแล้งกวางผาจะกินหญ้าห่วยมากที่สุด รองลงมาคือ ก้ามปูหลด หญ้าชนิดหนึ่งในวงศ์ Gramineae และหญ้าหนวดฤาษี มีความถี่ในการปรากฏสัมพัทธ์เท่ากับ 31.40, 18.60, 8.14 และ 8.14 ตามลำดับ ในช่วงฤดูแล้ง กวางผากินพืชอาหารที่มีลักษณะอวบน้ำ เพื่อชดเชยปริมาณและคุณค่าทาง

อาหาร และพบว่ากวางผากินพืชบางชนิดที่ไม่สามารถตรวจพบในมูล คือ หญ้าเทียน พรรณไม้ในวงศ์ *Aspaceae* หางปลาช่อน โชนคอย และ *Borreria* sp.

5.3.3 ลักษณะทางสังคมและโครงสร้างชั้นอายุ

จากการศึกษาของ Fox *et al.* (1992) ได้จำแนกชั้นอายุของแพะ Ibex ในเทือกเขาหิมาลัย ประเทศอินเดีย ออกเป็น 3 ชั้นอายุ คือ ตัวเต็มวัย (adult) ก่อนเต็มวัย (yearling) และลูกอ่อน (kid) โดยใช้ลักษณะของเขาในการจำแนก พบว่า แพะไอบซ (Ibex) 302 ตัว เป็นตัวเต็มวัย 191 ตัว ก่อนเต็มวัย 33 ตัว และลูกอ่อน 78 ตัว ตามลำดับ ส่วนการศึกษาโครงสร้างประชากรของกวางผาบริเวณคอยม่อนจอง พบว่า กวางผาเป็นสัตว์ที่อยู่โดดเดี่ยว แต่บางครั้งอาจอยู่เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม โดยเฉพาะในช่วงฤดูผสมพันธุ์มักพบกวางผาอยู่รวมกันเป็นคู่ หรือเพศผู้ 1 ตัว ต่อ เพศเมีย 2 ตัว และลูกกวางผาอีก 1 ตัว (รัตนวัฒน์, 2540)

5.3.4 พฤติกรรมและการผสมพันธุ์

ช่วงเวลาการสืบพันธุ์ของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขึ้นอยู่กับพลังงานที่มีก่อนและระหว่างการ ตั้งท้อง ขณะที่เพศเมียเลี้ยงลูกอ่อนและระหว่างที่ลูกอ่อนยังอยู่ภายใต้การเลี้ยงดูของแม่ ช่วงการให้กำเนิดลูกอ่อนของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมส่วนใหญ่ เป็นช่วงวิกฤติของวงจรสืบพันธุ์ซึ่งจะตรงกับช่วงเวลาที่พืชอาหารมีคุณค่าทางอาหารสูง (Vaughan, 1972) และในช่วงเวลาที่มีสภาพแวดล้อมเหมาะสมที่พืชอาหารพร้อมที่จะให้ประโยชน์ได้ (Millar, 1977)

กวางผาเพศผู้ปกติอยู่ตัวเดียว เมื่อถึงฤดูผสมพันธุ์จึงเข้ามาจับคู่กับเพศเมีย โดยจับคู่กันประมาณ 4 – 6 วัน ระยะตั้งท้องประมาณ 170 – 218 วัน (Walther *et al.*, 1988) การผสมพันธุ์อยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม เพศเมื่อก็จะแยกไปตกลูกตามซอกหิน หรือชะง่อนผาปกติตกลูกครั้งละ 1 ตัว แต่บางครั้ง 2 ตัว ลูกมักเกิดในช่วงเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน และใช้เวลา 2 – 3 ปี ในการเติบโตเข้าวัยเจริญพันธุ์ ความยืนยาวของอายุยังไม่แน่ชัด อาจจะมีอายุยืนประมาณ 8 – 10 ปี (Lekagul and McNeely, 1977)

5.3.5 ปัจจัยคุกคามและสาเหตุการตาย

สาเหตุสำคัญที่ทำให้สัตว์ป่าสูญพันธุ์ สามารถแยกสาเหตุที่ก่อผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของสัตว์ป่าได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม แม้ว่าบางสาเหตุไม่ทำให้สัตว์ป่าล้มตายอย่างฉับพลันก็ตาม แต่ก็ทำให้สัตว์ป่ามีชีวิตอย่างไม่เป็นสุข เป็นการทารุณสัตว์ป่าอย่างมาก และส่งผลกระทบต่อถึงปริมาณของสัตว์ป่าในทางอ้อม (วคิน, 2524) ซึ่งสามารถจำแนกสาเหตุที่ทำให้สัตว์ป่าสูญพันธุ์ได้ ดังนี้

ก. สาเหตุทางตรง ได้แก่

- (1) การล่าสัตว์ป่าอย่างไม่มีการควบคุม
- (2) การเก็บและทำลายไข่ หรือตัวอ่อนของสัตว์ป่า
- (3) ภัยธรรมชาติ และอุบัติเหตุ ได้แก่ ไฟป่า น้ำท่วม ฯลฯ
- (4) ความต้องการเฉพาะของสัตว์ป่านั้นๆ

ข. สาเหตุทางอ้อม ได้แก่

- (1) การบุกรุกทำลายแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า
- (2) การใช้สารเคมี และสารฆ่าแมลง
- (3) การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม
- (4) การกระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์
- (5) สาเหตุอื่นๆ

บริเวณคอยม่อนจอมมีสัตว์ผู้ล่าขนาดใหญ่ เช่น เสือโคร่ง และเสือดาว ขึ้นมาหากิน เพราะมีร่องรอยเล็บ และกองมูลตามที่โล่งบนสันเขา บริเวณพื้นที่อ่างเก็บน้ำของเขื่อนภูมิพลหลายแห่ง กลายเป็นที่เลี้ยงวัวของชาวบ้าน มีแฟรมน้ำเพื่อจับปลา และสัตว์น้ำต่างๆ ตลอดจนกิจกรรมเล่นเรือขึ้นล่องผ่านทางน้ำตลอดแนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จึงเป็นอุปสรรคต่อการเข้ามาใช้ประโยชน์ของสัตว์ป่าขนาดใหญ่ เช่น อีเก้ง หมูป่า เลียงผา และกวางผา สัตว์ป่าหลายชนิดถูกลักลอบล่าโดยการส่องยิงจากเรือ ในเวลากลางคืนและในจำนวนสัตว์ที่ถูกล่าดังกล่าวมีเลียงผาและกวางผาอยู่ด้วย (คณะวนศาสตร์, 2535)

ปัจจุบันเทือกเขาสูงชัน ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของกวางผา ได้ถูกบุกรุกทำไร่เลื่อนลอย โดยชาวเขาเผ่าต่างๆ กอปรกับความเชื่อมาแต่สมัยโบราณว่า น้ำมันเลียงผา และกวางผาที่ได้จากกะโหลก และกระดูกใช้แก้โรคไขข้ออักเสบได้ กวางผาจึงถูกล่าเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกับเลียงผา และพบซากของกวางผาขายปนกับเลียงผา บริเวณอำเภอแม่สวด จังหวัดตาก (ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า, 2543)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัตนวัฒน์ (2540) ได้ศึกษานิเวศวิทยาของกวางผาในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบริเวณดอยม่อนจอง ตำรวจภูติกรรม การดำรงชีวิตของกวางผาในด้านการใช้ประโยชน์เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยสามารถสรุปได้พอสังเขป ดังนี้

6.1 ความสัมพันธ์ของแหล่งหากินกับความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง

พบว่าในช่วงหน้าฝน (พ.ค. – ต.ค.) กวางผาจะเข้ามาใช้ประโยชน์ที่ระดับ 1,400 – 1,500 มากที่สุด รองลงมาคือระดับ 1,700-1,800 ม. ตามลำดับ ส่วนในช่วงฤดูแล้ง (พ.ย. – เม.ย.) กวางผาจะใช้ประโยชน์ที่ระดับ 1,500-1,600 ม. มากที่สุด รองลงมาคือ ระดับ 1,600 – 1,700 ม ตามลำดับ ส่วนบริเวณพื้นที่ตอนบน เนื่องจากมีพื้นที่ที่เป็นแนวทุ่งหญ้าค่อนข้างแคบ สามารถเป็นแหล่งอาหารพอได้บ้างแต่ไม่อุดมสมบูรณ์เท่าใดนัก โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง หญ้าบริเวณทุ่งด้านล่างหน้าดอยม่อนจอง จะตายเนื่องจากมีสภาพอากาศแห้งแล้ว ทำให้วัว และควายของชาวบ้านที่หากินบริเวณทุ่งหญ้านี้ด้านล่างอพยพขึ้นมาหากินบริเวณเชิงดอยและยอดดอยม่อนจอง

6.2 ความสัมพันธ์กับพืชอาหาร และอุปนิสัยการกินอาหาร

กวางผากินพืชอาหารรวม 14 ชนิด จาก 6 วงศ์ ในช่วงฤดูฝนกวางผากินหญ้าหยาบมากที่สุด รองลงมาคือ หญ้าชนิดหนึ่งในวงศ์ Gramineae และหญ้าหนวดถาญี มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 35.90, 20.51 และ 12.82 ตามลำดับ ส่วนในช่วงฤดูแล้ง กวางผากินหญ้าหยาบมากที่สุด รองลงมาคือ ก้ามปูหลุด หญ้าชนิดหนึ่งในวงศ์ Gramineae และหญ้าหนวดถาญี มีความถี่ในการปรากฏสัมพันธ์เท่ากับ 31.40, 18.60, 8.14 และ 8.14 ตามลำดับ ซึ่งแหล่งอาหาร โดยส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณทุ่งหญ้า

6.3 การใช้ประโยชน์พื้นที่ตามลักษณะสังคมพืช (พฤษภาคม 2539 – เมษายน 2540)

พบกวางผาเข้ามาใช้พื้นที่ลักษณะต่างๆ รวมทั้งหมด 501 ครั้ง พบว่ากวางผาเข้ามาใช้ประโยชน์ในช่วงฤดูฝนทั้งหมด 242 ครั้ง กวางผาเลือกใช้ประโยชน์ทุ่งหญ้ามากที่สุด 129 ครั้ง (53.31%) รองลงมาคือลานหิน 94 ครั้ง (38.84%) และป่ารองเขาน้อยที่สุด 19 ครั้ง (7.85%) ส่วนในช่วงฤดูแล้งพบเห็นกวางผาเข้ามาใช้ประโยชน์ทั้งหมด 259 ครั้ง กวางผาเลือกใช้ประโยชน์ทุ่งหญ้ามากที่สุด 124 ครั้ง (47.88%) รองลงมาคือลานหิน 110 ครั้ง (42.47%) และป่ารองเขาน้อยที่สุด 25 ครั้ง (9.35%) เนื่องจากพืชอาหารส่วนใหญ่ของกวางผาเป็นพรรณไม้จำพวกหญ้า ดังนั้นกวางผาจึงใช้ประโยชน์ทุ่งหญ้าในการหากินมากที่สุด ส่วนบริเวณลานหินมีใช้เพื่อการพักผ่อนมากกว่า และใช้ประโยชน์บริเวณป่ารองเขาเพื่อหลบภัยเป็นส่วนใหญ่

6.4 ความสัมพันธ์ของกวางผากับมนุษย์

ในปัจจุบันพื้นที่ป่าไม้ในประเทศไทยลดลงอย่างมาก ทำให้พื้นที่ป่าไม้บางส่วนมีสภาพกระจัดกระจายเป็นหย่อมเกาะ (Theory of Island) หรือมีสภาพจำกัดมากขึ้น เพราะพื้นที่ที่กิจกรรมระบบชลประทาน ถนนและสิ่งก่อสร้างต่างๆ ได้แบ่งพื้นที่ป่าออกจากกัน ถ้าสัตว์ชนิดใดไม่สามารถปรับตัวได้ก็ต้องล้มตาย และสูญพันธุ์จากพื้นที่ในเวลาต่อมา กวางผาเป็นสัตว์ชนิดหนึ่งที่ใช้พื้นที่ค่อนข้างจำเพาะและมีความสามารถไม่มากนักในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วกับจำนวนประชากรของกวางผาที่มีค่อนข้างน้อยจึงส่งผลให้กวางผาดกอยู่ในสภาพใกล้สูญพันธุ์

7. หลักการและวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา

การวิเคราะห์ถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยอาศัยหลักการทางสถิติ เพื่อพิจารณาถึงแหล่งที่อยู่อาศัย โอกาสที่จะพบสัตว์ และปัจจัยสัมพันธ์ ที่มีผลต่อการปรากฏของสัตว์ป่าในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

การศึกษาค้างนี้จะพิจารณาค่าแห่งที่พบ และไม่พบร่องรอยของสัตว์กวางผาบนเส้นทางเดินสำรวจ มาวิเคราะห์เพื่อสร้างตัวแบบบนหลักการทางสถิติโดย Press and Wilson (1978) ได้กล่าวไว้ว่า ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ เมื่อตัวแปรตามเป็น

ตัวแปรเชิงปริมาณนั้น วิธีการทางสถิติที่ใช้อธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปร ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอย ในกรณีที่ตัวแปรตามเป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ ซึ่งจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ หรือให้ค่า 2 ค่า (binary) เช่น เป็นเหตุการณ์ที่สนใจ (ให้ค่าเป็น 1) และเหตุการณ์ที่ไม่สนใจ (ให้ค่าเป็น 0) วิธีการทางสถิติที่เหมาะสมในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามดังกล่าว กับตัวแปรอิสระที่อาจเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ หรือตัวแปรเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอย (regression analysis)

การวิเคราะห์การถดถอยเป็นวิธีการทางสถิติที่นำมาใช้เพื่อศึกษา และสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร หรือมากกว่า เมื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวแล้ว ก็จะสามารถพยากรณ์ค่าของตัวแปรอีกกลุ่มหนึ่งได้

รูปแบบการถดถอย (Regression Model) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. เส้นแนวโน้มความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลง ของตัวแปรหนึ่ง เมื่ออีกตัวแปรหนึ่งเปลี่ยนไป ซึ่งเส้นแนวโน้มที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนี้อาจเป็นเส้นตรงหรือเส้นโค้งก็ได้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในรูปแบบที่แสดงให้เห็นข้อมูลเป็นจุดที่กระจายอยู่รอบเส้นแนวโน้ม

จากส่วนประกอบทั้งสองนี้ จึงนำมาสร้างรูปแบบการถดถอยแทนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ถ้าสมมติว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองมีแนวโน้มเป็นเส้นตรง ดังนั้นรูปแบบของสมการคือ

$$Y = \beta_0 + \beta_1 x_1 + e \dots \dots \dots (1)$$

หรือ $E(Y) = \beta_0 + \beta_1 x_1$ โดยที่ $-\alpha < E(Y) < \alpha$

เมื่อ e คือ ความคลาดเคลื่อนอย่างสุ่ม

β_0 คือ ส่วนตัดแกน Y หรือ ค่าของ Y เมื่อ X มีค่าเป็น 0

β_1 คือ ความชัน (slope) หรือ ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย

และ X คือ ปัจจัยอิสระที่ใช้ในการพิจารณา

รูปแบบในสมการที่ 1 นี้เรียกว่า รูปแบบการถดถอยเชิงเส้นตรง เรียกตัวแปร Y ว่า เป็นตัวแปรตาม หรือตัวแปรที่เป็นผลการตอบสนอง (dependent หรือ response variable) และเรียกตัวแปร x ว่า ตัวแปรอิสระ (independent variable) สำหรับรูปแบบการถดถอยเชิงเส้นตรงที่มีตัวแปรอิสระ k ตัว ก็สามารถเขียนได้เป็น

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + e \dots\dots\dots (2)$$

หรือ $E(Y) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + e$ โดยที่ $-\alpha < E(Y) < \alpha$

เมื่อ e คือ ความคลาดเคลื่อนอย่างสุ่ม

β_0 คือ ส่วนตัดแกน Y หรือ ค่าของ Y เมื่อ X มีค่าเป็น 0

$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ คือ ความชัน (slope) หรือ ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย

และ $X_1, X_2, X_3, \dots, X_k$ คือ ปัจจัยอิสระที่ใช้ในการพิจารณา

จุดประสงค์สำคัญในการวิเคราะห์การถดถอย คือ การประมาณค่าพารามิเตอร์ในรูปแบบหรือเป็นการหารูปแบบที่เหมาะสมกับข้อมูล โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (method of least squares) เมื่อได้รูปแบบแล้ว ก็จะนำมาทดสอบว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นเหมาะสมกับข้อมูลหรือไม่ ผลจากการตรวจสอบจะชี้ให้เห็นว่ารูปแบบนี้เหมาะสมหรือต้องแก้ไขอย่างไร

การวิเคราะห์การถดถอย เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาลักษณะข้อมูลเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา ดังนั้น ส่วนสำคัญอันหนึ่งที่จะลืมเสียไม่ได้ในการวิเคราะห์การถดถอย คือ การเก็บข้อมูล ทั้งนี้ผลสรุปจากการวิเคราะห์ขึ้นกับข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์นั่นเอง นั่นคือ หากได้ข้อมูลที่มีคุณภาพดี จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลได้ง่ายขึ้น รวมถึง model ที่เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

7.1 การเลือกตัวแปรอิสระ

ปัญหาที่สำคัญอันหนึ่งในการวิเคราะห์การถดถอย คือ การเลือกตัวแปรอิสระกลุ่มใดเหมาะสมที่จะนำมาใส่ไว้ในรูปแบบการถดถอย เพื่อให้สมการถดถอยที่สร้างขึ้นเป็นสมการที่ดีที่สุด เนื่องจากในบรรดาตัวแปรอิสระที่กำหนดขึ้น มีบางตัวสำคัญและบางตัวไม่สำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตรงแปรนั้นอาจไม่ตรงกับปัญหาเท่าใด บางตัวอาจใช้ซ้อนกัน หรือบางตัวสำคัญแต่เก็บข้อมูลที่เป็นจริงได้ยาก เป็นต้น ตัวแปรที่ไม่สำคัญเหล่านี้ควรตัดออกจากรูปแบบ ทั้งนี้รูปแบบที่มีตัวแปรอิสระมากจะซับซ้อน การวิเคราะห์ยุ่งยากและเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บข้อมูลมากขึ้น นอกจากนี้ตัว

แปรอิสระที่มีอยู่ บางตัวอาจมีความสัมพันธ์กัน อาจจะมีผลต่อ power ของรูปแบบในการประมาณ และทำให้ความแปรปรวนของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยสูงขึ้น ซึ่งมีวิธีการที่สรุปคร่าวๆ ได้ดังนี้

7.1.1 การเลือกตัวแปรอิสระโดยวิธี all possible regression

วิธีนี้จะคัดเลือกสมการที่ดีที่สุดจากรูปแบบการถดถอยทั้งหมดที่เป็นไปได้นี้เป็นรูปแบบที่เกิดจากการนำตัวแปรอิสระต่างๆ ใส่ไว้ในรูปแบบ โดยเริ่มจากรูปแบบที่ไม่มีตัวแปรอิสระในรูปแบบเลย จนถึงรูปแบบที่มีตัวแปรอิสระครบทุกตัว การคัดเลือกสมการจะอาศัยเกณฑ์การเลือกต่างๆ ที่กำหนดขึ้น เกณฑ์การเลือกที่กล่าวถึงในที่นี้คือ R^2 MSE และ C เป็นต้น

7.1.2 การเลือกตัวแปรอิสระโดยวิธี stepwise regression

อีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้การเลือกตัวแปรอิสระง่ายขึ้น และใช้เวลาในการคำนวณน้อยกว่า คือ วิธีเลือกไปทีละขั้น (stepwise regression) จะให้ผลลัพธ์เป็นสมการที่ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรอิสระที่ดีที่สุดมา 1 สมการ วิธีการเลือกทีละขั้นนี้ แต่ละขั้นจะมีการสร้าง regression models และแต่ละขั้นจะมีการเพิ่มหรือตัดตัวแปรอิสระทิ้งทีละตัว การเพิ่มหรือตัดตัวแปรทิ้ง จะพิจารณาจากความสำคัญของตัวแปรที่มีผลต่อ error sum of square หรืออาจพิจารณาจากสัมประสิทธิ์กำหนดบางส่วน หรือพิจารณาจากตัวทดสอบ F ก็ได้เช่นกัน การเลือกไปทีละขั้นนี้แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

- Forward selection
- Backward elimination
- Stepwise regression ซึ่งเป็นการนำวิธี Forward selection และ Backward elimination มารวมกัน

วิธีการเลือกตัวแปรอิสระที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น แต่ละวิธีจะให้สมการถดถอยมา 1 สมการซึ่งผู้วิเคราะห์อาจสรุปว่าสมการที่ได้มานี้เป็นสมการที่ดีที่สุด แต่ในความเป็นจริงสมการที่ดีที่สุดอาจจะไม่ใช่สมการนี้สมการเดียว อาจมีกลุ่มของตัวแปรอิสระอื่นที่ให้สมการที่ดีเท่าเทียมกันอีกหลายกลุ่มก็ได้ ซึ่งต้องพิจารณาเสมอว่าลำดับของตัวแปรอิสระที่อยู่ในรูปแบบ มิได้หมายความว่าตัวแปรนั้นมีความสำคัญตามลำดับที่ใส่เข้าไป บางครั้งอาจพบว่าตัวแปรที่ใส่เข้าไปในรูปแบบตัวแรก

กลับเป็นตัวแปรที่ถูกนำออกจากรูปแบบในขั้นตอนต่างๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาเหตุจากตัวแปร มีสหสัมพันธ์ต่อกันสูงมากเป็นต้น (เปรมใจ, 2531)

7.2 การพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา

นริศ (2542) กล่าวว่า ทรัพยากรเป็นสิ่งแวดล้อมในด้านปัจจัยแห่งความสุขที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของสัตว์ป่ามี 4 ประการ ได้แก่อาหาร (food) ที่หลบภัย (cover) น้ำ (water) และพื้นที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ (living space) สิ่งดังกล่าวมีอยู่จำกัดในพื้นที่ และมีความผันแปรด้านความมากน้อย และเหมาะสมเป็นไปในแต่ละช่วงเวลาในรอบฤดูกาล และจากการศึกษานิเวศวิทยาของกวางผาของรัตนวัฒน์ (2540) ปัจจัยที่มีอิทธิพลหลักต่อการเลือกอาศัยของกวางผาบริเวณดอยม่อนจองพอสรุปได้ดังนี้ กวางผาเลือกอาศัยในพื้นที่บริเวณที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลค่อนข้างมาก มีความสัมพันธ์กับพืชอาหารที่กระจายในสังคมป่าทุ่งหญ้าที่มีลักษณะเป็นลานหิน และห่างไกลจากพื้นที่กิจกรรมมนุษย์ เช่น พื้นที่ กสิกรรม ระบบชลประทาน เส้นทางคมนาคม และความห่างไกลจากแหล่งชุมชน เป็นต้น ดังนั้นจึงอนุมานได้ว่าปัจจัยด้าน ระดับชั้นความสูง (altitude) ชนิดป่า (forest type) ความห่างจากชุมชน (village) ความห่างจากแหล่งน้ำ (stream) ความห่างจากที่ตั้งหน่วยพิทักษ์ป่า (forest protecting unit) ความห่างจากเส้นทางคมนาคม (Road) จึงเป็นปัจจัยลำดับแรกๆ ที่ถูกพิจารณานำเข้าสู่สมการ อย่างไรก็ตามปัจจัยอื่นที่นอกเหนือจากการศึกษาของรัตนวัฒน์ ซึ่งคาดว่าจะจะเป็นปัจจัยเสริมที่อาจจะมีส่วนหรือมีอิทธิพลโดยทางอ้อมในการปรากฏของกวางผา และควรมีการทดสอบและนำเข้าสู่การวิเคราะห์สมการตามสมมติฐาน ซึ่งปัจจัยเสริมที่กำหนดเพิ่มเข้าไป มีดังนี้ ความลาดชัน (slope) ทิศด้านลาด (aspect) ชนิดหิน (rock) ชูดิน (soil) ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในรอบ 30 ปี (precipitation) เป็นต้น และนำปัจจัยทั้งหมดสู่การวิเคราะห์รายละเอียดตำแหน่งร่องรอยกวางผากับปัจจัยแวดล้อมที่ทำการศึกษา(ความถี่ต่อการปรากฏในแต่ละปัจจัย)

8. แนวทางการประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อการจัดการทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่า

ประเทศไทยมีการนำเทคโนโลยีระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เข้ามาใช้ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2534 โดยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย หรือ TDRI ได้แนะนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อให้ผู้ใช้เห็นถึงความสำคัญและเข้าใจถึงระบบ ตลอดจนถึงการจัดทำฐานข้อมูลและการเก็บข้อมูลในภาคสนาม โดยใช้พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งเป็นจุดเริ่มต้น มีการจัดทำแผนที่แสดงแนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ที่ตั้งหน่วยพิทักษ์ป่า เส้นทางคมนาคม ลำน้ำ ลำห้วย ซึ่งนำเข้ามาจากแผนที่สภาพภูมิประเทศ มาตรฐาน 1:50,000 การเก็บข้อมูลภาคสนามใช้เครื่องระบุพิกัดตำแหน่งทางภูมิศาสตร์จากดาวเทียม (GPS) แล้วนำเข้าสู่ระบบฐานข้อมูล การแปลภาพถ่ายจากดาวเทียมเพื่อสำรวจสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดิน ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ถูกนำมาสาธิตให้เห็นถึงประสิทธิภาพของระบบ GIS และประโยชน์ในการตรวจสอบปัญหาการบุกรุกที่ดิน การติดตามสัตว์ป่าหายากบางชนิด (ธีระ และ พอล, 2535 ; TDRI, 1992)

ประมาณปี พ.ศ.2536 กรมป่าไม้ ร่วมกับ มูลนิธิสืบ นาคะเสถียร และ Remote Sensing Laboratory ของมหาวิทยาลัย มิชิโด้ ทำการสำรวจการแพร่กระจายของเสือโคร่งและหมี สีกขาวิจัยถึงพฤติกรรมและถิ่นที่อยู่อาศัย เพื่อจุดประสงค์ของการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า โดยเริ่มต้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งและทุ่งใหญ่นเรศวร และในปี พ.ศ. 2538 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว ร่วมกับมหาวิทยาลัยขอนแก่น นำเทคโนโลยีระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เป็นเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจบริหารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว และ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2538) ต่อมาในปี พ.ศ.2539 กรมป่าไม้โดยส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติได้เล็งเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการสำรวจระยะไกล จึงได้จัดทำโครงการประยุกต์ใช้ข้อมูลจากการสำรวจระยะไกลและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อสำรวจตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าขึ้น โดยเริ่มต้นดำเนินการในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผางเป็นปีแรก และต่อมาได้ดำเนินการในอีก 5 พื้นที่ ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูสีฐาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าสลักพระ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าลุ่มน้ำปาย ในปี พ.ศ. 2543 ได้ดำเนินการในอีก 4 พื้นที่ ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตะเบาะ-ห้วยใหญ่ จังหวัดเพชรบูรณ์

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว-ภูทอง จังหวัดพิษณุโลก และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ จังหวัดพะเยา โดยกำหนดเป้าหมายที่จะกลับมาดำเนินการซ้ำในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเดิมอีกทุกๆ 5-10 ปี และมีแผนจะดำเนินการกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทั่วประเทศ ในปี พ.ศ.2542 ทวีโชค ได้ทำการศึกษาข้างเคียงที่ปล่อยกลับคืนสู่ธรรมชาติโดยการใช้วิทยุและ GPS ติดตามเพื่อหาค่าพิกัดตำแหน่งและการกระจายของพื้นที่หากินในแต่ละช่วงเวลาที่เขาตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยผาเมือง จ.ลำปาง

อุปกรณ์และวิธีการ

อุปกรณ์

1. แผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศ มาตรฐาน 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหาร
ระหว่าง 4643 I 4643 IV 4644 I 4644 II 4744 III และ 4744 VI ปี พ.ศ. 2547
2. ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม LANDSAT (TM7) ปี พ.ศ. 2547
3. ข้อมูลชุดดิน ของกรมพัฒนาที่ดิน
4. ข้อมูลชุดหิน ของกรมกรมทรัพยากรธรณี
5. ข้อมูลปริมาณน้ำฝนภาคเหนือของประเทศไทย ช่วงเวลา 30 ปี (พ.ศ. 2514 – 2543)
ของกรมอุตุนิยมวิทยา
6. โปรแกรมประมวลผลข้อมูลดาวเทียม
7. เครื่อง Scanner ขนาด A0
8. เครื่องหาตำแหน่งพิกัดภูมิศาสตร์ (Global Positioning System : GPS – receiver)
9. คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล
10. โปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์
11. โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
12. เครื่องพิมพ์สี และขาวดำ
13. กล้องถ่ายภาพพร้อมอุปกรณ์
14. กล้องส่องทางไกลแบบสองตา
15. เข็มทิศ
16. เทปวัดขนาด 50 เมตร

วิธีการ

ในการประเมินถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา โดยการใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และการสำรวจระยะไกล ประกอบด้วยส่วนสำคัญหลัก 3 ส่วน ดังนี้

1. การสำรวจข้อมูลภาคสนาม
 - 1.1 การจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินจากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม
 - 1.2 การสำรวจข้อมูลสัตว์ป่าภาคสนาม
2. การจัดการข้อมูลภูมิสารสนเทศ
 - 2.1 การวิเคราะห์และจำแนกพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินโดยใช้การสำรวจระยะไกล
 - 2.2 การจัดทำฐานข้อมูลภูมิศาสตร์ปัจจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์ถิ่นที่อยู่อาศัยกวางผา
3. การศึกษาปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อการเลือกใช้ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา และการวิเคราะห์หาแบบจำลอง(Model) เพื่อสร้างแผนที่ถิ่นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมของกวางผา

1. การสำรวจข้อมูลภาคสนาม

วัตถุประสงค์ของการสำรวจภาคสนามในการศึกษาคั้งนี้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 การจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินจากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม โดยการสำรวจข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินรวบรวมข้อมูลภาคพื้นดิน (ground truthing) และสำหรับใช้เป็นพื้นที่ตัวแทน (training area) ในการจัดกลุ่มของจุดภาพทั้งหมดโดยใช้จุดที่ได้ทำการสำรวจจริงในภาคสนามมาประกอบการพิจารณาในการเลือกพื้นที่ตัวแทนการใช้ประโยชน์ที่ดิน เช่น ป่าทุ่งหญ้า ป่าเต็งรัง ป่าดิบเขา แหล่งน้ำ เป็นต้น จำแนกภาพออกเป็นประเภทต่างๆในขั้นตอนการแปลตีความข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์แบบกำกับในกระบวนการจัดกลุ่ม (supervise classification) ก่อนที่จะนำข้อมูลมาสะกัดด้วยสายตาอีกครั้ง และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากการแปลตีความอีกครั้ง (ตารางผนวกที่ 6)

1.2 การสำรวจข้อมูลสัตว์ป่าภาคสนาม เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจร่องรอยของสัตว์ป่าที่ได้จากการเดินสำรวจในพื้นที่โดยการเดินตามด่านสัตว์ และแนวเส้นสำรวจสัตว์ป่า โดยทำการเดินสำรวจให้ครอบคลุมพื้นที่ศึกษา และจุดที่เดินสำรวจควรที่ต้องกระจายอยู่ทั่วทั้งพื้นที่ โดยการพิจารณาเลือกใช้เส้นทางในการสุ่มเก็บข้อมูลตัวอย่าง ด้วยวิธีการเลือกสุ่มแบบวิจรณญาณ (injudgement sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ทราบความน่าจะเป็นที่แต่ละหน่วยประชากรจะถูกเลือก ข้อจำกัดคือ ผู้ที่ทำการเลือกเส้นทาง ควรจะเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ รวมทั้งมีทักษะในการเก็บข้อมูล และทราบลักษณะของพื้นที่ศึกษาเป็นอย่างดี โดยใช้เส้นทางเดินสำรวจ เส้นทางด่านสัตว์ และแนวเส้นสำรวจสัตว์ป่า 11 เส้นทาง รวมระยะทางที่ใช้ในการสำรวจ ทั้งหมดประมาณ 70 กิโลเมตร ทำการแบ่งย่อยเส้นทางสำรวจให้เป็นตัวแทนของหน่วยตัวอย่างที่ทำการศึกษาด้วยระยะห่างเท่ากันทุก 300 เมตร ทำการบันทึกร่องรอยของกวางผาโดยอ้างอิงกับระบบพิกัดภูมิศาสตร์ด้วยเครื่องบอกพิกัดภูมิศาสตร์ บันทึกการปรากฏและไม่ปรากฏร่องรอยของกวางผา ซึ่งร่องรอยที่สำรวจพบนั้นจะบันทึกเป็นหนึ่งเหตุการณ์ที่พบถึงแม้ว่าจะพบร่องรอยบริเวณนั้นมากเท่าใดก็ตาม นอกจากนั้นยังบันทึกสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยา เช่น ชนิดป่าที่เป็นแหล่งอาหาร ความสูงจากระดับน้ำทะเล วันเวลาที่บันทึกข้อมูล เป็นต้นจากนั้นนำข้อมูลที่ได้สู่กระบวนการวิเคราะห์ผลการต่อไป (ภาพที่ 1)

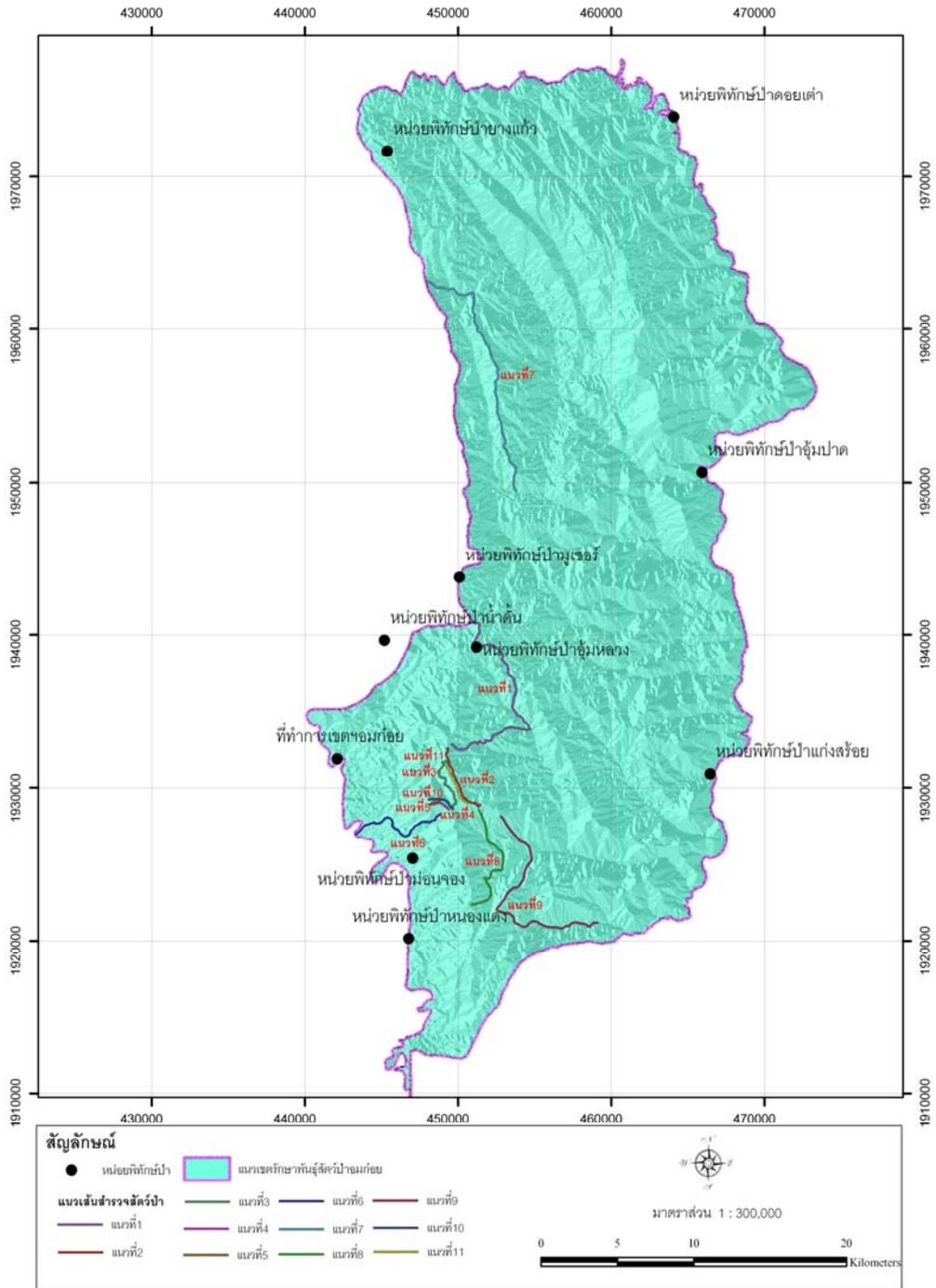
2. การจัดการข้อมูลภูมิสารสนเทศ

2.1 การวิเคราะห์และจำแนกพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินโดยใช้การสำรวจระยะไกล

การจำแนกและวิเคราะห์พื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อหาการกระจายของชนิดป่าที่เป็นแหล่งอาหาร ซึ่งเป็นปัจจัยทางชีวภาพ ที่มีอิทธิพลต่อการกระจายของถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา โดยใช้การสำรวจระยะไกลประกอบด้วยขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

2.1.1 การจัดเตรียมข้อมูล (data preparation)

ข้อมูลที่ใช้จะเป็นข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียม Landsat -7 TM แบนด์ 4 5 3 ในรูปแบบข้อมูลราสเตอร์ 8 บิต (Raster format) ในปี พ.ศ. 2547

ภาพที่ 1 แนวเส้นสำรวจสัตว์ป่าในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

2.1.2 การปรับแก้ความคลาดเคลื่อนทางเรขาคณิต (geometric correction)

การปรับแก้ทางเรขาคณิตใช้วิธีแผนที่สู่ภาพ (map to image) ซึ่งอ้างอิงโดยกำหนดจุดควบคุมภาคพื้นดิน (ground control point) จากแผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมาตราส่วน 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหารโดยการแปลงข้อมูล (rectification) ด้วยวิธี Cubic convolution โดยกำหนดค่าความผิดพลาดเฉลี่ยไม่เกิน 1 จุดภาพ ซึ่งมีรายละเอียด 20x20 เมตร ด้วยโปรแกรมประมวลผลข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม

2.1.3 การแปลตีความ และการวิเคราะห์ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม (image interpretation and analysis)

ทำการตีความ และการวิเคราะห์ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมด้วยคอมพิวเตอร์ โดยวิธีผสมผสานระหว่างการแปลตีความโดยมนุษย์ และเครื่องคอมพิวเตอร์ (man-machine interactive system) เมื่อพิจารณาข้อดีและข้อเสียของแต่ละวิธีนั้นสามารถเกื้อกูลซึ่งกันและกันได้ ทำให้การแปลตีความได้ผลลัพธ์ดีขึ้น คือ หลังจากที่มีการแปลตีความด้วยคอมพิวเตอร์ (automatic image processing) ด้วยวิธีการแบบกำกับในกระบวนการจัดกลุ่ม (supervised classification) แล้วนำข้อมูลมาสกัดข้อมูลเชิงพื้นที่ด้วยสายตา (visual interpretation) อีกครั้ง เพื่อให้เกิดความถูกต้องของข้อมูลมากที่สุด

2.1.4 การทดสอบความถูกต้อง (Accuracy Test)

การประเมินความแม่นยำของการจำแนก จะกระทำหลังจากการจำแนกข้อมูลภาพเสร็จสมบูรณ์ โดยการเปรียบเทียบผลการจำแนก กับข้อมูลทางภาคพื้นดินในการเปรียบเทียบจะทำการสุ่มตัวอย่างข้อมูลการจำแนกทุกประเภทแล้วคำนวณหาค่าความถูกต้องโดยใช้ตาราง Confusion Matrix เพื่อหา Omission Error (ข้อมูลการจำแนกขาดหาย) และ Commission Error (ข้อมูลที่มีการจำแนกเกินมา)

2.1.5 การทำแผนที่สิ่งปกคลุมดิน การใช้ประโยชน์ที่ดิน และสังคมพืช

จัดทำแผนที่เชิงกริดของแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดิน ที่มีรายละเอียด 20x20 เมตร เพื่อเป็นฐานข้อมูลภูมิศาสตร์ปัจจัย ที่ใช้ในการวิเคราะห์การกระจายถิ่นที่อยู่ของกวางผา โดยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

2.2 การจัดทำฐานข้อมูลภูมิศาสตร์ปัจจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์ถิ่นที่อยู่อาศัยกวางผา

ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบราสเตอร์ หรือรูปแบบของกริด ที่มีรายละเอียดต่อกริด 20x20 เมตร โดยใช้ปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา คือ ปัจจัยทางชีวภาพ ปัจจัยทางกายภาพ และปัจจัยจากสภาพแวดล้อม ในการพิจารณาเลือกเกณฑ์ตัดสินใจจากปัจจัยที่กำหนด โดยมีแนวคิดดังนี้

2.2.1 ปัจจัยทางชีวภาพ (biotic factor) นั้นเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ และจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ป่า ซึ่งสัตว์ป่าแต่ละชนิดมีความต้องการปัจจัยทางชีวภาพเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน โดยแบ่งย่อยปัจจัยทางชีวภาพออกได้เป็นประเภทดังต่อไปนี้

ก. ชนิดป่าหรือแหล่งอาหารสำหรับกวางผา (forest type) โดยการแปลตีความพื้นที่แหล่งอาหารจากภาพถ่ายดาวเทียม Landsat TM ปี 2547 ที่ได้ทำการทดสอบความถูกต้อง และปรับแก้แล้ว ในรูปของข้อมูลราสเตอร์ (raster format) ของแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดิน ที่มีรายละเอียด 20x20 เมตร แบ่งชั้นข้อมูลออกเป็นป่าชนิดต่างๆ ที่เป็นแหล่งหาอาหารของกวางผาแล้ว แบ่งชั้นข้อมูลออกเป็น 4 ชั้น คือ 1) พื้นที่ป่าดิบเขา และป่าทุ่งหญ้า 2) พื้นที่ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง 3) พื้นที่ป่าฟื้นฟูตามธรรมชาติจากการถุกนุกรุก และไร่ร้าง และ 4) พื้นที่เกษตรกรรม และแหล่งน้ำ

2.2.2 ปัจจัยทางกายภาพ (physical factors) เป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพในการเข้าใช้ถิ่นหากินของสัตว์ป่า โดยใช้ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดดังนี้คือ แหล่งน้ำ ความลาดชัน ความสูงจากระดับน้ำทะเล ชนิดดิน ชนิดหิน ปริมาณน้ำฝน และทิศด้านลาด เป็นตัวกำหนด ซึ่งเกณฑ์ที่ตั้งไว้ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับตำแหน่งของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ

ก. ความห่างจากแหล่งน้ำ (stream) โดยการนำเข้าข้อมูลความห่างจากแหล่งน้ำ ด้วยวิธีการ Vectorized จากแผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมาตราส่วน 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหารด้วยโปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และคำนวณหาค่าระยะห่างจากแหล่งน้ำโดยวิธีการทำ Buffering เป็นชั้นระยะห่างจริงออกมาจากข้อมูลเส้นแหล่งน้ำที่ได้นำเข้าไว้แล้ว จัดเก็บข้อมูลในรูปแบบเชิงกริด ที่มีรายละเอียด 20x20 เมตร

ข. ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง (altitude) โดยการนำเข้าข้อมูลเส้นระดับชั้นความสูง (contour line) ด้วยวิธีการ Vectorized จากแผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมาตราส่วน 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหารด้วยโปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ สร้างแผนที่ข้อมูล Digital Elevation Model (DEM) ในรูปข้อมูลราสเตอร์ หรือข้อมูลเชิงกริด ขนาด 20x20 เมตร เป็นชั้นระยะห่างจริงจากข้อมูลเส้นระดับความสูง (Elevation) ในพื้นที่ศึกษาโดยโปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

ค. ทิศด้านลาด (aspect) คำนวณหาค่าทิศด้านลาดของพื้นที่ศึกษาจากแผนที่ข้อมูล Digital Elevation Model (DEM) ที่ได้จากข้อ ข. ด้วยโปรแกรมประยุกต์ในการวิเคราะห์เชิงพื้นที่ (Extension Spatial Analysis) ของโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ แล้วแบ่งชั้นข้อมูลออกเป็น 4 ชั้น ให้อยู่ในรูปข้อมูลราสเตอร์ หรือข้อมูลเชิงกริด ขนาด 20x20 เมตร คือ

- พื้นที่ที่มีทิศด้านลาดทางทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
- พื้นที่ที่มีทิศด้านลาดทางทิศตะวันออก และทิศตะวันออกเฉียงใต้
- พื้นที่ที่มีทิศด้านลาดทางทิศใต้ และทิศตะวันตกเฉียงใต้
- พื้นที่ที่มีทิศด้านลาดทางทิศตะวันตก และทิศตะวันตกเฉียงเหนือ

ง. ความลาดชัน (slope) คำนวณหาความลาดชันในพื้นที่ศึกษาจากแผนที่ข้อมูล Digital Elevation Model (DEM) ที่ได้จากข้อ ข. ด้วยโปรแกรมประยุกต์ในการวิเคราะห์เชิงพื้นที่ (Extension Spatial Analysis) ของโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ ในรูปข้อมูลราสเตอร์ หรือข้อมูลเชิงกริด ขนาด 20x20 เมตร

จ. ชุคดิน (soil) โดยการนำข้อมูลทุติยภูมิจากกรมพัฒนาที่ดินที่มีการวิเคราะห์ และตีความเป็นแผนที่ จัดเก็บในรูปแบบของข้อมูลราสเตอร์ หรือเชิงกริด ขนาด 20x20 เมตร แบ่งชั้น ข้อมูลออกเป็นชุคดินชนิดต่างๆ 14 ชุค คือ

- กลุ่มชุคดินที่ 30C	- กลุ่มชุคดินที่ 30D
- กลุ่มชุคดินที่ 35B	- กลุ่มชุคดินที่ 35C
- กลุ่มชุคดินที่ 46D/RL	- กลุ่มชุคดินที่ 48C
- กลุ่มชุคดินที่ 48D	- กลุ่มชุคดินที่ 48E
- กลุ่มชุคดินที่ 59B (59)	- กลุ่มชุคดินที่ 59C (59)
- กลุ่มชุคดินที่ 62	- กลุ่มชุคดินที่ RL
- กลุ่มชุคดินที่ RL/46C	- กลุ่มชุคดินที่ RL/46D

ฉ. ชุคหิน (rock) โดยการนำข้อมูลทุติยภูมิจากกรมพัฒนาที่ดินที่มีการวิเคราะห์ และตีความเป็นแผนที่ จัดเก็บในรูปแบบของข้อมูลราสเตอร์ หรือเชิงกริด ขนาด 20x20 เมตร แบ่งชั้น ข้อมูลออกเป็นชุคหิน ชนิดต่างๆ 9 ชุค คือ

- กลุ่มชุคหินที่ Cgr	- กลุ่มชุคหินที่ PE
- กลุ่มชุคหินที่ E	- กลุ่มชุคหินที่ Qa
- กลุ่มชุคหินที่ O	- กลุ่มชุคหินที่ Qt
- กลุ่มชุคหินที่ SD	- กลุ่มชุคหินที่ P_R
- กลุ่มชุคหินที่ R_gr@P+Rgr	

ช. ปริมาณน้ำฝน (precipitation) โดยการนำข้อมูลสถิติของปริมาณน้ำฝนรอบ 30 ปี ของสถานีวัดปริมาณน้ำฝนทางภาคเหนือ จากกรมอุตุนิยมวิทยา ทำการวิเคราะห์หาความ ต่อเนื่องของการกระจายปริมาณน้ำฝน โดยการทำให้ Interpolation แล้วจัดเก็บในรูปแบบของข้อมูล ราสเตอร์ หรือเชิงกริด ขนาด 20x20 เมตร

2.2.3 ปัจจัยแวดล้อมจากกิจกรรมของมนุษย์ (environmental factors) ในการศึกษารั้วนี้ ใช้ตำแหน่งของหน่วยพิทักษ์ป่า หมู่บ้าน และถนน ในโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ นำมา พิจารณาโดยใช้ค่าที่พบร่องรอยที่ใกล้กับตำแหน่งเหล่านี้มากที่สุดเป็นค่าที่ใช้ในการตัดสินใจ

ก. ความห่างจากเส้นทางคมนาคม (road) โดยการนำเข้าสู่เส้นทางคมนาคม ด้วยวิธีการ Vectorized จากแผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมาตราส่วน 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหาร ด้วยโปรแกรม ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ แล้วหาแล้วคำนวณหาค่าระยะห่างจากเส้นทางคมนาคม ด้วยวิธีการทำ Buffering เป็นชั้นระยะห่างจริงออกไปจากข้อมูลเส้นทางคมนาคมที่ได้นำเข้าไว้แล้ว และจัดเก็บในรูปแบบของข้อมูลราสเตอร์ หรือเชิงกริด ขนาด 20x20 เมตร

ข. ความห่างจากหมู่บ้าน (village) โดยการนำเข้าพิกัดหมู่บ้าน ด้วยวิธีการ Vectorized จากแผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมาตราส่วน 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหารด้วยโปรแกรม ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ แล้วหาแล้วคำนวณหาค่าระยะห่างจากหมู่บ้าน ด้วยวิธีการทำ Buffering เป็นชั้นระยะห่างจริงออกไปจากข้อมูลระยะห่างจากหมู่บ้านที่นำเข้าไว้แล้ว จัดเก็บในรูปแบบของข้อมูลราสเตอร์ หรือเชิงกริด ขนาด 20x20 เมตร

ค. ความห่างจากที่ตั้งหน่วยพิทักษ์ป่า (forest protecting unit) โดยการนำเข้าพิกัดหน่วยพิทักษ์ป่า ด้วยวิธีการ Vectorized จากแผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศมาตราส่วน 1:50,000 ของกรมแผนที่ทหารด้วยโปรแกรม ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ แล้วหาแล้วคำนวณหาค่าระยะห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่า ด้วยวิธีการทำ Buffering เป็นชั้นระยะห่างจริงออกไปจากข้อมูลระยะห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่า ที่นำเข้าไว้แล้ว จัดเก็บในรูปแบบของข้อมูลราสเตอร์ หรือเชิงกริด ขนาด 20x20 เมตร

3. การศึกษาปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อการเลือกใช้ที่ดินที่อยู่อาศัยของกวางผา และการวิเคราะห์หาแบบจำลอง (Model) เพื่อสร้างแผนที่ถิ่นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมของกวางผา

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการใช้ regression analysis วิเคราะห์ถิ่นที่อยู่อาศัย เพื่อคำนวณหาแบบจำลอง (model) ที่เหมาะสม จากการสำรวจที่พบ และไม่พบเจอกวางผา โดยผลสำเร็จเป็นการสร้างแผนที่การปรากฏของกวางผาในพื้นที่ศึกษาออกมา เนื่องจากลักษณะข้อมูลของตัวแปรตาม (Y) ที่กำหนดในที่นี้คือ เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ แบ่งออกได้ 2 ลักษณะ คือ ตำแหน่งที่พบเจอร่องรอย และไม่พบเจอร่องรอยบนเส้นทางที่ทำการสำรวจ ส่วนตัวแปรอิสระ (x) เป็นทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพ และข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ข้อมูลเชิงปริมาณที่วัดได้จากการสำรวจ (numeric) และข้อมูลจัดเรียงลำดับ (ordinal scale) ดังแสดงในภาพที่ 2

สมการเชิงเส้น หรือสมการที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง Y และ X จะอยู่ในรูปสมการเชิงเส้น ดังนี้

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + e \dots \dots \dots (3)$$

หรือ $E(Y) = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + e$ โดยที่ $-\alpha < E(Y) < \alpha$

เมื่อ e คือ ความคลาดเคลื่อนอย่างสุ่ม

β_0 คือ ส่วนตัดแกน Y หรือ ค่าของ Y เมื่อ X มีค่าเป็น 0

$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ คือ ความชัน (slope) หรือ ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย

และ $X_1, X_2, X_3, \dots, X_k$ คือ ปัจจัยอิสระที่ใช้ในการพิจารณา

ค่าที่ได้จากสมการ regression model นั้น จะเป็นค่า 0 และ 1 ซึ่งจะต้องนำมาเพื่อสร้างแผนที่จัดชั้นความเหมาะสมใหม่ออกมา และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบ รวมถึงค่าระดับนัยสำคัญของปัจจัยต่างๆที่ นำมาศึกษานั้นมีความสัมพันธ์ ในทิศทางใดและมากน้อยเพียงใด ปัจจัยใดที่ไม่มีนัยสำคัญที่สามารถยอมรับได้ ที่ไม่สามารถนำเข้ามาแบบจำลองหรือสมการได้ เป็นต้น โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการวิเคราะห์ ในส่วนที่ได้จากการแสดงผลการวิเคราะห์ จะแสดงผลในรูปของแผนที่ และตาราง การศึกษาในครั้งนี้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลทาง regression analysis เป็น 2 วิธีการ ได้แก่

3.1 วิธีการนำปัจจัยอิสระเข้าสู่การพิจารณาทุกตัว ซึ่งเป็นเทคนิคการเลือกตัวแปรทั้งหมดเข้าสู่สมการในขั้นตอนเดียวโดยที่ผู้ใช้ตั้งสมมติฐาน หรือให้ความสนใจว่า ตัวแปรตัวแปรทั้ง 11 ตัวแปรที่นำเข้าสู่สมการมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม หรืออยู่ในสมการ เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยแต่ละตัว(ทั้ง 11 ตัวแปร) ว่ามีผลต่อการเลือกใช้ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผามากเพียงใด

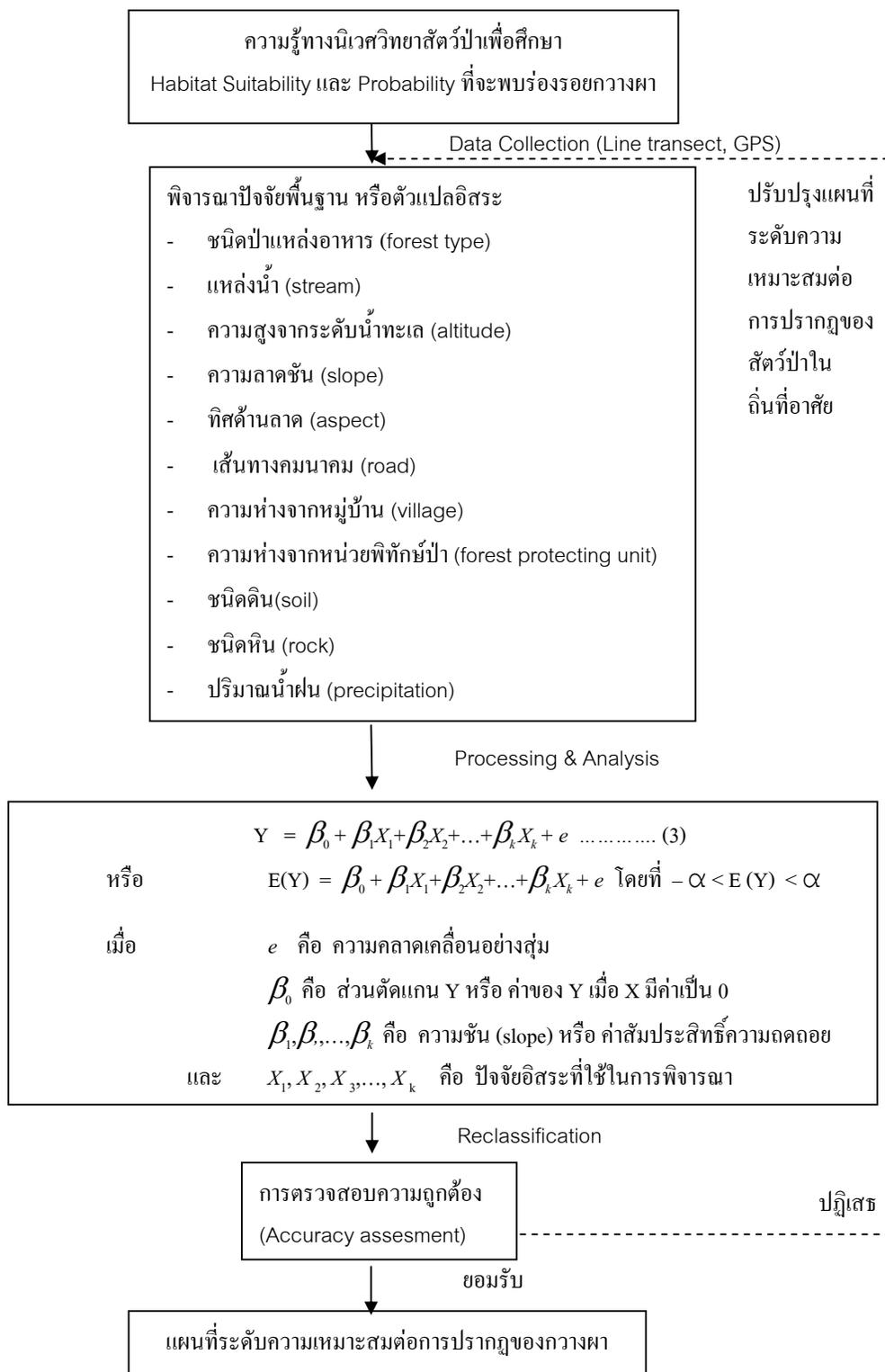
3.2 วิธีการวิเคราะห์หาแบบจำลอง(Model) เพื่อสร้างแผนที่ถิ่นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมของกวางผาเพื่อคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่กำหนดจากมากไปหาน้อย เพื่อเป็นตัวแทนในการหาพื้นที่เหมาะสมของกวางผาในการศึกษาครั้งนี้เป็นเทคนิค stepwise เทคนิคหนึ่งที่จะช่วยให้การคัดเลือกหาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยของกวางผามากที่สุดจากปัจจัยที่กำหนดจากมากไปหาน้อย หรือวิเคราะห์หาตัวแปรอิสระที่จำเป็นในกรณีที่ไม่ต้องเก็บข้อมูลปัจจัยที่ต้องใช้ในการวิเคราะห์ได้ทั้งหมด 11 ปัจจัยตามที่ได้ตั้งไว้ในตอนแรก แต่สามารถให้ผลในการวิเคราะห์ใกล้เคียงความจริงมากที่สุด เป็นวิธีเลือกไปทีละขั้น (stepwise regression) จะให้ผลลัพธ์

เป็นสมการที่ประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรอิสระที่คาดว่าจะดีที่สุดและเป็นตัวแทนในการศึกษารั้งนี้ได้ วิธีนี้จะเริ่มจากรูปแบบที่ไม่มีตัวแปรอิสระเลย มีเพียงเทอม intercept ในรูปแบบเท่านั้น จากนั้นจึงนำตัวแปรอิสระใส่เข้าไปในรูปแบบทีละตัว ตัวแปรอิสระตัวแรกที่จะนำไปใส่ไว้ในรูปแบบเป็นตัวแปรที่ให้ค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปร Y สูงที่สุด สมมติว่าตัวแปรอิสระที่มีสหสัมพันธ์กับ Y สูงที่สุดคือ X_1 ตัวแปร X_1 ก็จะเป็นตัวแปรที่ให้ค่า F ในการทดสอบนัยสำคัญของสมการสูงที่สุดด้วย โดยที่ค่า F ของการทดสอบจะต้องมีค่ามากกว่า F ที่กำหนดไว้ใน การทดสอบ (สมมติว่าคือ F_{IN}) จึงจะนำตัวแปร X_1 ไปใส่ไว้ในรูปแบบ ตัวแปรตัวถัดไปที่จะนำไปใส่ในรูปแบบก็เช่นกัน จะเป็นตัวแปรที่มีค่า partial correlation กับ Y เมื่อปรับอิทธิพลของ X_1 ออกแล้ว สูงที่สุดหรือเป็นตัวแปรอิสระที่ให้ค่า partial F statistic ของการทดสอบสูงที่สุด ถ้า F นี้มีค่าเกินกว่า F_{IN} ตัวแปร X_2 จะถูกนำไปใส่ในรูปแบบ การพิจารณาตัวแปรที่จะใส่ไว้ในรูปแบบ ตัวถัดไปก็ทำเช่นเดียวกัน โดยพิจารณาว่าจะนำตัวแปรนั้นไปใส่ไว้ในรูปแบบ ถ้า partial F statistic มีค่าเกินกว่า F_{IN} วิธีการคัดเลือกตัวแปรนี้จะหยุดเมื่อ partial F statistic ในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งมีค่าน้อยกว่า F_{IN} หรือหยุดเมื่อตัวแปรอิสระทุกตัวอยู่ในรูปแบบแล้ว (เปรมใจ, 2531)

ซึ่งค่าที่ได้จากสมการ regression model นั้น จะเป็นค่าโอกาสในการพบร่องรอยของกวางผาซึ่งมีค่าเป็น 0 (ไม่พบ) และ 1 (พบ) เพื่อสร้างแผนที่จัดชั้นความเหมาะสมใหม่ออกมา และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแบบ รวมถึงค่าระดับนัยสำคัญของปัจจัยต่างๆที่นำมาศึกษานั้นมีความสัมพันธ์ ในทิศทางใดและมากน้อยแค่ไหน ปัจจัยใดที่ไม่มีนัยสำคัญที่ยอมรับได้ ก็สามารถตัดออกจากตัวแบบจำลองหรือสมการได้ เป็นต้น โดยแบ่งระดับความเหมาะสมของโอกาสที่พบเจอออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

(1) เหมาะสมมาก หมายถึง พื้นที่ที่มีโอกาสจะพบร่องรอยกวางผาสูงค่าความน่าจะเป็นอยู่ที่ 1 ซึ่งจะสอดคล้องกับความหนาแน่น และระดับความเหมาะสมต่อการเป็นที่อยู่อาศัยของกวางผา

(2) เหมาะสมน้อย หมายถึง พื้นที่ที่มีโอกาสจะพบร่องรอยกวางผาน้อยค่าความน่าจะเป็นอยู่ที่ 0 ซึ่งจะสอดคล้องกับความหนาแน่น และระดับความเหมาะสมต่อการเป็นที่อยู่อาศัยของกวางผา

ภาพที่ 2 แผนผังแสดงขั้นตอนการวิเคราะห์ระดับความเหมาะสมต่อการปรากฏของกา
โดยใช้ multiple regression analysis

เมื่อได้สมการหรือแบบจำลอง (model) ที่เหมาะสม ที่สามารถเป็นตัวแทนในการศึกษาครั้งนี้ นำมาคำนวณ (map calculation) ในโปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เพื่อสร้างแผนที่ถิ่นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมของกวางผาต่อไป

สถานที่ทำการศึกษา

1. ที่ตั้งและอาณาเขต

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย ตั้งอยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ 17 องศา 17 ลิปดา ถึง 19 องศา 54 ลิปดาเหนือ และระหว่างเส้นลองจิจูดที่ 98 องศา 27 ลิปดาถึง 98 องศา 45 ลิปดาตะวันออก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลยางเบียง ตำบลม่อนจอง อำเภออมก๋อย ตำบลมี้ดกา อำเภอ ดอยเต่า จังหวัด เชียงใหม่ ตำบลบ้านนา อำเภอสามเงา จังหวัดตาก ทางตอนเหนือถึงอำเภอ ลำห้วยแม่ลายซึ่งไหลลงสู่แม่น้ำปิงเป็นแนวเขต ในส่วนของอ่างเก็บน้ำเหนือเขื่อนภูมิพล ทางตะวันออกถือเอาลำน้ำปิงเป็นแนวเขตลงมาถึงสบน้ำแม่ตั้น แนวเขตแยกเข้าตามลำน้ำแม่ตั้นจนถึงห้วยอุ่มฮวมแยกขึ้นไปตามห้วยอุ่มฮวม และตัดไปตามสันปันน้ำของรอยต่อระหว่างจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดตาก แยกลงริมห้วยแม่ตั้นตามแนวสันเขาลงจรดลำน้ำแม่ตั้นได้สบห้วยหมี แนวเขตด้านตะวันตกเริ่มจากรอบสันเขาลงพบลำน้ำแม่ตั้นบริเวณเหนือปากห้วยเดื่อทางตะวันตกทอดขนานไปกับลำน้ำตั้นจนถึงห้วยน้ำตั้น ขึ้นไปตามห้วยน้ำตั้นจนจรดถนนระหว่างอำเภออมก๋อยกับบ้านแม่ตั้นไปตามแนวสันเขา และตามห้วยยอมแซม และตัดเข้าหาห้วยแม่ลาย

พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อยมีแนวเขตติดต่อกับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่ตั้น ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ในจังหวัดตาก และติดต่อกับอุทยานแห่งชาติแม่ปิงฝั่งซ้ายของลำน้ำปิง การเข้าสู่พื้นที่กระทำได้โดยใช้เส้นทางหลวงสายฮอด-แม่สะเรียง มีทางแยกเข้าสู่อำเภออมก๋อยที่หมู่บ้านกิวลม และเดินทางต่อด้วยทางคันทันหมู่บ้านโอง โมงประมาณ 12 กิโลเมตร ถึงที่ทำการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย หรืออาจเดินทางต่อโดยเส้นทางหลวงสายอมก๋อยหมู่บ้านแม่ตั้นเข้าสู่พื้นที่ตอนล่างของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย อีกเส้นทางหนึ่งอาจเดินทางโดยทางเรือจากเขื่อนภูมิพลขึ้นไปตามลำน้ำปิงหรือ ล่องลงมาจากอำเภอคอยเต่าเข้าสู่พื้นที่ทางด้านตะวันออกของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย ดังแสดงในภาพที่ 3

2. ประวัติความเป็นมา

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อยมีประวัติความเป็นมาพอสังเขป ดังนี้ พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย แต่เดิมเป็นป่าสงวนแห่งชาติป่าอมก๋อย ส่วนที่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับการควบคุมดูแลโดยป่าไม้เขตเชียงใหม่และป่าไม้จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนพื้นที่ในจังหวัดตากได้รับการดูแลและควบคุมโดยป่าไม้เขตตากและป่าไม้จังหวัดตาก ป่าไม้ทั้งสองส่วนนี้เป็นป่าโครงการทำไม้มาก่อนและได้ผ่านการทำไม้มาหลายครั้ง ทั้งไม้กระยาเลยและไม้สัก ฉะนั้นไม้ที่มีคุณค่าขนาดใหญ่จึงถูกนำออกไปเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามสภาพป่าไม้ได้เสื่อมโทรมอันเนื่องมาจากการทำไม้ แต่พื้นที่ส่วนนี้เดิมได้เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของชนเผ่ากะเหรี่ยงและชาวเขาเผ่าอื่นมาเป็นเวลาช้านาน ดังปรากฏเห็นได้จากโบราณวัตถุและโบราณสถานหลายแห่งที่ยังคงตกค้างอยู่บริเวณลำน้ำแม่ตื่นและลำน้ำปิง ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคม ดังเช่น พระธาตุแก่งสร้อย แสดงให้เห็นว่าเคยเป็นจุดที่ตั้งของเมืองขนาดเล็กมาก่อน บริเวณหมู่บ้านแม่ตื่นมีวัดโบราณปรากฏอยู่ และมีการขุดพบโบราณวัตถุหลายชนิด อย่างไรก็ตามเนื่องจากพื้นที่ป่ากว้างขวางและประชากรของ ชาวเขาในสมัยนั้นมีไม่มาก ป่าและสัตว์ป่าจึงยังคงความอุดมสมบูรณ์

นับจากปี พ.ศ. 2510 เป็นต้นมา ประชากรชาวเขาเผ่าต่างๆ ได้เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการโยกย้ายถิ่นฐานเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน และอัตราการตายที่ลดลง เนื่องมาจากการแพทย์ที่ทันสมัยทำให้พื้นที่ส่วนนี้เริ่มถูกทำลายอย่างหนัก สัตว์ป่าที่มีคุณค่าหลายชนิดถูกล่าจนเกือบจะหมดไปจากพื้นที่ กรมป่าไม้จึงได้เล็งเห็นปัญหา และทำการประกาศพื้นที่ตลอดริมฝั่งแม่น้ำปิงฝั่งตะวันตก จากคอยเต่าลงมาถึงห้วยน้ำรินใกล้ตัวเขื่อนภูมิพลให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เรียกว่าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่ตื่นรวมพื้นที่ประมาณ 1,500,000 ไร่ ได้ทำการประกาศเมื่อปี พ.ศ. 2521 ต่อมาทางราชการเห็นว่าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแห่งนี้มีพื้นที่กว้างใหญ่เกินไปสำหรับการบริหาร ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่เป็นรูปยาวจากเหนือลงใต้มีเทือกเขาสลับซับซ้อน และการเข้าสู่พื้นที่ตอนบนและตอนล่างเป็นทางที่แยกจากกันทำให้ไม่สามารถควบคุมการปฏิบัติงานในส่วนต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง จึงเห็นสมควรกำหนดให้เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่ตื่นที่ประกาศไว้เดิมแยกออกเป็น 2 เขต โดยตัดพื้นที่ส่วนบน ตั้งแต่ปากห้วยแม่ตื่นขึ้นไปจัดตั้งเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแห่งใหม่ เรียก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย ส่วนพื้นที่ตอนล่างก็ยังคงเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่ตื่นดังเดิม ทั้งนี้ได้ประกาศไว้ตั้งแต่วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2526 ในหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 100 ตอนที่ 135

พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อยจึงได้รับความคุ้มครองโดยพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา ซึ่งห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปล่าสัตว์ทำลายถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า หรือสร้างสิ่งรบกวนใดๆ ต่อพื้นที่ป่าไม้และสัตว์ป่า กรมป่าไม้โดยกองอนุรักษ์สัตว์ป่าได้จัดตั้งหน่วยงานเข้าไปควบคุม ดูแล และป้องกันให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งเป็นต้นมา แต่เนื่องจากปัญหาหลายประการด้วยกันจึงมีการฝ่าฝืนกฎหมาย โดยชนกลุ่มน้อยเสมอมา การลักลอบล่าสัตว์ป่าและการลักตัดไม้ ตลอดจนการบุกรุกพื้นที่ป่าของชาวเขาเผ่าต่างๆ ได้เป็นปัญหาหลักและค่อนข้างรุนแรงเสมอมา

3.1 ลักษณะทั่วไปของพื้นที่

3.1 ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย โดยทั่วไปประกอบด้วยเทือกเขา หุบเขา และที่ราบระหว่างเขา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาถนนธงชัยตะวันออก มีระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลตั้งแต่ 200 เมตรขึ้นไปจนถึง 1,929 เมตร จุดสูงสุด คือ ยอดดอยม่อนจอง ในเทือกเขาขุนแม่ตั้น เป็นสันแบ่งลงสู่ห้วยอุมหลวง และห้วยอุมฮวม ดังภาพที่ 4

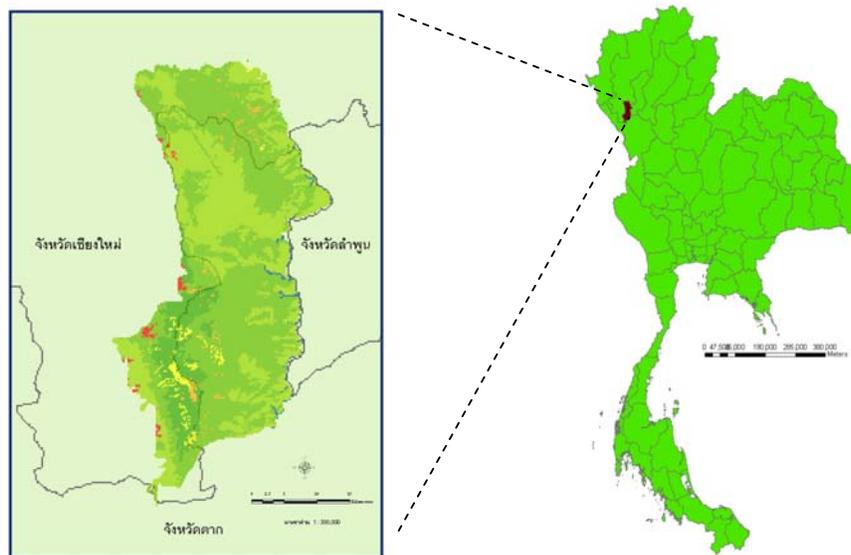
ลำน้ำสายสำคัญได้แก่ ลำน้ำปิง เป็นแนวเขตของพื้นที่ด้านทิศตะวันออก ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นพื้นที่อ่างเก็บน้ำเหนือเขื่อนภูมิพล ลำน้ำแม่ตั้นเป็นลำน้ำหลักทางทิศตะวันตก ระบายน้ำลงสู่ลำน้ำปิง จากลำน้ำสายหลักทั้งสองนี้มีลำน้ำย่อยแยกมากมายหลายสายกระจายเข้าไปรับน้ำจากตอนกลางของพื้นที่ ทางตอนเหนือมีลำน้ำแม่หลายเป็นแนวเขต มีห้วยแยกเป็นสาขาอีกหลายห้วย ลำน้ำตอนกลางที่ไหลลงสู่ลำน้ำปิงโดยตรง เช่น ห้วยแม่ฮาด ห้วยแก่งป้อกเฮียด ห้วยอันแปน้ำ ห้วยหาดหวก ห้วยผาตา ห้วยอุมปาด ห้วยสะเรียม ห้วยเฮียด ห้วยแม่สา ห้วยแก่งปวง ห้วยแก่งจัน และห้วยอมรุ เป็นต้น

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย ประกอบด้วยลุ่มน้ำใหญ่สำคัญ 2 ลุ่มน้ำคือ

- ลุ่มน้ำอุมปาด เป็นลุ่มน้ำตอนบนแยกจากลุ่มน้ำแม่หลายไหลลงสู่แม่ปิง ในลุ่มน้ำมีห้วยแยกหลายสาย เช่น ห้วยฝาย ห้วยปุงยาง ห้วยแม่จัน และห้วยบง พื้นที่ตอนกลางของลุ่มน้ำนี้

ค่อนข้างราบ มีหมู่บ้านของราษฎรชาวไทยภูเขาเข้ามายึดเป็นที่ทำกินอยู่หลายหมู่บ้าน ในส่วนที่ไปบรรจบกับแม่น้ำปิงมีลักษณะเป็นหุบเขาชัน

- ลุ่มน้ำสะเรียม ตั้งอยู่ตอนกลางของพื้นที่รับน้ำตั้งแต่คอยหลังเมือง คอยกิ่งช้างซี คอยโตน คอยเรียม คอยเต้ และยอดเขาขนาดเล็กอื่นๆ มีลำห้วยแยกที่สำคัญ คือ ห้วยเฮียด ห้วยกวน และห้วยหนองสามร้อน ลุ่มน้ำสะเรียมจะมาบรรจบกับลุ่มน้ำแม่สาและลุ่มน้ำแม่ปาง ก่อตัวเป็นลุ่มน้ำขนาดใหญ่ ขึ้นรับน้ำจากคอยหลังเมือง คอยม่อนจอง คอยม้าวัง คอยผาม่าน คอยหลวง และคอยผาแมว (คณะวนศาสตร์, 2535)

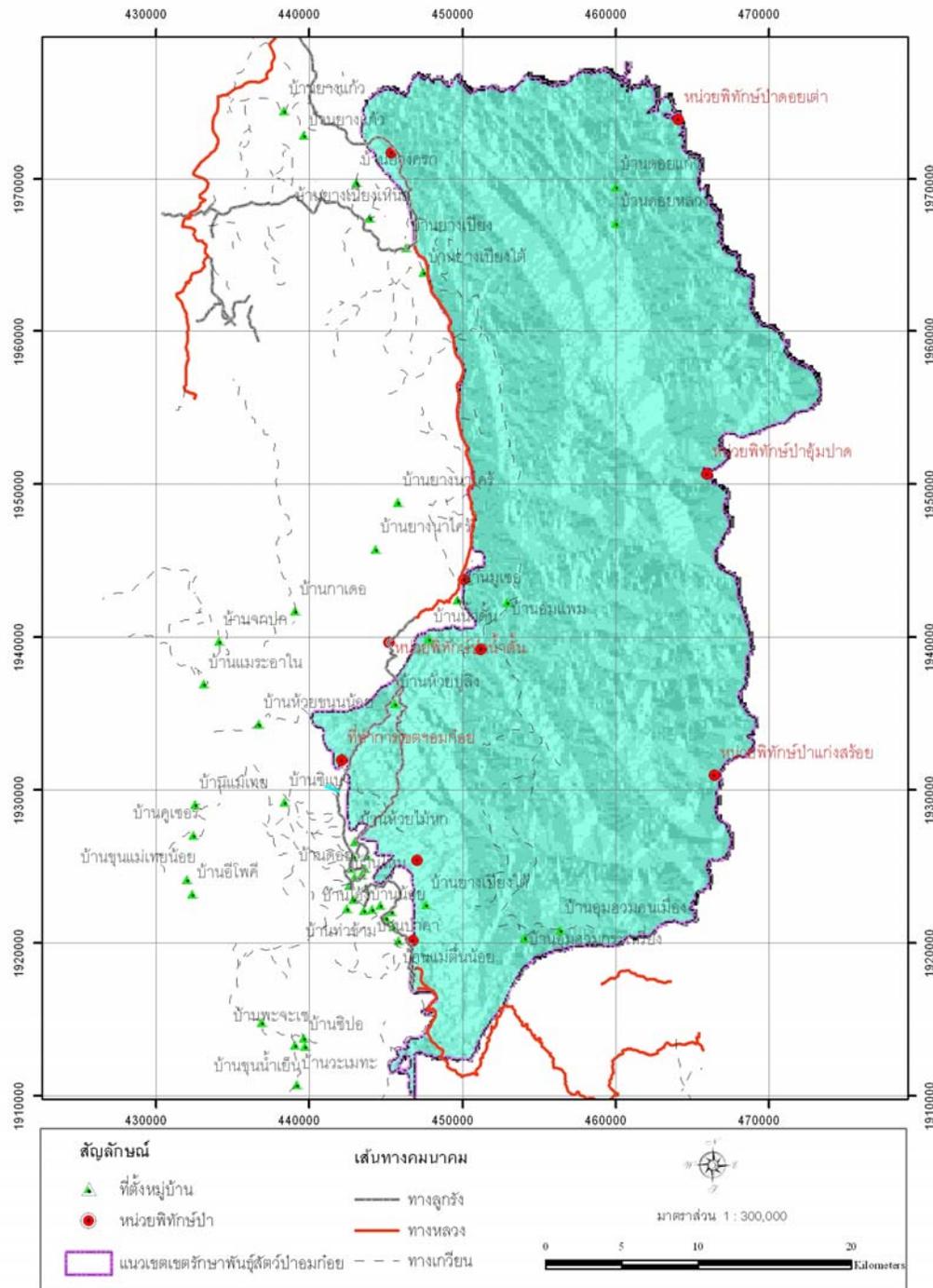
ภาพที่ 3 ที่ตั้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

3.2 ลักษณะภูมิอากาศ

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย มีค่าปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 1,060.1 มิลลิเมตร (ข้อมูลจากปี 1971–2000) เดือนกันยายนเป็นเดือนที่มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยสูงสุดมีค่า 254.1 มิลลิเมตร จำนวนวันฝนตก 144.8 วันต่อปี ดังตารางที่ 1 และภาพที่ 5

สภาพอากาศโดยทั่วไปจัดว่าค่อนข้างอบอุ่น (subtropical climate) แต่ไม่เด่นชัดมาก คือ มีฤดูฝน (rainy season) ที่ยาวนาน ประมาณ 6 เดือน ฤดูหนาวมีอากาศค่อนข้างเย็น (cool season)

มีช่วงเวลาประมาณ 3 เดือน และฤดูร้อน (hot season) มีช่วงเวลาประมาณ 3 เดือน ฤดูฝนเริ่มประมาณเดือนพฤษภาคมไปจนถึงเดือนตุลาคม ฤดูหนาวเริ่มประมาณเดือนพฤศจิกายนไปจนถึงเดือนมกราคม และในฤดูร้อนเริ่มจากเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงเดือนเมษายน อุณหภูมิมีค่าเฉลี่ยสูงสุดประจำเดือนอยู่ระหว่าง 34.1 – 37.9 องศาเซลเซียส และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 19.5 – 24.9 องศาเซลเซียส (กองภูมิอากาศ , 2547)

ภาพที่ 4 ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

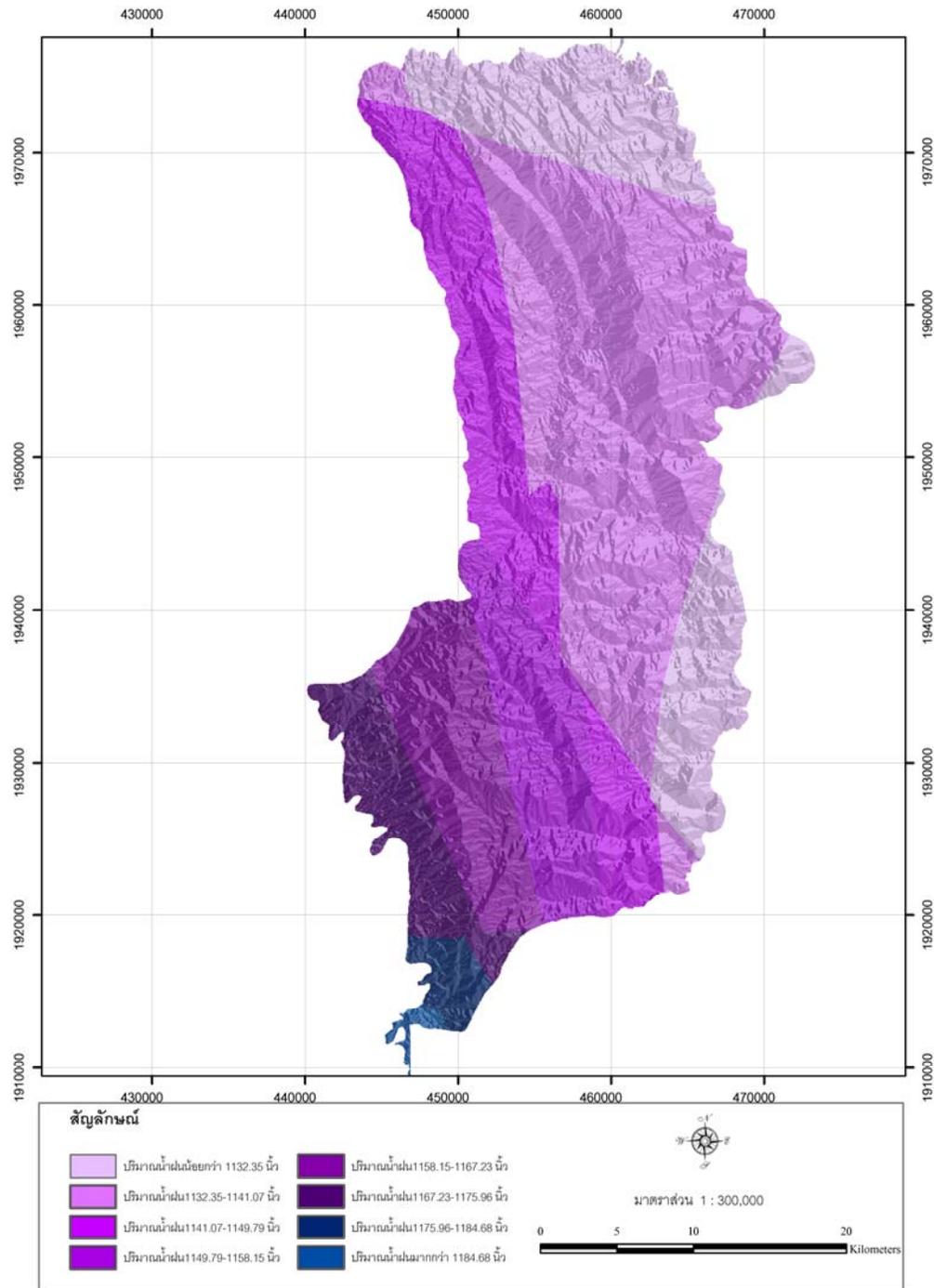
ตารางที่ 1 ปริมาณน้ำฝนรอบ 30 ปี ของสถานีวัดปริมาณน้ำฝนทางภาคเหนือของประเทศไทย

สถานี	ปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือน (มิลลิเมตร)												รวม ทั้งปี
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
แม่ฮ่องสอน	7.7	4.8	16.6	59.1	168.3	184.4	216.5	253.8	204.7	106.9	45.2	14.3	1,282.3
แม่สะเรียง	7.0	7.0	11.3	46.7	162.8	178.3	187.9	225.3	176.9	106.8	20.9	8.8	1,139.7
เชียงใหม่	11.2	12.2	20.9	94.6	194.7	194.8	319.1	377.7	271.2	130.7	56.6	18.5	1,702.2
พะเยา	5.0	11.3	22.6	93.9	168.7	101.8	140.3	190.3	193.5	116.5	40.5	11.5	1,095.9
เชียงใหม่	7.7	9.2	17.3	54.5	155.4	119.4	157.6	224.4	202.4	116.6	51.4	18.1	1,134.0
ลำปาง	5.6	7.6	20.5	65.1	148.5	114.7	146.0	193.4	210.3	106.4	34.4	7.6	1,060.0
ลำพูน	2.4	5.9	13.1	42.8	146.4	123.2	118.3	153.2	191.3	110.5	48.1	7.2	964.4
แพร่	6.3	9.7	24.6	77.3	174.0	120.6	152.5	212.4	185.4	90.0	22.1	7.0	1,081.9
น่าน	7.3	13.1	31.6	96.1	167.8	133.4	214.8	270.9	196.5	78.5	20.5	6.8	1,237.3
ท่าวังผา	9.1	12.1	35.6	104.0	190.5	188.2	262.0	295.5	183.0	81.6	25.4	9.3	1,396.3
ทุ่งช้าง	10.4	28.7	39.2	105.5	262.6	243.5	297.5	355.8	261.3	81.8	16.2	4.0	1,706.5
อุตรดิตถ์	7.4	14.9	25.4	78.7	233.2	185.8	187.4	263.6	263.5	116.4	29.9	4.1	1,410.3
สุโขทัย	5.3	83.4	6.0	59.9	252.9	143.9	98.3	183.0	207.9	375.3	58.2	2.0	1,476.1
ตาก	4.2	8.4	13.4	42.0	161.2	124.2	93.7	127.9	208.9	203.9	60.8	5.2	1,053.8

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานี	ปริมาณน้ำฝนในช่วงเดือน (มิลลิเมตร)												รวม ทั้งปี
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	
แม่สอด	2.3	8.0	8.7	38.9	168.8	235.3	312.4	333.3	159.9	98.8	24.7	4.2	1,395.3
เขื่อนภูมิพล	4.4	7.4	18.1	59.9	182.9	88.1	80.1	114.4	218.6	205.5	49.7	7.2	1,035.9
อุ้มผาง	7.5	13.8	32.4	90.8	186.3	191.0	216.1	252.6	248.0	158.9	26.9	3.2	1,427.5
พิษณุโลก	5.1	12.9	30.5	54.5	178.4	179.8	187.9	256.7	230.6	159.3	33.3	6.6	1,335.6
เพชรบูรณ์	5.6	19.0	38.4	67.9	155.8	144.2	154.1	189.3	200.8	86.9	10.5	6.6	1,079.1
หล่มสัก	4.4	23.4	43.0	63.4	159.3	136.5	136.7	191.1	188.2	79.0	14.8	4.5	1,044.3
วิเชียรบุรี	6.9	13.9	37.9	90.2	167.7	136.6	160.3	206.9	244.3	118.0	16.6	4.9	1,204.2
กำแพงเพชร	1.8	13.5	30.4	46.1	198.1	149.6	152.2	173.8	268.5	190.5	50.1	5.6	1,280.3

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา (2547)

ภาพที่ 5 ปริมาณน้ำฝนพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่
ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา (2547)

3.3 ลักษณะทางปฐพีวิทยา

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อยครอบคลุมพื้นที่ที่ประกอบด้วยกลุ่มชุดดินจำนวน 14 ชุด
ดังตารางที่ 2 และภาพที่ 6

ตารางที่ 2 กลุ่มชุดดินภายในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย

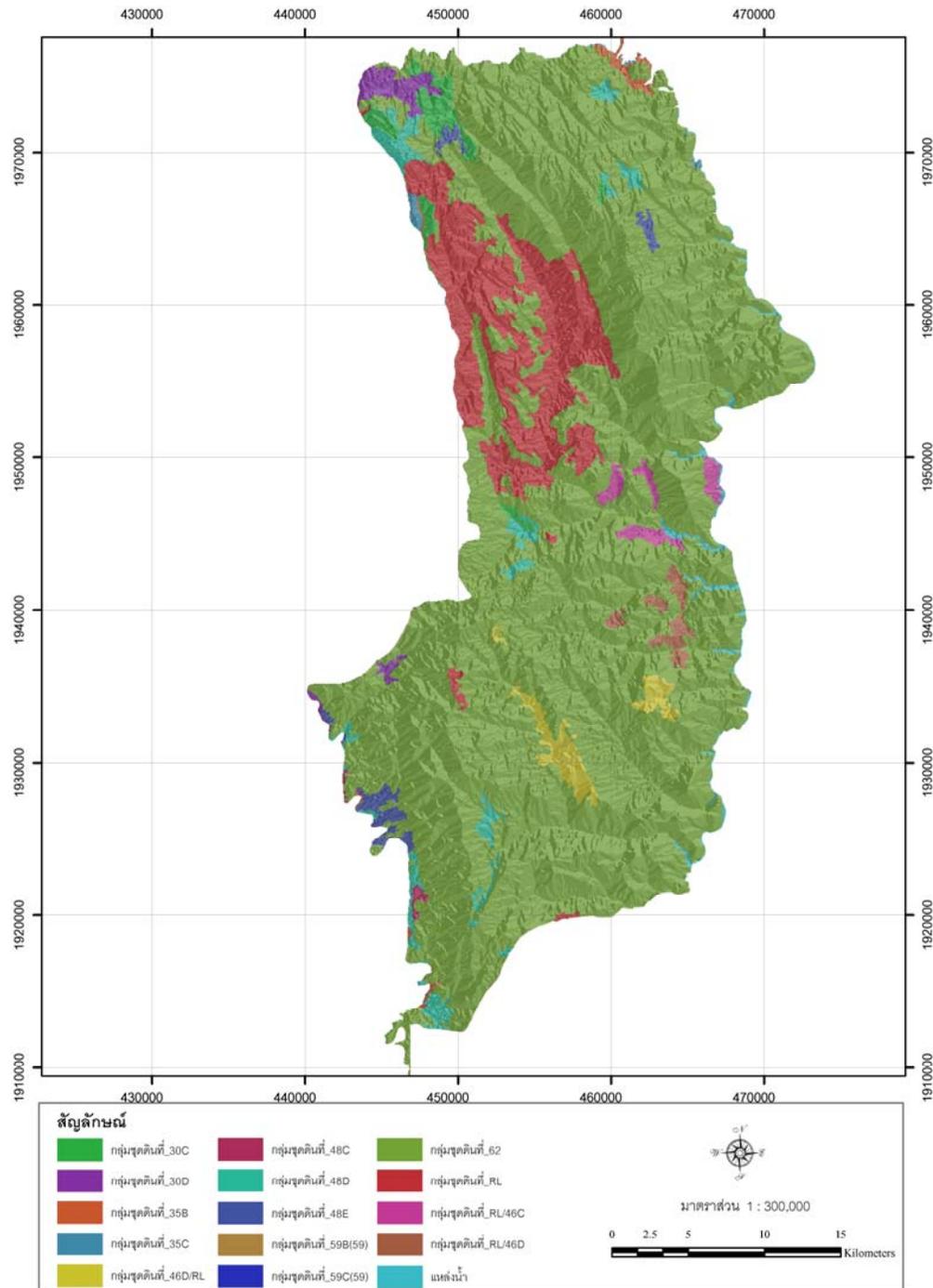
หน่วยดิน	ความหมาย
กลุ่มชุดดินที่_30C	เป็นพวกดินเหนียว พบบริเวณพื้นที่ภูเขาเป็นส่วนใหญ่มีความสูง สีดินเป็นสีแดง เกิดจาก วัตถุต้นกำเนิดดินพวกหินเนื้อละเอียด เป็นดินลึกมาก มีการระบายน้ำดี มีความอุดม สมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ 5.5-6.5 ความลาด ชัน ประมาณ 5-12 %
กลุ่มชุดดินที่_30D	เป็นพวกดินเหนียว พบบริเวณพื้นที่ภูเขาเป็นส่วนใหญ่มีความสูง สีดินเป็นสีแดง เกิดจาก วัตถุต้นกำเนิดดินพวกหินเนื้อละเอียด เป็นดินลึกมาก มีการระบายน้ำดี มีความอุดม สมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง มีค่าความเป็นกรดเป็นด่าง ประมาณ 5.5-6.5 ความลาด ชัน ประมาณ 12-20 %
กลุ่มชุดดินที่_35C	เป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย สีน้ำตาล สีเหลือง หรือ สีแดง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ หรือเกิดจากการสลายตัวของหิน เนื้อหยาบ พบบริเวณพื้นที่ดิน มีความลาดชัน ประมาณ 5-12 % pH ประมาณ 4.5 - 5.5
กลุ่มชุดดินที่_46D/RL	เป็นพวกดินเหนียวปนกรวดหรือปนลูกรัง ดินสีน้ำตาลหรือสีเหลืองหรือแดง พบบริเวณ ที่ดินมีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชันประมาณ 12-20 % pH 4.5-7.0 มีหินโผล่
กลุ่มชุดดินที่_48C	เป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนเศษหินหรือปนกรวด ก้อนกรวด ขนาดใหญ่เป็นหินกลมมน ถ้าเป็นดินปนเศษหินมักพบชั้นหินพื้นดิน กว้าง 50 ซม. ดิน เป็นสีน้ำตาล สีน้ำตาลปนแดง สีแดงปนเหลือง มีความลาดชันประมาณ 5-12 % เป็นดิน ตื้นมาก มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ pH 5.0-7.0
กลุ่มชุดดินที่_48D	เป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนเศษหินหรือปนกรวด ก้อนกรวด ขนาดใหญ่เป็นหินกลมมน ถ้าเป็นดินปนเศษหินมักพบชั้นหินพื้นดิน กว้าง 50 ซม. ดิน เป็นสีน้ำตาล สีน้ำตาลปนแดง สีแดงปนเหลือง มีความลาดชันประมาณ 12-20 % เป็นดิน ตื้นมาก มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ pH 5.0-7.0

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน (2547)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

หน่วยดิน	ความหมาย
กลุ่มชุดดินที่_48E	เป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนเศษหินหรือปนกรวด ก้อนกรวดขนาดใหญ่เป็นหินกลมมน ถ้าเป็นดินปนเศษหินมักพบชั้นหินพื้นดิน กว้าง 50 ซม. ดินเป็นสีน้ำตาล สีน้ำตาลปนแดง สีแดงปนเหลือง มีความลาดชันประมาณ 20-25% เป็นดินตื้นมาก มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติค่า pH 5.0-7.0
กลุ่มชุดดินที่_59B(59)	ดินมีการผสมของดินหลายชนิด ซึ่งเกิดจากตะกอนลำนํ้าพัดพามาทับถมกัน พบบริเวณที่ราบลุ่ม หรือบริเวณพื้นล่างของหุบเขา มีสภาพพื้นที่ราบเรียบ มีความลาดชันประมาณ 2-5% ดินที่พบส่วนใหญ่มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็วถึงเร็ว
กลุ่มชุดดินที่_59C(59)	ดินมีการผสมของดินหลายชนิด ซึ่งเกิดจากตะกอนลำนํ้าพัดพามาทับถมกัน พบบริเวณที่ราบลุ่ม หรือบริเวณพื้นล่างของหุบเขา มีสภาพพื้นที่ราบเรียบ มีความลาดชันประมาณ 5-12% ดินที่พบส่วนใหญ่มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็วถึงเร็ว
กลุ่มชุดดินที่_62	ดินนี้ประกอบด้วยพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีความลาดชันมากกว่า 35 % ดินที่พบในบริเวณดังกล่าวนี้มีทั้งดินลึกและดินตื้น ลักษณะของเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติแตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินต้นกำเนิดในบริเวณนั้น มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้น โส่ กระจายกระจายทั่วไป ส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ประเภทต่าง ๆ
กลุ่มชุดดินที่_RL	เป็นพื้นที่มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้น โส่ กระจายกระจายทั่วไป มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติค่า
กลุ่มชุดดินที่_RL/46C	เป็นพื้นที่มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้น โส่ กระจายกระจายทั่วไป อยู่ร่วมกับพวกดินเหนียวปนกรวดหรือปนลูกรัง ดินสีน้ำตาลหรือสีเหลืองหรือแดง พบบริเวณที่ดินมีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชันประมาณ 5-12 % pH 4.5-7.0
กลุ่มชุดดินที่_RL/46D	เป็นพื้นที่มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้น โส่ กระจายกระจายทั่วไป อยู่ร่วมกับพวกดินเหนียวปนกรวดหรือปนลูกรัง ดินสีน้ำตาลหรือสีเหลืองหรือแดง พบบริเวณที่ดินมีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชันประมาณ 12-20 % pH 4.5-7.0

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน (2547)

ภาพที่ 6 กลุ่มชุดดินในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

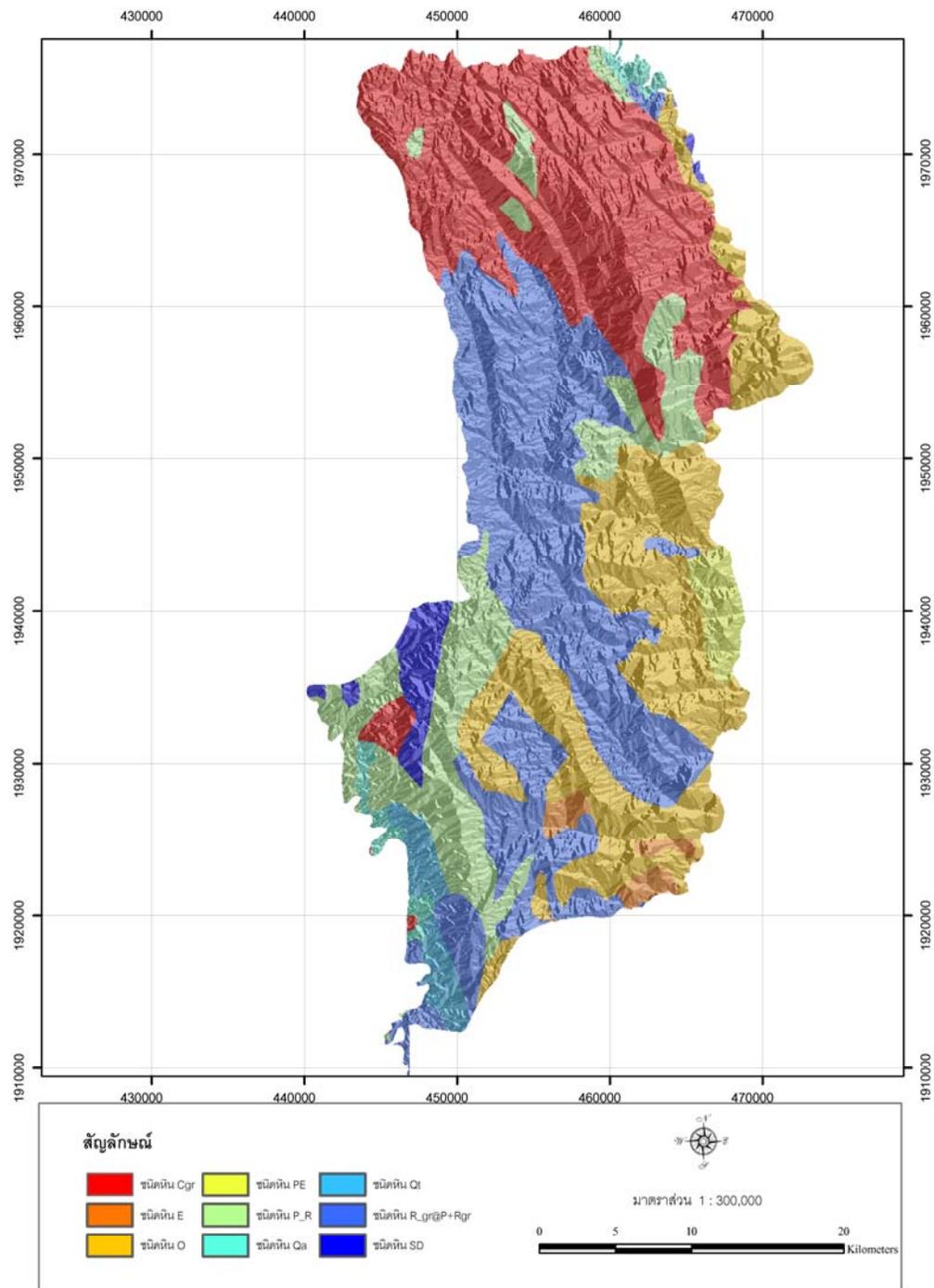
3.4 ลักษณะทางธรณีวิทยา

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อยครอบคลุมพื้นที่ที่ประกอบด้วยกลุ่มชุดดินจำนวน 14 ชุด
ดังตารางที่ 3 และภาพที่ 7

ตารางที่ 3 ลักษณะทางธรณีวิทยาภายในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย

ชนิดหิน	สัญลักษณ์	ความหมาย
I	Cgr	Rhyolite, andesite, tuff, agglomerate; conglomerate, sandstone, shale, slate, chert beds; limestone, massive to well bedded, recrystallized, light grey to pinkish grey, Granite, Grano-diorite and quartz feldspathic dikes.
	R_gr@P+Rgr	Granite, , Grano-diorite, and diodorite
S,M	Qa	Alluvial deposit : gravel, sand, silt, clay, and mud.
		Metamorphic complexes of amphibolite facies; augen gneiss, granite gneiss, biotite-microcline gneiss, quartz feldspathic gneiss, biotite schist,
	PE	banded quartzite, calc-silicate rocks and marbles.
	O	Limestone, shale.
		Undifferentiated sequences of quartzite, phyllite, graywacke, chert beds and
	SD	local conglomerate.
	Qt	Terace deposit: gravel,sand, silt, and clay

ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี (2547)

ภาพที่ 7 ลักษณะทางธรณีวิทยาในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

3.5 สังกมพีชและชนิดพรรณไม้

สังคมพืชในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อยมีการแปรผันไปตามสภาพอากาศซึ่งเป็นสภาพแบบกึ่งเขตร้อน สังคมพืชถาวรในพื้นที่ควรเป็นสังคมป่าผลัดใบที่ต้นไม้ทิ้งใบในช่วงฤดูร้อน แต่เนื่องจากความผันแปรในปัจจัยอื่น เช่น สภาพภูมิประเทศ โดยเฉพาะความสูงจากระดับน้ำทะเล ลักษณะดิน โดยเฉพาะชนิด และความลึกของดิน และอิทธิพลจากกิจกรรมของมนุษย์ ทำให้พื้นที่ป่าอมก๋อยประกอบด้วยสังคมพืชหลายชนิดด้วยกัน ในพื้นที่มีระดับความสูงเกินกว่า 1,200 เมตรขึ้นไป ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าดงดิบเขา โดยมีไม้ในวงศ์ก่อเป็นไม้เด่น แต่ยอดเขาที่ค่อนข้างแห้งแล้งและชันดินตื้น สังคมพืชจะเปลี่ยนเป็นป่าเต็งรังผสมสน หรือสังคมสนผสมไม้ก่อ บริเวณที่มีความลาดชันมากๆ อาจเปลี่ยนเป็นสังคมผาหินและหญ้าผสมกับไม้พุ่มเตี้ย ในระดับความสูงที่ต่ำกว่า 1,200 เมตรจากระดับน้ำทะเลส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าผสมผลัดใบทั้งที่มีไม้สักและไม่มีไม้สัก และป่าเต็งรังผสมสน และที่เป็นป่าเต็งรังแท้ ทั้งป่าเต็งรังสมบูรณ์และป่าเต็งรังแคระ บริเวณลุ่มห้วยผาระดับความสูงประมาณ 1,000 – 1,500 เมตรที่มีความชื้นตลอดปี อาจพบป่าดงดิบแล้งปรากฏเป็นหย่อมๆ

สังคมป่าดงดิบเขา กระจายอยู่บนยอดเขาสูงบริเวณแนวเขตทางทิศตะวันตกของพื้นที่ โดยเฉพาะยอดดอยม่อนจองและยอดเขาอื่นๆ บริเวณขุนแม่คั่น ป่าชนิดนี้อาจจัดเป็นป่าดงดิบเขา ระดับต่ำ (Lower montane forest) ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดของสังคม คือ ความหนาวเย็นที่ค่อนข้างคงที่ตลอดปี เพราะฉะนั้นจึงกระจายอยู่ตั้งแต่ระดับความสูงเกินกว่า 1,200 เมตรขึ้นไป ลักษณะโดยทั่วไปเป็นป่าที่ต้นไม้ผลัดใบมีไม้ในวงศ์ไม้ก่อ (Fagaceae) เป็นไม้เด่นในสังคมชนิดพันธุ์ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ก่อตาควาย (*Quercus brandisiana*) ก่อตาหมู (*Lithocarpus sootepensis*) ก่อดำ (*L. truncatus*) ก่อหุ้ม (*Castanopsis argyrophylla*) ก่อขาวใบนวล (*C. hystrix*) เหมือนคนตัวผู้ (*Helicia nilagirica*) คำหุด (*Engelhardtia spicata*) ยมหอม (*Toona ciliata*) ข่าต้น (*Cinnamomum ilicioides*) จันทน์ทอง (*Fraxinus floribunda*) เป็นต้น

สังคมพืชหน้าผาและลานหิน สังคมพืชชนิดนี้คลุมพื้นที่ไม่มากนัก ปรากฏให้เห็นเฉพาะบนยอดเขาสูงและบริเวณหน้าผาชัน โดยเฉพาะบริเวณผาหินปูนริมฝั่งแม่น้ำปิง และดอยม่อนจองซึ่งเป็นยอดเขาสูงสุดในพื้นที่ โดยเฉพาะบริเวณเหลี่ยมผาด้านทิศตะวันตกของดอยม่อนจองปกคลุมด้วยหญ้าและไม้พุ่มขนาดเล็ก สังคมพืชชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากชันดินที่ชันมาก บางตอนเป็นดินที่ทับถมอยู่ในซอกหินการเก็บกักน้ำในดินค่อนข้างน้อย เนื่องจากความลาดชันและเป็นทรายจัด นอกจากนี้เหลี่ยมผาที่มีความลาดชันมากตั้งรับลมที่พุ่งเข้าปะทะอย่างรุนแรงทำให้ ไม้ใหญ่ไม่สามารถเข้ามายึดครองพื้นที่ได้ คงมีแต่ไม้พุ่มเตี้ยหรือไม้ที่คงอยู่ขึ้นอยู่ในซอกหินที่พอมิดิน

อยู่บ้าง บางส่วนปกคลุมด้วยหญ้าหลายชนิด ซึ่งมีความทนทานต่อสภาพแวดล้อม ส่วนลาดเขาด้าน ตะวันออกของคอยม่อนจองซึ่งเป็นลาดเขาที่อยู่ด้านตรงข้ามกับทิศทางลมที่รุนแรง พื้นที่ปกคลุม ด้วยป่าดงดิบเขาแคระแกรน ทั้งนี้เนื่องจากชั้นดินที่ตื้นและกำลังลมที่ค่อนข้างแรง ไม้ในสังคมพืช ชนิดนี้มีเรือนยอดชั้นบนสุดสูงไม่เกิน 7 เมตร พันธุ์ไม้ส่วนใหญ่เป็นชนิดเดียวกันกับไม้ชั้นรองใน ป่าดงดิบเขาที่สมบูรณ์แต่มีขนาดลำต้นที่เล็กกว่าและคงอเนื่องจากแรงลม นอกจากนั้นยังมีไม้ใน วงศ์ก่อที่มีลำต้นแคระแกรนขึ้นผสมอยู่ด้วย ส่วนบริเวณทุ่งหญ้าบนสันเขาและหน้าผาประกอบด้วย หญ้าหลายชนิด โดยเฉพาะหญ้าคา (*Imperata cylindrica*) หญ้าลิ้นงู (*Hedyotis corymbosa*) คน ทิดิน (*Desmodium heterocarpon*) กระจุมเงิน (*Eriocaulon henryanum*) หญ้าชันอากาศ (*Panicum repens*) หญ้าขน (*Brachiaria mutica*) เห่าทรงกระเทียม (*Eleocharis dulcis*) หญ้าปล้องหิน (*Paspalum scrobiculatum*) ดอกงิง (*Thysanolaena maxima*) กูดกวาง (*Tectaria variolosa*) โด่ไม่รู้ล้ม (*Elephantopus scaver*) กระจ่ายงาม (*Scoparia dulcis*) และผักชีโคก (*Lindernia spinifida*) เป็นต้น สังคมทุ่งหญ้ามักเกิดไฟป่าเป็นประจำเนื่องจากหญ้าแห้งเป็นเชื้อเพลิงที่ดี การเกิด เพลิงมักมีสาเหตุมาจากราษฎรในพื้นที่ทำการจุดเผาพื้นที่ไร่เลื่อนลอย และซังข้าวในท้องนาในหุบ ห้วย ไฟจะลุกลามขึ้นบนหน้าผาอย่างรวดเร็ว ลมที่พัดค่อนข้างรุนแรงจะทำให้เกิดการลุกลามของ เพลิงอย่างรวดเร็วยากต่อการควบคุม ในช่วงปีที่แล้งจัดไฟป่าอาจลุกลามเข้าไปถึงป่าดงดิบเขาบาง ตอนและทำให้ต้นไม้ตาย เป็นจำนวนมาก และทุ่งหญ้าจะเข้าไปทดแทน สังคมผาชันและทุ่งหญ้านี้มี ความสำคัญต่อกวางผาและเลี้ยงผามาก เพราะสัตว์ทั้งสองชนิดนี้ได้อาศัยเป็นแหล่งหลบภัยและหากิน

สังคมป่าดิบแล้ง เป็นสังคมพืชที่ปรากฏในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อยค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่กระจายอยู่บริเวณห้วยในระดับสูงที่เป็นรอยต่อกับป่าดงดิบเขาระดับต่ำและในร่องห้วย หรือชันห้วยที่มีความชื้นจัดตลอดปี ไม้เด่นได้แก่ ตะเกียนทอง (*Hopea odorata*) ขนุนป่า (*Artocarpus lanceifolius*) หว้า (*Syzigium cumini*) เขลง (*Dialium cochinchinense*) จำปีป่า (*Michelia floribunda*) กะบาก (*Anisoptera costata*) ตะแบกเปลือกบวง (*Lagerstroemia duperreana*) หอมไกลดง (*Harpullia arborea*) ข้าวหลาม (*Goniothalamus marcanii*) มะดุก (*Siphonodon celasrineus*)

สังคมป่าเต็งรัง เป็นสังคมพืชที่ขึ้นครอบคลุมพื้นที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย มากที่สุด กระจายอยู่ทั่วไป ทั้งบนที่ราบและบนเขาสูงชันที่มีความสูงต่ำกว่า 1,100 เมตร ลงมาส่วน ใหญ่ปกคลุมพื้นที่ที่มีชั้นดินค่อนข้างตื้น เป็นทรายจัดหรือมีหินผสมอยู่มากหรือในพื้นที่ ที่มีชั้นดิน

ลูกรัง (Lateritic zone) ปรากฏอยู่ชนิดผิวดิน ลักษณะของสังคมอาจแบ่งโดยใช้ไม้เด่นในเรือนยอดเป็นหลักออกได้ 2 สังคมย่อย คือ

ก. ป่าเต็งรังที่มีไม้พลงเด่น เป็นป่าเต็งรังส่วนใหญ่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย กระจายอยู่ในพื้นที่ที่มีชั้นดินค่อนข้างลึก อาจเป็นดินทรายจัด หรือดินเหนียวปนทราย ไม้เด่นของสังคม ได้แก่ ไม้พลง (*Dipterocarpus tuberculatus*) ขึ้นผสมอยู่กับ ไม้เต็ง (*Shorea obtusa*) รัง (*S. siamensis*) รกฟ้า ก่อแพะ (*Quercus kerrii*) ในบางพื้นที่อาจพบไม้เหียง (*Dipterocarpus obtusifolius*) ปรากฏอยู่ด้วย

ข. ป่าเต็งรังผสมสน ส่วนใหญ่กระจายอยู่บนยอดเขาสูง ปกติพบตั้งแต่ระดับความสูงประมาณ 600 เมตร ไปจนถึง 1,200 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ไม้เด่น ได้แก่ สนสองใบ (*Pinus merkusii*) บางแห่งอาจพบไม้พลง เป็นไม้เด่นผสมด้วยเต็ง ก่อแพะ สมอไทย (*Terminalia chebula*) และไม้อื่นๆ ที่พบในป่าเต็งรังทั่วไป

สังคมไร่ร้าง เป็นสังคมพืชที่อยู่ระหว่างการทดแทน (Successional stage) หลายระดับด้วยกัน ความแปรผันของสังคมพืชที่อยู่ระหว่างการทดแทนนี้ขึ้นอยู่กับความรุนแรงในการทำลาย ช่วงเวลาที่ถูกละทิ้งไว้ และสังคมป่าดั้งเดิมก่อนถูกทำลาย สังคมพืชที่ขึ้นทดแทนในพื้นที่ถูกทำลายมีหลายรูปแบบ ในพื้นที่ที่ดินมีคุณภาพค่อนข้างเลวมากมักปกคลุมด้วยหญ้าคาเป็นพืชเด่น นอกจากหญ้าคาอาจพบพืชชนิดอื่นผสมอยู่ เช่น โชนใหญ่ (*Pteridium aquilinum*) เขมรเล็ก (*Borreria laevis*) หญ้านิวหนุ (*Fimbristylis dichotoma*) และ เลา (*Saccharum spontaneum*) หากพื้นที่ดินมีความชื้นมากขึ้นอาจพบสาบเสือ (*Eupatorium odoratum*) เข้ามารวม และใน บางแห่งอาจทำให้หญ้าคาหมดไป ส่วนไร่ร้างบริเวณลำห้วยหรือในหุบที่ชื้นสูงมักปกคลุมด้วยหญ้าพง (*Saccharum fuscum*) เลา โมกหลวง (*Holarrhena antidysenterica*) หว่า ลำพูป่า (*Duabanga grandiflora*) พังแหร (*Trema angustifolia*) และปอชนิดต่างๆ

สังคมป่าผลัดใบ เป็นสังคมพืชที่ครอบครองพื้นที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย เป็นบริเวณกว้างรองจากสังคมป่าเต็งรัง กระจายอยู่ทั่วไปตั้งแต่ที่ราบหรือในที่ลาดชันน้อยและบนไหล่เขา หรือยอดเขาที่มีความชันมากแต่มีชั้นดินลึก และในระดับความสูงไม่เกิน 1,200 เมตร พิจารณาจากไม้เด่นในสังคมอาจแบ่งสังคมพืชชนิดนี้เป็นสองสังคมย่อย คือ

ก. สังกมป่าผสมผลัดใบที่มีไม้สัก ไม้เด่นได้แก่ ไม้สัก (*Tectona grandis*) ประดู่ (*Pterocarpus macrocarpus*) แดง (*Xylocarpus xylocarpa* var. *kerrii*) ตะคร้อ (*Schleichera oleosa*) รกฟ้า (*Terminalia alata*) จีวป่า (*Bombax anceps*) ช่อ (*Gmelina arborea*) ตะเคียนหนู (*Anogeissus acuminata*) พฤษภ (*Albizia lebbek*) และสมอทิเพก (*Terminalia bellerica*)

ข. สังกมป่าผสมผลัดใบที่ไม่มีไม้สัก โครงสร้างส่วนใหญ่เหมือนกันกับที่มีไม้สัก แต่ ไม้สักไม่ปรากฏ ไม้เด่นประกอบด้วย ไม้แดง ประดู่ สมอทิเพก ตะแบกใหญ่ (*Lagerstroemia calyculata*) และตะเคียนหนู สังกมป่าประเภทนี้กระจายในที่มีความสูงเกินกว่า 800 เมตรขึ้นไป ซึ่งอยู่เหนือระดับที่ไม้สักจะขึ้นได้

3.6 สัตว์ป่า

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดตาก ตั้งอยู่ในเขต สัตว์ภูมิศาสตร์ย่อยอินโดจีน (Indo-Chinese subregion) ของเขตสัตว์ภูมิศาสตร์ Oriental region มีความสำคัญเป็นพื้นที่ขอบด้านตะวันตก ของแหล่งรองรับการกระจายของสัตว์ป่าเมืองร้อน แถบตอนใต้ของประเทศจีนและลาวทางตอนเหนือ นอกจากนี้ยังเป็นพื้นที่รองรับชนิดพันธุ์สัตว์ป่า จากเขตสัตว์ภูมิศาสตร์ย่อยจีน-หิมาลัย (Sino-Himalayan subregion) ของเทือกเขาหิมาลัยจากจีน เนปาล ภูฐาน อัสมัม และพม่าตอนเหนือ แพร่กระจายลงสู่ทางตอนใต้ตามแนวเทือกเขาสูงที่ ต่อเนื่องมาจนถึงบริเวณเทือกเขานนรังชัย (Dawna Range) โดยมีสัตว์ชนิดที่สำคัญอาศัยอยู่บน เทือกเขาแห่งนี้ เช่น นกภูเขาหลายชนิด นกเงือกคอแดง (*Aceros napalensis*) ไก่ฟ้าหางลายขวาง (*Syrmaticus humiae*) กวางผา หรือ อีหม่น (*Naemorhedus goral*) ลิงไต่เถี่ยว (*Macaca assamensis*) เต่าปูลู (*Platysternon megacephalum*) และ กระต่ายหรือจิ้งจกน้ำ (*Tylotoliton verrucosus*) เป็นต้น Herbert Deignan (1945) นักปักษีวิทยาที่มีชื่อเสียงมากที่สุดและมีผลงาน การศึกษาเรื่องนกของเมืองไทยในยุคแรก เรียกพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษซ้อนทับระหว่างเขต ภูมิศาสตร์ย่อยอินโดจีนและเขตภูมิศาสตร์ย่อยจีน-หิมาลัยว่า “มณฑลอินโด-พม่า (Indo-Burmese Province)”

3.7 ข้อมูลด้านสังคม

สถิติประชากร และการถือครองที่ดินในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จากการรวบรวมข้อมูลของส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า พบว่าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย มี จำนวนกลุ่มบ้าน 15 กลุ่ม แบ่งออกเป็น

1. อาศัยและทำกินในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

จำนวน 475 ครอบครัวย

จำนวน 858 คน

จำนวน 793 แปลง

พื้นที่ถือครอง 5,280 ไร่

2. ตั้งบ้านเรือนนอกเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า แต่ทำกินในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

จำนวน 163 ครอบครัวย

จำนวน 796 คน

จำนวน 250 แปลง

พื้นที่ถือครอง 1,355 ไร่

จำนวนราษฎรรวม 1,654 คน

พื้นที่ถือครองรวม 6,635 ไร่

พื้นที่ที่ยังไม่ถูกบุกรุกรวม 758,365 ไร่

ผลและการวิจารณ์

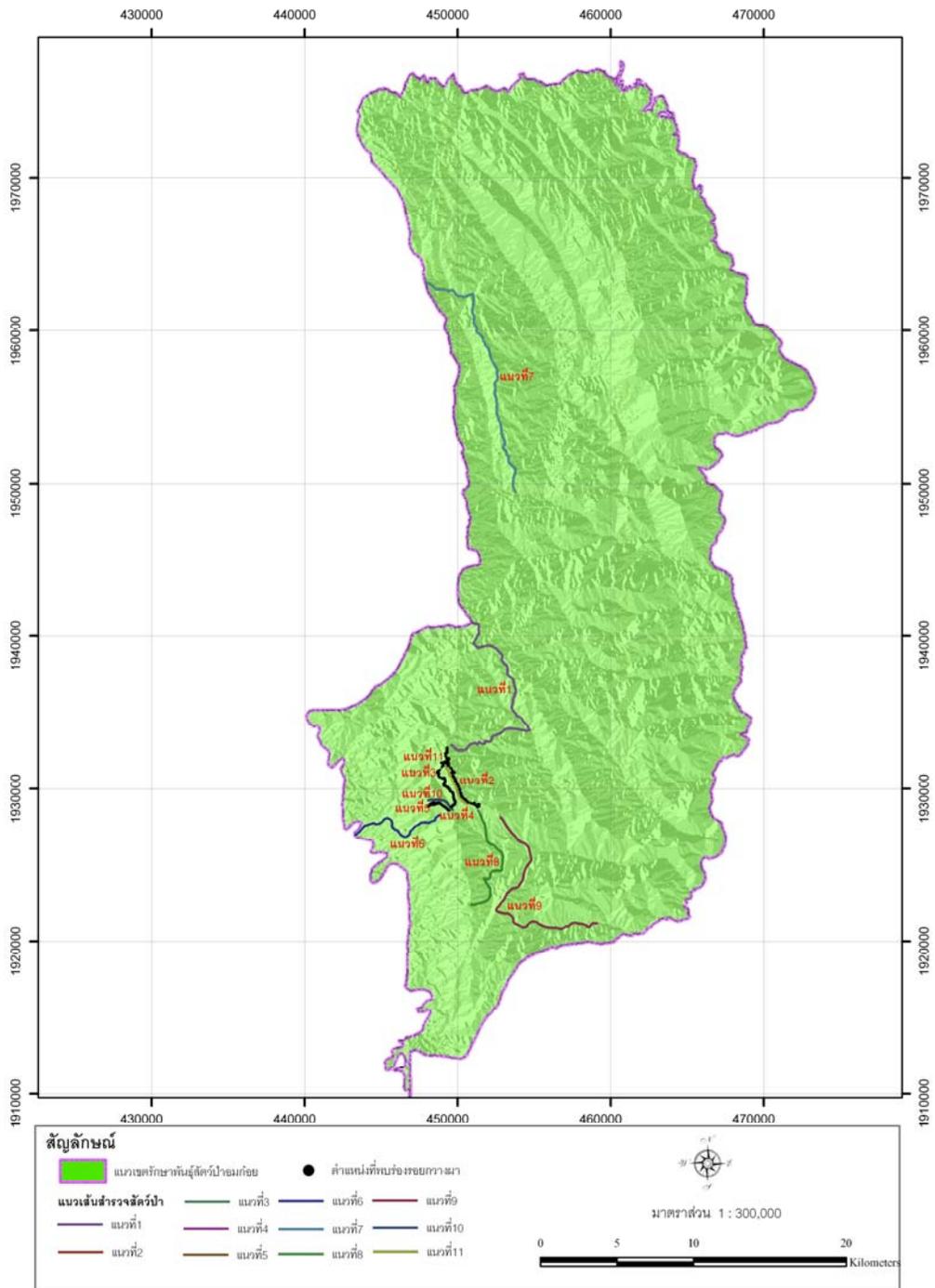
จากการศึกษาถึงถิ่นที่อยู่อาศัย จากการสร้างแนวสำรวจพื้นที่ผ่านบริเวณถิ่นที่อยู่อาศัยของ กวางผาศึกษาถึงปัจจัยแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่อยู่อาศัยของกวางผา ในพื้นที่บริเวณเขต รักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประเมินถิ่นที่อยู่อาศัย โดยการประยุกต์ใช้ระบบ สารสนเทศภูมิศาสตร์ และการสำรวจระยะไกล ผลการศึกษาจำแนกได้ดังนี้

1. การสำรวจข้อมูลภาคสนาม

1.1 การจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินจากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม โดยการสำรวจข้อมูล การใช้ประโยชน์ที่ดินรวบรวมข้อมูลภาคพื้นดิน (ground truthing) และสำหรับใช้เป็นพื้นที่ตัวแทน (training area) ในการจัดกลุ่มของจุดภาพทั้งหมดโดยใช้จุดที่ได้ทำการสำรวจจริงในภาคสนามมา ประกอบการพิจารณาในการเลือกพื้นที่ตัวแทนการใช้ประโยชน์ที่ดิน จากหน่วยพื้นที่ตัวแทนที่ขนาด พื้นที่เท่ากับ 30x30 เมตรทั้งหมด 135 จุด กระจายแบบสุ่ม (random) กระจายทั่วทั้งพื้นที่ศึกษาสามารถ จำแนกสภาพพื้นที่กลุ่มตัวอย่างออกเป็นประเภทต่างๆได้ดังนี้ 1)ป่าดิบเขาจำนวน 11 จุด 2)ป่าเบญจพรรณจำนวน 27 จุด 3)ป่าเต็งรังจำนวน 30 จุด 4)ป่าพื้นต้นตามธรรมชาติจำนวน 16 จุด 5)พื้นที่เกษตรกรรมจำนวน 10 จุด 6)ป่าทุ่งหญ้าจำนวน 11 จุด 7)แหล่งน้ำจำนวน 10 จุด และ 8)พื้นที่ไร่ร้าง จำนวน 20 จุด (ตารางผนวกที่ 5) เพื่อขั้นตอนการแปลตีความข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมโดยใช้เครื่อง คอมพิวเตอร์แบบกำกับในกระบวนการจัดกลุ่ม (supervise classification) ก่อนที่จะนำข้อมูลมา วิเคราะห์ด้วยสายตาอีกครั้ง และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากการแปลตีความอีกครั้ง ในหัวข้อที่ 2.1 (การวิเคราะห์และจำแนกพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินโดยใช้การสำรวจระยะไกล)ดัง ตารางผนวกที่ 2

1.2 ผลการสำรวจข้อมูลสัตว์ป่าภาคสนาม เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจร่องรอยของกวางผา ที่ได้จากการเดินสำรวจในพื้นที่โดยการเดินตามด่านสัตว์ และเส้นทางสำรวจสัตว์ป่าทำการ เดินสำรวจให้ครอบคลุมพื้นที่ศึกษา และจุดที่เดินสำรวจ โดยการพิจารณาเลือกใช้เส้นทางในการสุ่ม เก็บข้อมูลตัวอย่าง ด้วยวิธีการเลือกสุ่มแบบวิจรรย์ญาณ (injudgement sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่าง โดยไม่ทราบความน่าจะเป็นที่แต่ละหน่วยประชากรจะถูกเลือก โดยใช้เส้นทางเดินสำรวจ เส้นทาง ด่านสัตว์ และแนวเส้นสำรวจสัตว์ป่า 11 เส้นทาง(ภาพที่ 8) รวมระยะทางที่ใช้ในการสำรวจ ทั้งหมด ประมาณ 70 กิโลเมตร ทำการแบ่งย่อยเส้นทางสำรวจให้เป็นตัวแทนของหน่วยตัวอย่างที่ทำการศึกษา

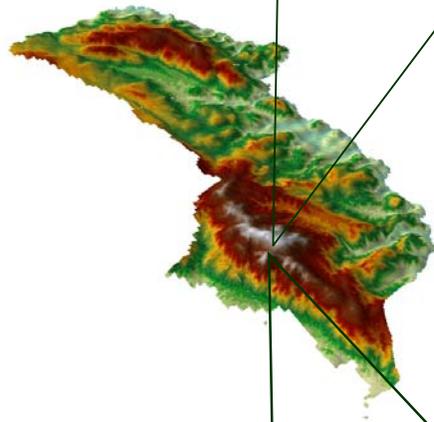
ด้วยระยะห่างเท่ากันทุก 300 เมตร ทำการบันทึกร่องรอยกวางผา โดยอ้างอิงกับระบบพิกัดภูมิศาสตร์ ด้วยเครื่องบอกพิกัดภูมิศาสตร์ บันทึกการปรากฏและไม่ปรากฏร่องรอยของกวางผา(ตารางผนวกที่ 1) ซึ่งร่องรอยที่สำรวจพบนั้นจะบันทึกเป็นหนึ่งเหตุการณ์ที่พบถึงแม้ว่าจะพบร่องรอยบริเวณนั้น มากเท่าใดก็ตาม นอกจากนั้นยังบันทึกสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยา เช่น ชนิดป่าที่เป็นแหล่ง อาหาร ความสูงจากระดับน้ำทะเลวันเวลาที่บันทึกข้อมูล เป็นต้น จากการศึกษาพบหน่วยตัวอย่าง จากการศึกษาครั้งนี้ทั้งสิ้น 210 จุด พบการปรากฏและร่องรอยการปรากฏของกวางผา 68 จุด ไม่พบ การปรากฏและร่องรอยการปรากฏของกวางผา 142 จุด ดังแสดงในภาพที่ 8 และ 9

ภาพที่ 8 ตำแหน่งที่พบร่องรอยกวาผาในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

ดอยม่อนจอง

ดอยหลวง

ภาพที่ 9 แนวสำรวจสัตว์ป่าบริเวณดอยม่อนจอง – ดอยหลวง ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

กวางผาที่พบบนคอนม่อนจอง เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2547

รอยเท้ากวางผา

กองมูลกวางผา

ที่หลบภัย

ด่านสัตว์ป่า

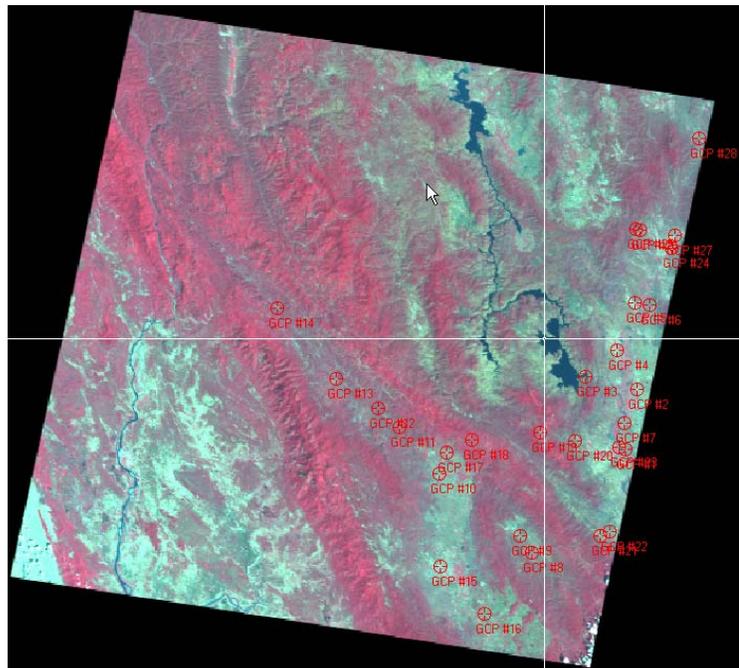
ภาพที่ 10 ตัวอย่างรอยรอยกวางผาที่ได้จากการสำรวจในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

2. การจัดการข้อมูลภูมิสารสนเทศ

2.1 การวิเคราะห์และจำแนกพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินโดยใช้การสำรวจระยะไกล

ก. การแก้ความผิดพลาดทางเรขาคณิต (Geometric Correction)

เนื่องจากข้อมูลจำเป็นต้องมีการปรับแก้ทางเรขาคณิต ก่อนที่จะมีการวิเคราะห์ข้อมูล ดาวเทียมที่มีสาเหตุแตกต่างกัน เช่น การทำงานของอุปกรณ์รับสัญญาณ การหมุนตัวของโลก ความโค้งของโลก เป็นต้น การแก้ไขความผิดพลาดทางเรขาคณิตดังกล่าว กระทำโดยการใช้แผนที่ ภูมิประเทศกรมแผนที่ทหาร มาตราส่วน 1: 50,000 เป็นข้อมูลอ้างอิงพิกัดภูมิศาสตร์ โดยการ กำหนดตำแหน่งของจุดภาพให้เข้ากับระบบของแผนที่ และเลือกจุดควบคุมภาคพื้นดิน (Ground Control Point) ที่มีลักษณะเด่นทั้งในแผนที่ภูมิประเทศและข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม ดังแสดงใน ภาพที่ 11 และตารางที่ 4

ภาพที่ 11 ภาพถ่ายดาวเทียมที่ใช้แผนที่ภูมิประเทศอ้างอิงในการเลือกจุดควบคุมทางภาคพื้นดิน เพื่อปรับแก้ความผิดพลาดทางเรขาคณิต

ข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม LANSAT (TM7) ปี พ.ศ. 2547 ทำการปรับแก้ทางเรขาคณิต Geometric Correction โดยใช้แผนที่ภูมิประเทศของกรมแผนที่ทหารมาตราส่วน 1: 50000 เป็นข้อมูลอ้างอิงตำแหน่งบนพื้นผิวโลก ใช้สมการการแปลงค่าพิกัด สมการ โพลีโนเมียล ดีกรีที่ 2

$$X' = 257.009 + 1.00057X - 0.00042001Y + 1.000099 \times 10^{-10} X^2 - 3.51582 \times 10^{-10} XY + 1.56767 \times 10^{-10} Y^2$$

$$Y' = 208.06 + 0.000459476X + 0.99966Y + 8.10067 \times 10^{-11} X^2 - 2.84519 \times 10^{-10} XY + 1.26865 \times 10^{-10} Y^2$$

$$RMSe = 0.1237$$

ตารางที่ 4 แสดงจุดที่ใช้ในการปรับแก้ความผิดพลาดทางเรขาคณิตของข้อมูลดาวเทียม Landsat TM 7

Point_ID	x_input (image data)	y_input (image data)	X_reference (topomap)	Y_reference (topomap)	X residual	Y residual	Rms error
GCP #1	509553.896	1883098.214	509553.896	1883098.214	0.030	0.025	0.039
GCP #2	513404.695	1901822.437	513404.695	1901822.439	-0.073	-0.059	0.093
GCP #3	497327.536	1906023.768	497327.536	1906023.768	-0.069	-0.056	0.088
GCP #4	507129.078	1914123.962	507129.078	1914123.962	-0.082	-0.066	0.105
GCP #5	512603.168	1928822.842	512603.168	1928822.842	-0.066	-0.054	0.085
GCP #6	517179.245	1928397.866	517179.245	1928397.866	-0.101	-0.082	0.130
GCP #7	509378.991	1891498.710	509378.991	1891498.710	-0.033	-0.027	0.042
GCP #8	480305.305	1850948.472	480305.305	1850948.472	0.003	0.002	0.003
GCP #9	476653.340	1856072.512	476653.340	1856072.512	-0.077	-0.063	0.099
GCP #10	451603.992	1875797.379	451603.992	1875797.379	-0.158	-0.128	0.203
GCP #11	438829.413	1890097.150	438829.413	1890097.150	0.105	0.085	0.135
GCP #12	432404.380	1895898.847	432404.380	1895898.847	0.291	0.013	0.123
GCP #13	419229.869	1905197.750	419229.869	1905197.750	0.015	0.024	0.023
GCP #14	400706.263	1927350.156	400703.767	1927348.136	-0.053	-0.114	0.123
GCP #15	451829.988	1846673.872	451829.988	1846673.872	-0.057	-0.043	0.063
GCP #16	465730.066	1831847.312	465730.066	1831847.312	-0.046	-0.037	0.059
GCP #17	453653.134	1882299.078	453653.134	1882299.078	-0.097	-0.079	0.125
GCP #18	461629.403	1886273.369	461629.403	1886273.369	-0.083	-0.067	0.106

ตารางที่ 4 (ต่อ)

Point_ID	x_input (image data)	y_input (image data)	X_reference (topomap)	Y_reference (topomap)	X residual	Y residual	Rms error
GCP #19	483102.499	1888498.348	483102.499	1888498.348	-0.096	-0.078	0.124
GCP #20	493753.854	1885824.683	493753.854	1888524.683	-0.074	-0.060	0.096
GCP #21	501803.959	1856071.460	501803.959	1856071.460	0.023	0.032	0.021
GCP #22	504828.339	1857448.050	504828.339	1857448.050	0.022	0.036	0.024
GCP #23	507704.338	1883972.429	507704.338	1883972.429	0.009	0.008	0.012
GCP #24	524204.955	1946123.434	524204.955	1946123.434	-0.088	-0.071	0.113
GCP #25	513028.948	1952072.801	513028.948	1952072.801	0.117	0.095	0.150
GCP #26	514179.064	1951598.555	514179.064	1951598.555	0.093	0.076	0.120
GCP #27	252253.548	1950048.739	252253.548	1950048.739	-0.076	-0.062	0.098
GCP #28	532729.303	1980347.913	532729.303	1980347.913	0.103	0.023	0.118

ค่าความผิดพลาดเฉลี่ยตามแนวราบ (Control Point Error x) = 0.1123

ค่าความผิดพลาดเฉลี่ยตามแนวตั้ง (Control Point Error y) = 0.1721

ค่าความผิดพลาดเฉลี่ยรวม (Control Point Error Total) = 0.1237

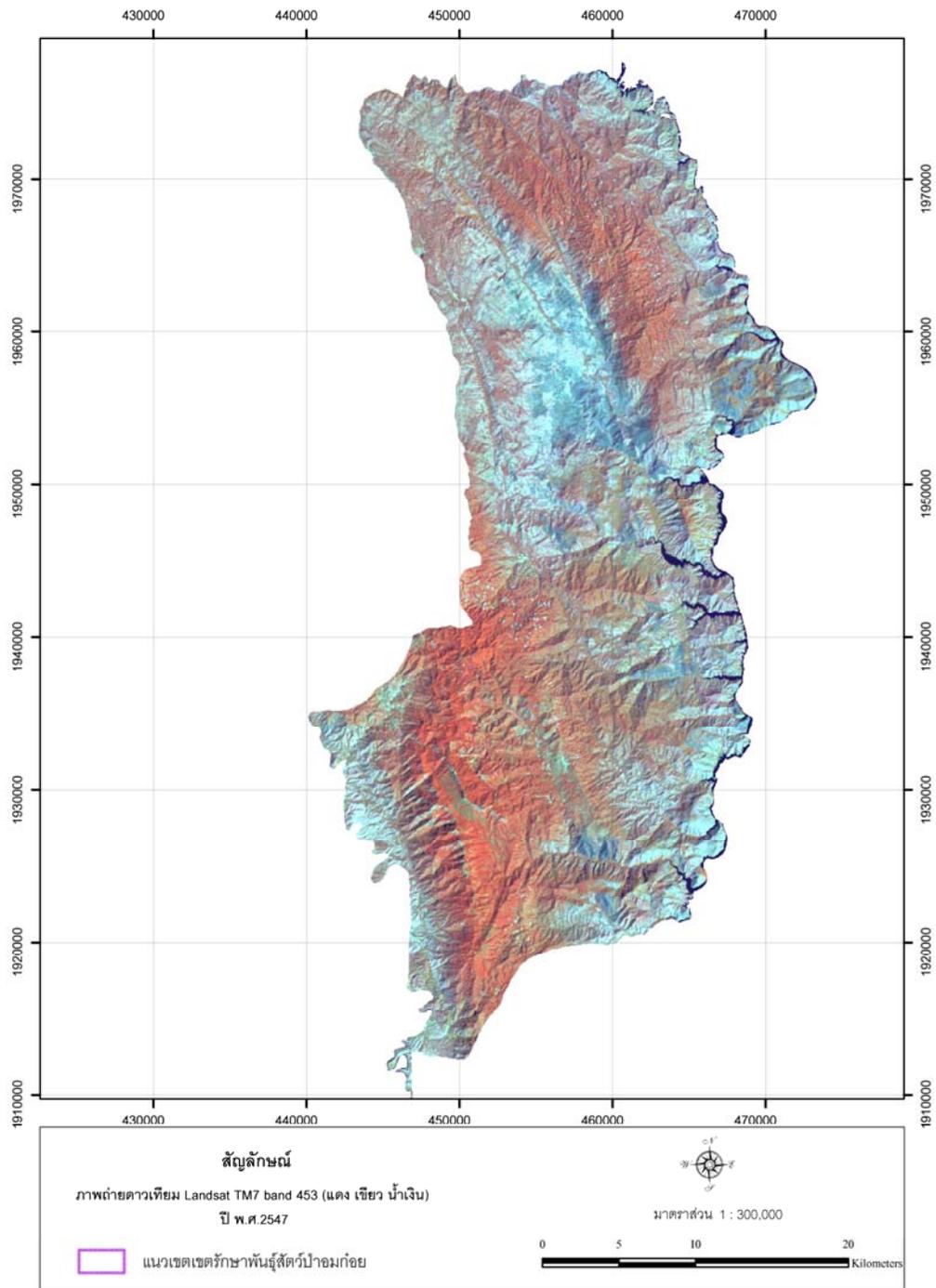
ผลของการปรับแก้ข้อมูลทางเรขาคณิต ได้ค่าความผิดพลาดรวมไม่เกิน 1 จุดภาพ หรือ 2.474 เมตร
ในการเลือกค่าพิกัดจะใช้

Projection คือ UTM (Universal Transverse Mercator) Zone 47

Spheroid คือ Everest

Datum Indian 1975

การศึกษานี้ใช้วิธีการ Resampling แบบ Nearest Neighbor เนื่องจากข้อมูลภาพที่ได้จากวิธี Nearest Neighbor จะได้สีของข้อมูลภาพเหมือนเดิม เพื่อจะใช้ในการวิเคราะห์ หรือจัดกลุ่มข้อมูลภาพหลายช่วงคลื่น (Multi-spectral Image Classification) ต่อไป และกำหนดขนาดจุดภาพเป็น 20x20 เมตร และได้แผนที่ที่มีการปรับแก้พิกัดทางภูมิศาสตร์เรียบร้อยแล้วดังภาพที่ 12

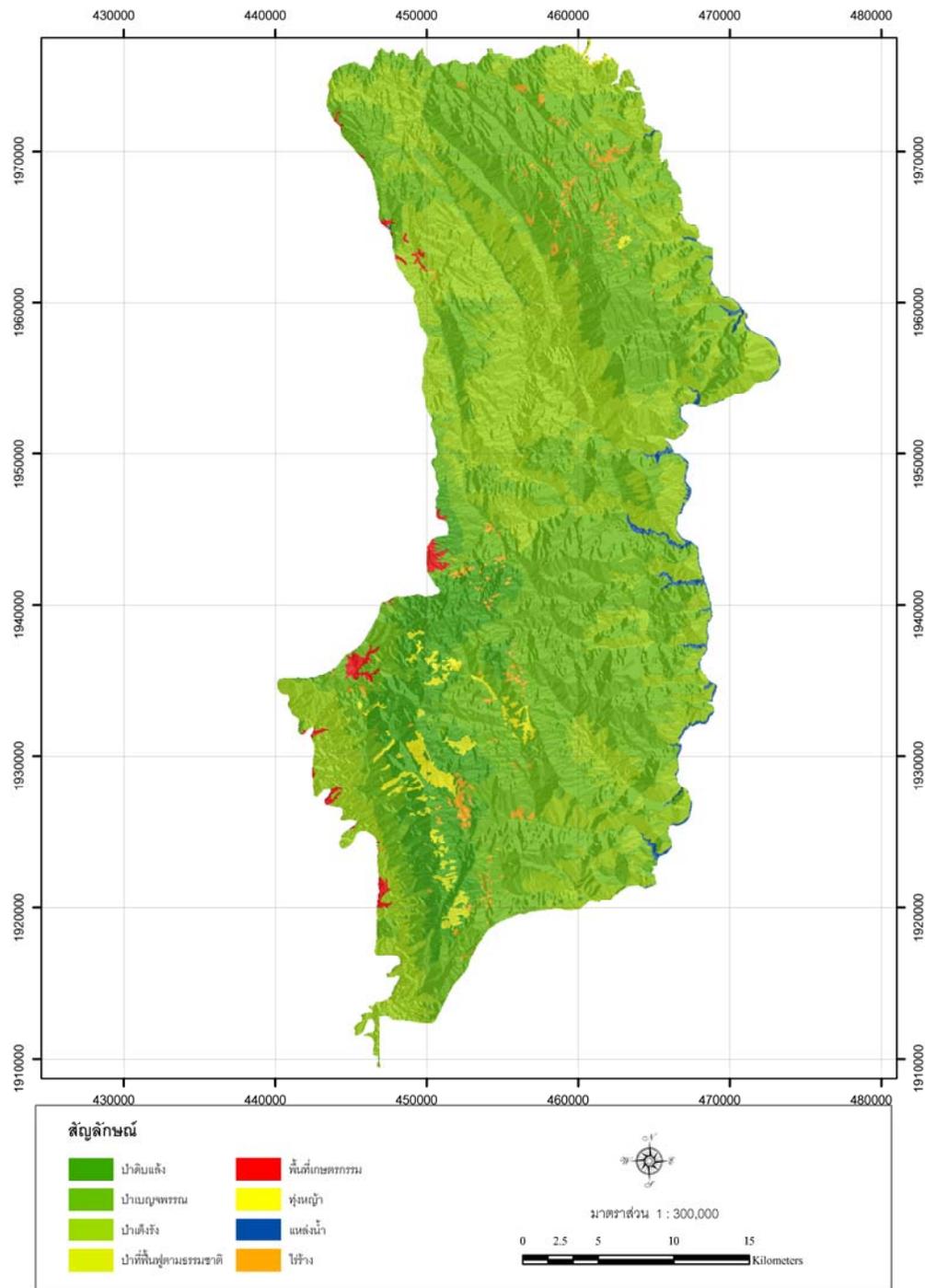
ภาพที่ 12 ภาพถ่ายดาวเทียมที่มีขอบเขตตามเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่
 ที่ปรับแก้ความผิดพลาดทางเรขาคณิตเรียบร้อยแล้ว

ข. การจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินด้วยวิธี ผสมผสานระหว่างการแปลตีความโดยมนุษย์ และเครื่องคอมพิวเตอร์ (man-machine interactive system)

จากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย เลือกพื้นที่เพื่อเป็นตัวแทน (Training Area) ในการจัดกลุ่มของจุดภาพทั้งหมด โดยใช้จุดที่ได้ทำการตรวจสอบจริงในภาคสนามมาประกอบการพิจารณาในการเลือกพื้นที่ตัวแทน เป็นการเลือกพื้นที่ตัวแทนที่เป็นตัวอย่างการใช้ประโยชน์ที่ดิน เช่น ป่าทุ่งหญ้า ป่าเต็งรัง ป่าดิบเขา แหล่งน้ำ เป็นต้น

เมื่อทำการเลือกพื้นที่ตัวแทนแล้วทำการตรวจสอบความเหมาะสมของค่ากลุ่มตัวแทน (Signature) ด้วยการดูค่า histogram ของค่ากลุ่มตัวแทนให้มีค่าใกล้เคียงรูปสมมาตร และลองใช้ค่ากลุ่มตัวแทนในการจัดชั้นข้อมูล ถ้าให้ผลดีก็ถือว่าค่ากลุ่มตัวแทนมีความเหมาะสมในการจัดจำแนกชั้นข้อมูล

ทำการจัดชั้นข้อมูลด้วยกฎในการจัดชั้นข้อมูล (Classification Decision Rules) กฎในการตัดสินใจ เป็น mathematical algorithm เพื่อการจำแนกภาพออกเป็นประเภทต่างๆ โดยตัวจัดชั้นซึ่งทำงานโดยใช้กฎเกณฑ์ในการตัดสินใจเฉพาะ ซึ่งในที่นี้ ใช้กฎที่ใช้ตัวพารามิเตอร์ (Parametric Decision Rule) เป็นกฎการตัดสินใจที่ให้ตัวจำแนกหรือตัวจัดกลุ่มข้อมูลใช้ค่าคุณลักษณะของกลุ่มที่เป็นพารามิเตอร์ทางสถิติ เช่น ค่า mean vector และ covariance เป็นตัวพิจารณาในการจัดกลุ่ม ซึ่งในที่นี้ใช้วิธี Maximum likelihood ในการจัดกลุ่มข้อมูลหลังจากที่มีการแปลตีความด้วยคอมพิวเตอร์ แบบกำกับในกระบวนการจัดกลุ่ม (supervised classification) แล้วนำข้อมูลมาสกัดข้อมูลเชิงพื้นที่ด้วยสายตาอีกครั้ง เพื่อให้เกิดความถูกต้องของข้อมูลมากที่สุด ได้ผลการจำแนกพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดิน ดังตาราง ที่ 5 และ ภาพที่ 13

ภาพที่ 13 การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ. 2547

ตารางที่ 5 ผลการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินด้วยวิธี man-machine interactive system

ประเภทการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดิน	จำนวน Pixel	เนื้อที่ (ตารางเมตร)	เนื้อที่ (ไร่)
ป่าดิบเขา	273,559	109,423,600	68,389.75
ป่าเบญจพรรณ	1,576,097	630,438,800	394,024.25
ป่าเต็งรัง	1,032,486	412,994,400	258,121.50
ทุ่งหญ้า	12,711	5,084,400	3,177.75
ป่าที่ฟื้นตัวตามธรรมชาติ	19,297	7,718,800	4,824.25
ไร่ร้าง	34,641	13,856,400	8,660.25
พื้นที่เกษตรกรรม	22,490	8,996,000	5,622.50
แหล่งน้ำ	36,106	14,442,400	9,026.50
รวม	3,007,387	1,202,954,800	751,846.75

หมายเหตุ : พื้นที่รวมที่ได้จากการวิเคราะห์หรือตีความอาจคลาดเคลื่อน เนื่องจากข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้แปลงจาก เวกเตอร์(vector) มาเป็นราสเตอร์(raster)ที่มีขนาด pixel 20x20 เมตร ทำให้แนวขอบเขตของพื้นที่ ไม่โค้งสมจริง มีผลทำให้ขนาดพื้นที่รวมคลาดเคลื่อนจากขนาดพื้นที่จริง แต่มีผลกระทบต่อการใช้วิเคราะห์ค่อนข้างต่ำ

ผลการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินจากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย พบว่าพื้นที่โดยส่วนใหญ่ปกคลุมไปด้วยป่าเบญจพรรณ รองลงมาเป็นพื้นที่ป่าเต็งรัง ครอบคลุมพื้นที่ ประมาณ 394,024.25 ไร่ และ 258,121.50 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 52.40 และ 34.33 ของพื้นที่ทั้งหมด ตามลำดับ โดยทั่วไปมีการกระจายตัวบริเวณตอนกลางของพื้นที่ที่ระดับชั้นความสูงไม่เกิน 1,200 เมตร ส่วนพื้นที่ป่าที่มีการกระจายน้อย ได้แก่ ป่าทุ่งหญ้า ป่ากำลังฟื้นตัวตามธรรมชาติ พื้นที่ไร่ร้าง และป่าดิบเขาครอบคลุมพื้นที่ ประมาณ 3,177.75 ไร่ 4,824.25 ไร่ 8,660.25 ไร่ และ 68,389.75 หรือคิดเป็นร้อยละ 0.42 0.64 1.12 และ 9.06 ของพื้นที่ทั้งหมด ตามลำดับ ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะกระจายตัวตามพื้นที่ที่เป็นภูเขาสูงชัน ที่ระดับชั้นความสูงไม่ต่ำกว่า 1,100 เมตร ส่วนพื้นที่เกษตรกรรมนั้นจะปกคลุมและกระจายตัวตามแนวรอบพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าประมาณ 5,622.50 ไร่หรือคิดเป็นร้อยละ 0.75 ของพื้นที่ทั้งหมด รวมพื้นที่ทั้งหมดที่ได้จากการแปลตีความจากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย มีพื้นที่เท่ากับ 751,846.75 ไร่

ค. การทดสอบความถูกต้อง (Accuracy Test)

นำข้อมูลที่ได้จากการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินด้วยวิธี man-machine interactive system มาประเมินความถูกต้องของการจัดกลุ่ม (Accuracy Assessment of Classification) ด้วยการนำข้อมูลจากการสำรวจภาคสนามเป็นข้อมูลอ้างอิงมาสร้างเมตริกความผิดพลาด ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เมตริกความผิดพลาดในการประเมินความถูกต้องของการจำแนกการใช้ประโยชน์ที่ดินด้วยวิธี man-machine interactive system

ข้อมูลอ้างอิง											
ข้อมูลที่ได้จากการจำแนกด้วยวิธี Supervise Classification		ป่าดิบเขา	ป่าเบญจพรรณ	ป่าเต็งรัง	ป่าที่ฟื้นตัวตามธรรมชาติ	พื้นที่เกษตรกรรม	ทุ่งหญ้า	ไร่ร้าง	แหล่งน้ำ	รวม	ค่าความถูกต้องของผู้ใช้ (เปอร์เซ็นต์)
	ป่าดิบเขา	9	0	1	0	0	0	0	0	11	82
	ป่าเบญจพรรณ	0	19	0	0	0	8	0	0	27	70
	ป่าเต็งรัง	1	4	18	0	0	3	4	0	30	60
	ป่าที่ฟื้นตัวตามธรรมชาติ	0	1	0	13	0	1	1	0	16	81
	พื้นที่เกษตรกรรม	0	0	1	0	8	0	1	0	10	80
	ทุ่งหญ้า	1	1	2	0	0	6	0	1	11	54
	ไร่ร้าง	0	2	3	0	0	0	15	0	20	75
	แหล่งน้ำ	2	0	0	0	0	0	0	8	10	80
	รวม	13	27	25	13	8	10	29	10	135	
ค่าความถูกต้องของผู้ผลิต (เปอร์เซ็นต์)	69	70	72	100	100	60	52	80			

$$\begin{aligned} \text{ความถูกต้องโดยรวม (Overall accuracy)} &= (9+19+18+13+8+6+15+8) / 135 \\ &= 71.11 \text{ เปอร์เซ็นต์} \end{aligned}$$

ผลการแปลตีความด้วยโดยวิธีผสมผสานระหว่างการแปลตีความโดยมนุษย์ และเครื่องคอมพิวเตอร์ (man-machine interactive system) ให้ค่าความถูกต้องโดยรวมเท่ากับ 71.11 เปอร์เซ็นต์ ผลของความถูกต้องของผู้ผลิตที่ให้ความเชื่อถือได้ คือ แหล่งน้ำ(80 เปอร์เซ็นต์) ป่าพื้นตัวตามธรรมชาติ (100 เปอร์เซ็นต์) พื้นที่เกษตรกรรม (100 เปอร์เซ็นต์) ผลของความถูกต้องของผู้ใช้ที่ให้ความเชื่อถือได้ คือ แหล่งน้ำ (80 เปอร์เซ็นต์) ป่าดิบเขา(82 เปอร์เซ็นต์) ป่าพื้นตัวตามธรรมชาติ (81 เปอร์เซ็นต์) พื้นที่เกษตรกรรม (80 เปอร์เซ็นต์) จากการจำแนก

2.2 การจัดทำฐานข้อมูลภูมิศาสตร์ปัจจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์ดินที่อยู่อาศัยของกวางผา

ข้อมูลปัจจัยพื้นที่ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดินที่อยู่อาศัยของกวางผา ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางชีวภาพ ปัจจัยทางกายภาพ และปัจจัยจากสภาพแวดล้อม และจัดเก็บไว้ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในรูปแบบข้อมูลเชิงกริด (grid format) ที่มีรายละเอียด 20x20 เมตร เป็นฐานข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ และแปลตีความในรูปแบบของแผนที่พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยของกวางผา มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ปัจจัยทางชีวภาพ (biotic factor)

ก. ชนิดป่าหรือแหล่งอาหารสำหรับกวางผา (forest type) เมื่อทำการแปลตีความพื้นที่แหล่งอาหารจากภาพถ่ายดาวเทียม Landsat TM ปี 2547 ที่ได้ทำการทดสอบความถูกต้อง และปรับแก้แล้ว จัดเก็บในรูปแบบของข้อมูลราสเตอร์ (raster format) ของแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินสามารถแบ่งข้อมูลชนิดป่า ที่เป็นแหล่งหาอาหารของกวางผาแล้วแบ่งชั้นข้อมูลออกเป็น 4 ชั้น คือ

พื้นที่ป่าดิบเขา และป่าทุ่งหญ้า	ครอบคลุมพื้นที่ 77,033.75 ไร่
พื้นที่ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง	ครอบคลุมพื้นที่ 652,142.25 ไร่
พื้นที่ป่าฟื้นฟูตามธรรมชาติจากการถูกบุกรุก และไร่ร้าง	ครอบคลุมพื้นที่ 12,207.00 ไร่
พื้นที่เกษตรกรรม และแหล่งน้ำ	ครอบคลุมพื้นที่ 10,455.25 ไร่

2.2.2 ปัจจัยทางกายภาพ (physical factors) เป็นปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพในการเข้าใช้ถิ่นหากินของกวางผา โดยใช้ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดดังนี้คือ

ก. ความห่างจากแหล่งน้ำ (stream) ในพื้นที่ศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสารสนเทศภูมิศาสตร์ ที่สามารถคำนวณหาระยะที่ห่างจากแหล่งน้ำที่แตกต่างกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงการกระจายของชั้นข้อมูล ในที่นี้ได้ทดสอบแบ่งชั้นข้อมูลความห่างจากแหล่งน้ำออกเป็น 6 ชั้น คือ

พื้นที่ที่มีระยะห่างจากแหล่งน้ำน้อยกว่า 100 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 127,594.50 ไร่
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากแหล่งน้ำ 100 - 200 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 186,815.75 ไร่
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากแหล่งน้ำ 200 - 300 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 139,336.50 ไร่
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากแหล่งน้ำ 300 - 400 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 90,682.25 ไร่
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากแหล่งน้ำ 400 - 500 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 53,477.00 ไร่
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากแหล่งน้ำมากกว่า 500 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 63,959.50 ไร่

ข. ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง (altitude) ในพื้นที่ศึกษาจากแผนที่ข้อมูล Digital Elevation Model (DEM) จัดเก็บข้อมูลในรูปแบบข้อมูลราสเตอร์ (raster format) หรือข้อมูลเชิงกริด เพื่อแสดงให้เห็นถึงการกระจายของชั้นข้อมูล ในที่นี้ได้ทดสอบแบ่งชั้นข้อมูลระดับความสูงออกเป็น 10 ชั้น คือ

พื้นที่ที่มีระดับความสูงน้อยกว่า 300 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 50,662.75 ไร่
พื้นที่ที่มีระดับความสูง 300 – 600 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 105,385.50 ไร่
พื้นที่ที่มีระดับความสูง 600 – 700 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 143,295.00 ไร่
พื้นที่ที่มีระดับความสูง 700 – 1,000 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 166,106.50 ไร่
พื้นที่ที่มีระดับความสูง 1,000 – 1,300 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 137,898.00 ไร่
พื้นที่ที่มีระดับความสูง 1,300 – 1,600 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 77,917.75 ไร่
พื้นที่ที่มีระดับความสูง 1,600 – 1,900 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 44,160.25 ไร่
พื้นที่ที่มีระดับความสูง 1,300 – 1,600 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 17,835.75 ไร่
พื้นที่ที่มีระดับความสูง 1,600 – 1,900 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 6,980.00 ไร่
พื้นที่ที่มีระดับความสูงมากกว่า 1,900 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 1,606.25 ไร่

ก. ทิศด้านลาด (aspect) ในพื้นที่ศึกษาจากแผนที่ข้อมูล Digital Elevation Model (DEM) จัดเก็บข้อมูลในรูปแบบข้อมูลราสเตอร์ (raster format) หรือข้อมูลเชิงกริดเพื่อแสดงให้เห็นถึงการกระจายของชั้นข้อมูล ในพื้นที่นี้ได้ทดสอบแบ่งชั้นข้อมูลทิศด้านลาดออกเป็น 4 ชั้น คือ

พื้นที่ที่มีทิศด้านลาดทางทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ครอบคลุมพื้นที่ 205,816.25 ไร่
 พื้นที่ที่มีทิศด้านลาดทางทิศตะวันออก และทิศตะวันออกเฉียงใต้ ครอบคลุมพื้นที่ 216,698.25 ไร่
 พื้นที่ที่มีทิศด้านลาดทางทิศใต้ และทิศตะวันตกเฉียงใต้ ครอบคลุมพื้นที่ 174,675.50 ไร่
 พื้นที่ที่มีทิศด้านลาดทางทิศตะวันตก และทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ครอบคลุมพื้นที่ 154,657.75 ไร่

ง. ความลาดชัน (slope) ในพื้นที่ศึกษาจากแผนที่ข้อมูล Digital Elevation Model (DEM) จัดเก็บข้อมูลในรูปแบบข้อมูลราสเตอร์ (raster format) หรือข้อมูลเชิงกริด เพื่อแสดงให้เห็นถึงการกระจายของชั้นข้อมูล ในพื้นที่นี้ได้ทดสอบแบ่งชั้นข้อมูลความลาดชันออกเป็น 5 ชั้น คือ

พื้นที่ที่มีความลาดชันน้อยกว่า 14.991	เปอร์เซ็นต์ ครอบคลุมพื้นที่ 514,092.25 ไร่
พื้นที่ที่มีความลาดชัน 14.991 - 83.975	เปอร์เซ็นต์ครอบคลุมพื้นที่ 227,036.50 ไร่
พื้นที่ที่มีความลาดชัน 83.975 - 125.959	เปอร์เซ็นต์ ครอบคลุมพื้นที่ 10,512.50 ไร่
พื้นที่ที่มีความลาดชัน 125.959 - 167.943	เปอร์เซ็นต์ครอบคลุมพื้นที่ 201.50 ไร่
พื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า 167.943	เปอร์เซ็นต์ ครอบคลุมพื้นที่ 5.00 ไร่

จ. ชุดดิน (soil) โดยการนำข้อมูลตุยภูมิจากกรมพัฒนาที่ดินที่มีการวิเคราะห์และตีความเป็นแผนที่ จัดเก็บในรูปแบบของข้อมูลราสเตอร์ (raster format) หรือเชิงกริด แบ่งชั้นข้อมูลออกเป็นชุดดินชนิดต่างๆ 14 ชุด คือ

กลุ่มชุดดินที่ 30C	ครอบคลุมพื้นที่ 9,754.50 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ 30D	ครอบคลุมพื้นที่ 6,758.00 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ 35B	ครอบคลุมพื้นที่ 2,418.00 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ 35C	ครอบคลุมพื้นที่ 1,077.50 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ 46D/RL	ครอบคลุมพื้นที่ 10,171.25 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ 48C	ครอบคลุมพื้นที่ 1,018.50 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ 48D	ครอบคลุมพื้นที่ 1,5648.75 ไร่

กลุ่มชุดดินที่ 48E	ครอบคลุมพื้นที่ 6,290.25 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ 59B (59)	ครอบคลุมพื้นที่ 337.75 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ 59C (59)	ครอบคลุมพื้นที่ 50.50 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ 62	ครอบคลุมพื้นที่ 603,502.50 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ RL	ครอบคลุมพื้นที่ 78,224.50 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ RL/46C	ครอบคลุมพื้นที่ 6,223.50 ไร่
กลุ่มชุดดินที่ RL/46D	ครอบคลุมพื้นที่ 5,267.75 ไร่

ฉ. ชุดหิน (rock) โดยการนำข้อมูลวิทยภูมิจากกรมพัฒนาที่ดินที่มีการวิเคราะห์และตีความเป็นแผนที่ จัดเก็บในรูปแบบของข้อมูลราสเตอร์ (raster format) หรือเชิงกริด แบ่งชั้นข้อมูลออกเป็นชุดหิน ชนิดต่างๆ 9 ชุด คือ

กลุ่มชุดหินที่ Cgr	ครอบคลุมพื้นที่ 199,013.50 ไร่
กลุ่มชุดหินที่ PE	ครอบคลุมพื้นที่ 10,332.25 ไร่
กลุ่มชุดหินที่ E	ครอบคลุมพื้นที่ 165,120.75 ไร่
กลุ่มชุดหินที่ Qa	ครอบคลุมพื้นที่ 13,181.25 ไร่
กลุ่มชุดหินที่ O	ครอบคลุมพื้นที่ 101,574.25 ไร่
กลุ่มชุดหินที่ Qt	ครอบคลุมพื้นที่ 10,481.25 ไร่
กลุ่มชุดหินที่ SD	ครอบคลุมพื้นที่ 16,257.50 ไร่
กลุ่มชุดหินที่ P_R	ครอบคลุมพื้นที่ 219,099.75 ไร่
กลุ่มชุดหินที่ R_gr@P+Rgr	ครอบคลุมพื้นที่ 16,814.75 ไร่

ช. ปริมาณน้ำฝน (precipitation) ในพื้นที่ศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสารสนเทศภูมิศาสตร์ ที่สามารถคำนวณหาปริมาณน้ำฝนที่แตกต่างกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงการกระจายของชั้นข้อมูล ในที่นี้ได้ทดสอบแบ่งชั้นข้อมูลปริมาณน้ำฝนออกเป็น 8 ชั้น คือ

พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำฝนน้อยกว่า 1,132.35 มิลลิเมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 131,563.75 ไร่
พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำฝน 1,132.35 - 1,141.07 มิลลิเมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 287,531.00 ไร่
พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำฝน 1,141.07 - 1,149.79 มิลลิเมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 119,843.50 ไร่
พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำฝน 1,149.79 - 1,158.15 มิลลิเมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 71,559.25 ไร่

พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำฝน 1,158.15 - 1,167.23 มิลลิเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 76,287.25 ไร่
 พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำฝน 1,167.23 - 1,175.96 มิลลิเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 48,504.75 ไร่
 พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำฝน 1,175.96 - 1,184.68 มิลลิเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 13,392.75 ไร่
 พื้นที่ที่มีปริมาณน้ำฝนมากกว่า 1,184.68 มิลลิเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 3,175.50 ไร่

2.2.3 ปัจจัยแวดล้อม ที่ส่งผลมาจากกิจกรรมของมนุษย์ (environment factors) ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดดังนี้คือ

ก. ความห่างจากเส้นทางคมนาคม (road) ในพื้นที่ศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสารสนเทศภูมิศาสตร์ ที่สามารถคำนวณหาระยะที่ห่างจากเส้นทางคมนาคมที่แตกต่างกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงการกระจายของชั้นข้อมูล ในที่นี้ได้ทดสอบแบ่งชั้นข้อมูลความห่างจากเส้นทางคมนาคมออกเป็น 5 ชั้น คือ

พื้นที่ที่มีระยะห่างจากเส้นทางคมนาคมน้อยกว่า 500 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 93,207.00 ไร่
 พื้นที่ที่มีระยะห่างจากเส้นทางคมนาคม 500 – 1,000 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 71,974.00 ไร่
 พื้นที่ที่มีระยะห่างจากเส้นทางคมนาคม 1,000 – 1,500 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 56,496.00 ไร่
 พื้นที่ที่มีระยะห่างจากเส้นทางคมนาคม 1,500 – 2,000 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 44,672.00 ไร่
 พื้นที่ที่มีระยะห่างจากเส้นทางคมนาคมมากกว่า 2,000 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 485,562.25 ไร่

ข. ความห่างจากหมู่บ้าน (village) ในพื้นที่ศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสารสนเทศภูมิศาสตร์ ที่สามารถคำนวณหาระยะที่ห่างจากจากหมู่บ้านที่แตกต่างกัน เพื่อแสดงให้เห็นถึงการกระจายของชั้นข้อมูล ในที่นี้ได้ทดสอบแบ่งชั้นข้อมูลความห่างจากจากหมู่บ้านออกเป็น 8 ชั้น คือ

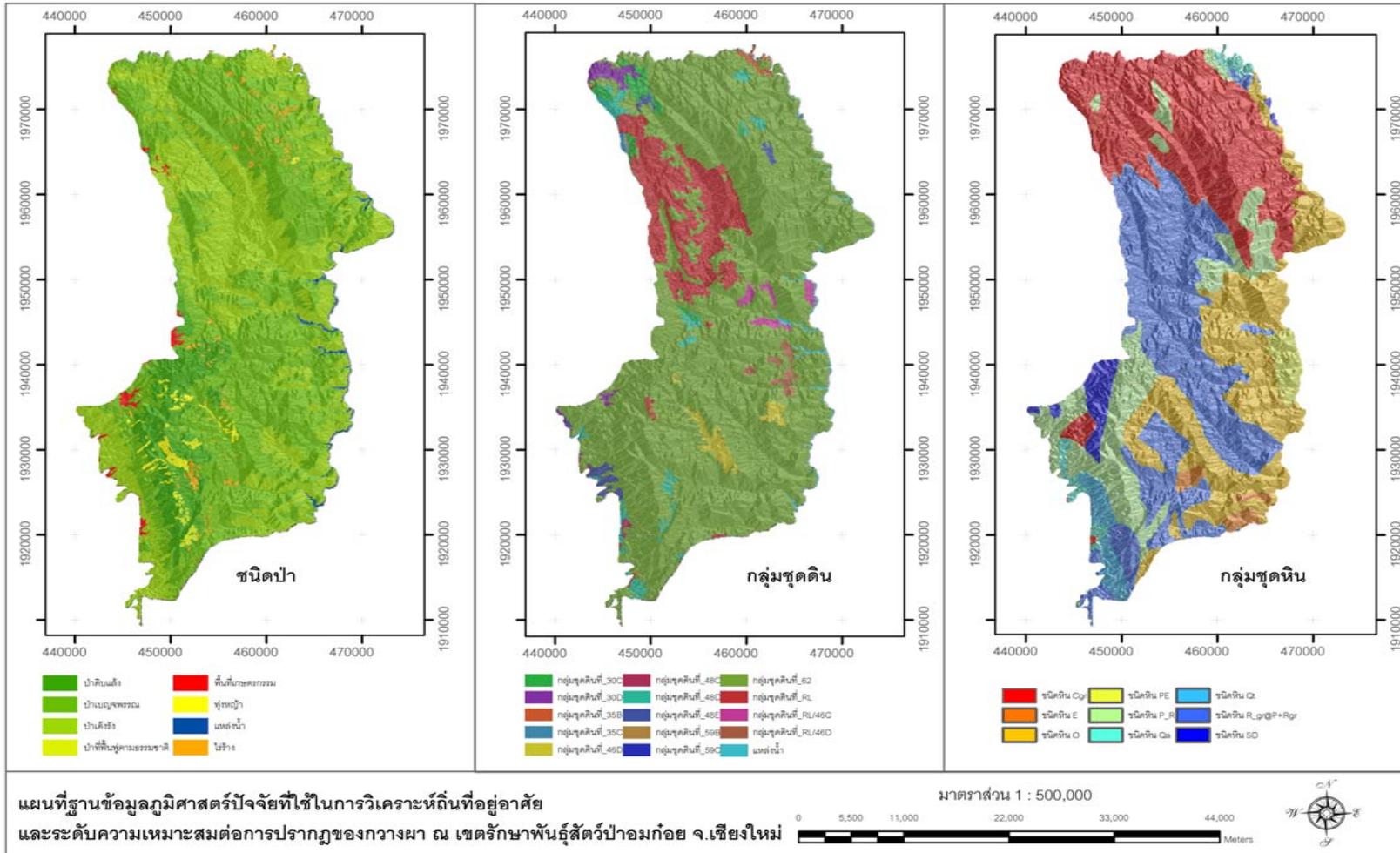
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหมู่บ้านน้อยกว่า 500 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 2,096.25 ไร่
 พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหมู่บ้าน 500 – 1,000 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 7,222.25 ไร่
 พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหมู่บ้าน 1,000 – 1,500 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 12,268.75 ไร่
 พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหมู่บ้าน 1,500 – 2,000 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 50,576.25 ไร่
 พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหมู่บ้าน 2,000 – 3,000 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 41,780.00 ไร่
 พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหมู่บ้าน 3,000 – 4,000 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 47,249.75 ไร่

พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหมู่บ้าน 4,000 – 5,000 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 46,472.75 ไร่
 พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหมู่บ้านน้อยกว่า 5,000 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ 544,215.00 ไร่

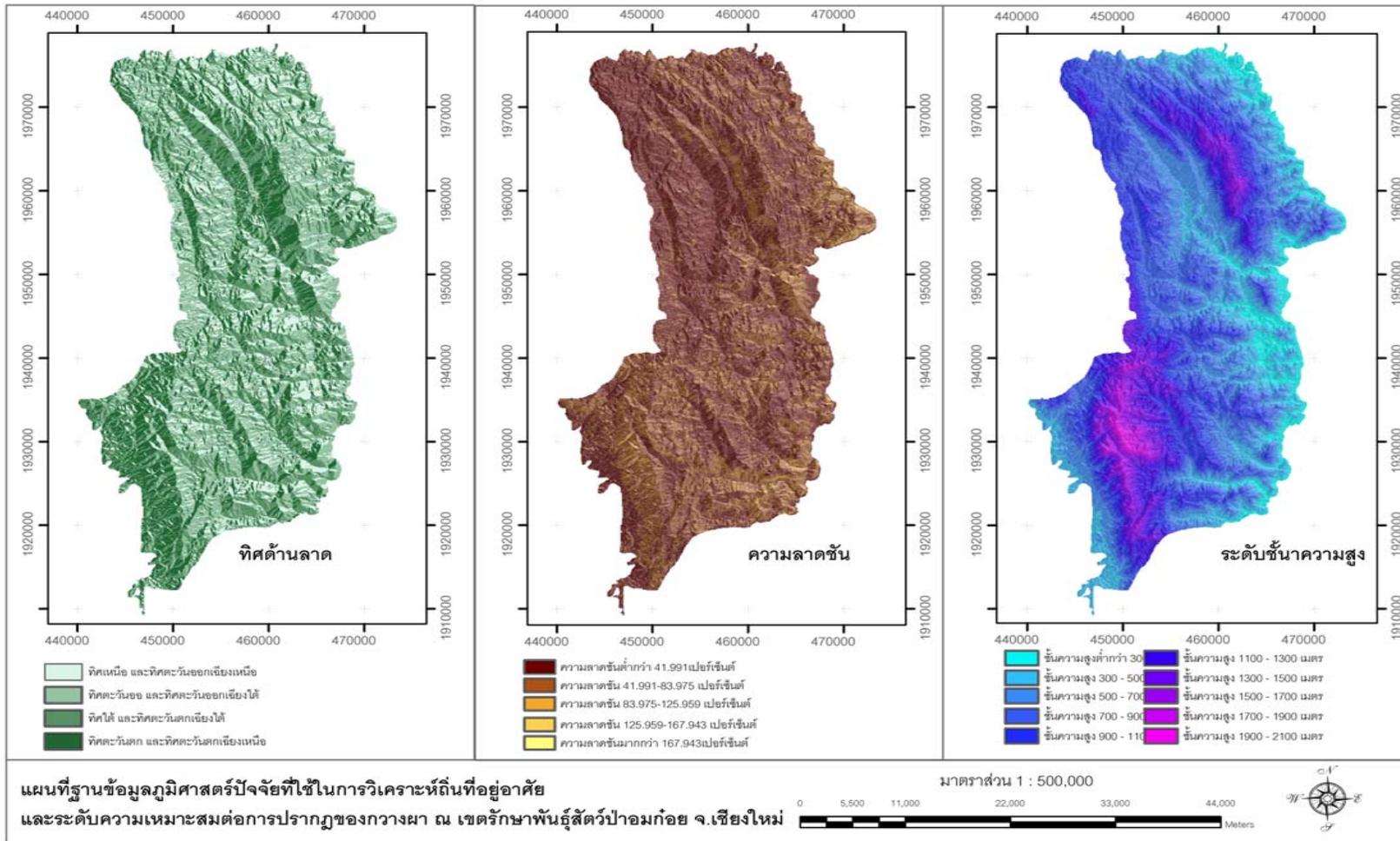
ค. ความห่างจากที่ตั้งหน่วยพิทักษ์ป่า (forest protecting unit) ในพื้นที่ศึกษาที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสารสนเทศภูมิศาสตร์ ที่สามารถคำนวณหาระยะที่ห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่าที่แตกต่างกันเพื่อแสดงให้เห็นถึงการกระจายของชั้นข้อมูล ในที่นี้ได้ทดสอบแบ่งชั้นข้อมูลความห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่าออกเป็น 7 ชั้น คือ

พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่าน้อยกว่า 500 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 3,331.82 ไร่
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่า 500 – 1,000 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 9,294.57 ไร่
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่า 1,000 – 1,500 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 14,625.38 ไร่
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่า 1,500 – 2,000 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 19,936.87 ไร่
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่า 2,000 – 3,000 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 55,469.25 ไร่
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่า 3,000 – 4,000 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 66,108.77 ไร่
พื้นที่ที่มีระยะห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่ามากกว่า 4,000 เมตร	ครอบคลุมพื้นที่ 583,105.33 ไร่

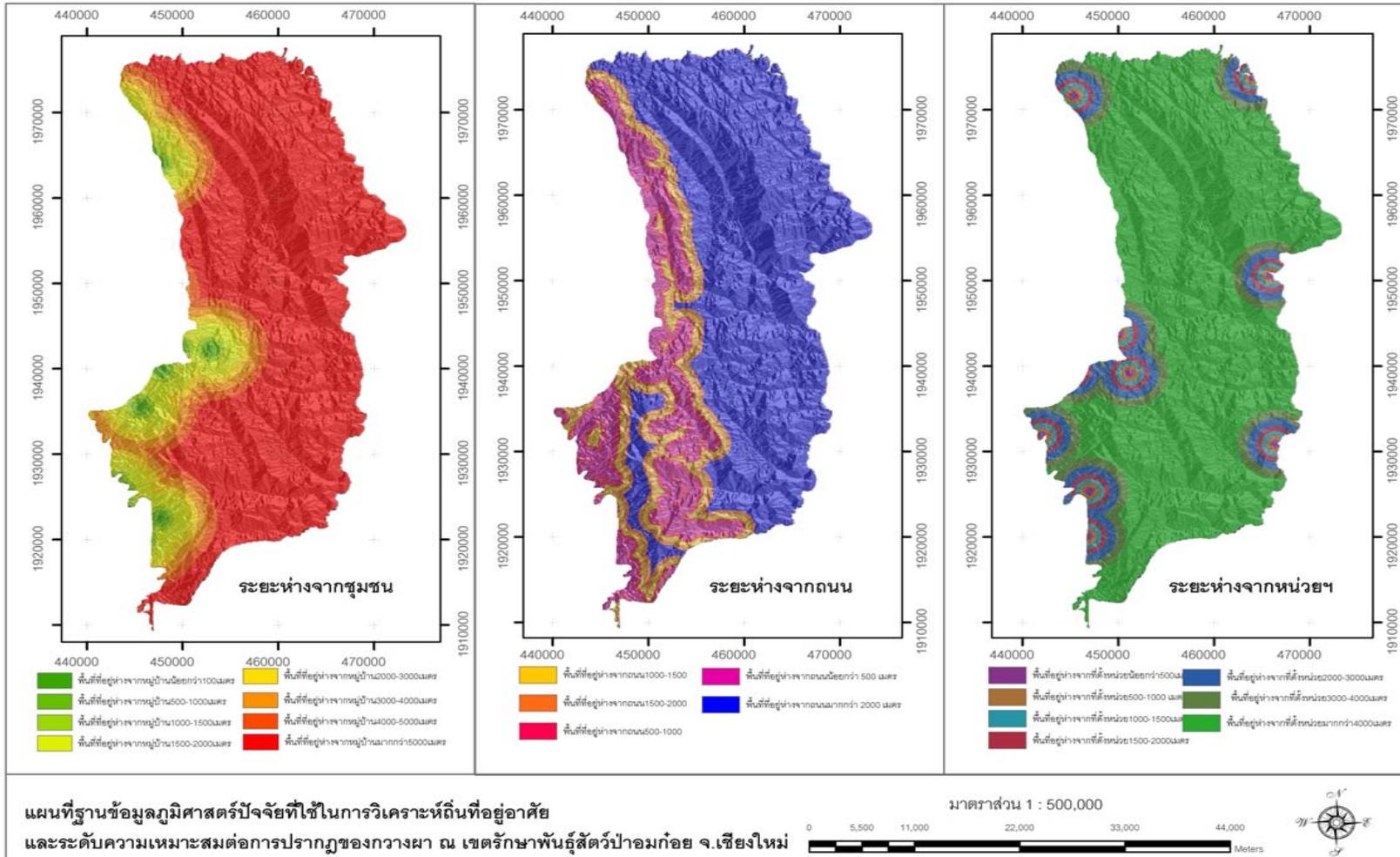
รายละเอียดเกี่ยวกับพื้นที่ และแสดงการกระจายของข้อมูลในพื้นที่ของแต่ละปัจจัยพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์การกระจายถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา แสดงไว้ในภาพที่ 14

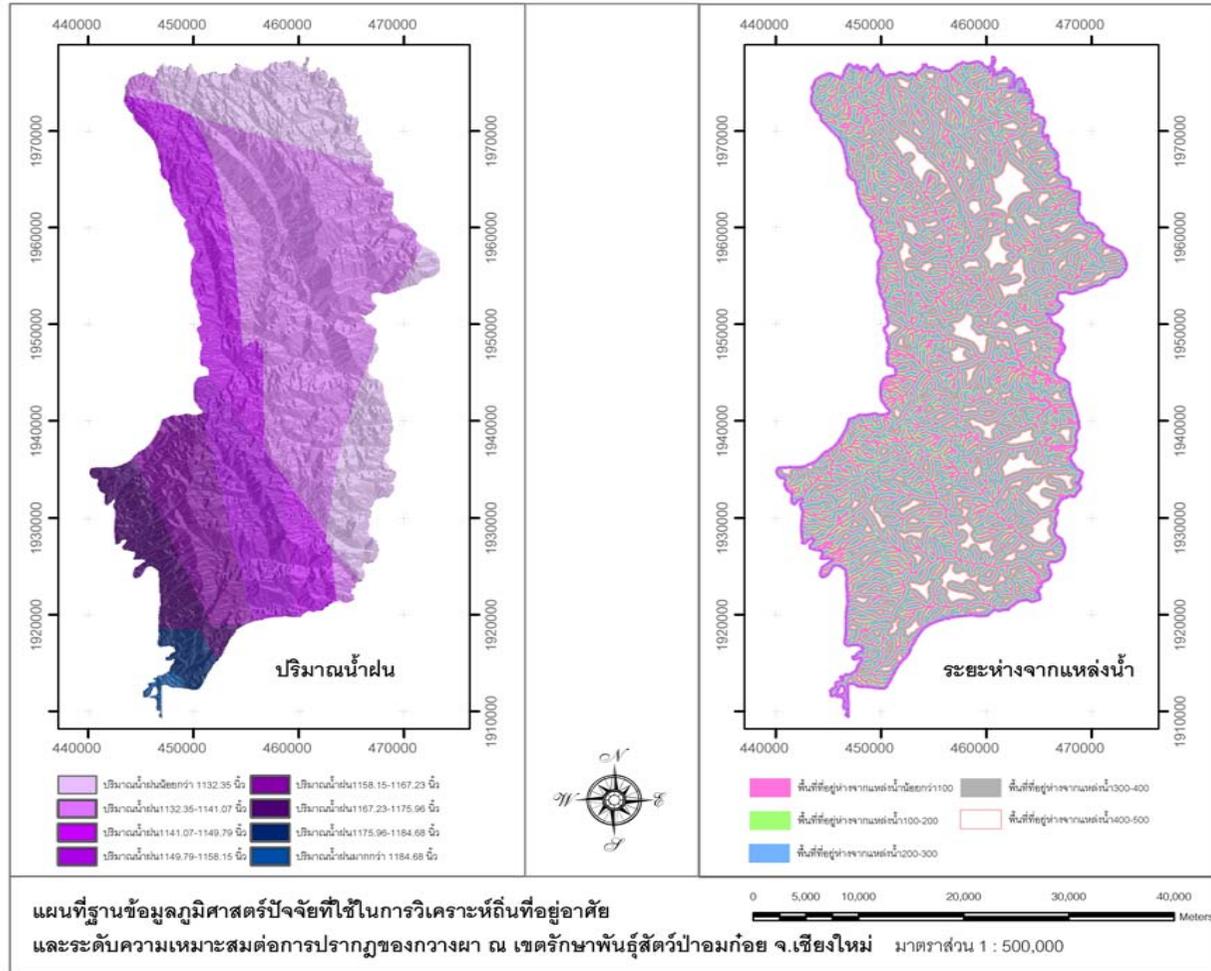
ภาพที่ 14 ฐานข้อมูลภูมิศาสตร์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดินที่อยู่อาศัยกวางผา ณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จ. เชียงใหม่

ภาพที่ 14 (ต่อ)

ภาพที่ 14 (ต่อ)

ภาพที่ 14 (ต่อ)

3. การศึกษาปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อการเลือกใช้ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา และการวิเคราะห์หาแบบจำลอง(Model) เพื่อสร้างแผนที่ถิ่นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมของกวางผา

3.1 การวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อการเลือกใช้ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา

การวิเคราะห์อิทธิพลของปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อการเลือกใช้ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา เป็นการศึกษาอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัว (ทั้ง 11 ปัจจัย) โดยการนำตัวแปรที่กำหนดทั้งหมดเข้าสู่สมการถดถอยโดยวิธี Multiple Regression Analysis จากหน่วยตัวอย่างที่ได้จากการสำรวจภาคสนาม 210 ตัวอย่าง (ปรากฏ 68 ตัวอย่างและไม่ปรากฏ 142 ตัวอย่างข้อมูล) ในการวิเคราะห์หาสมการ หรือแบบจำลอง (Model) ในการศึกษาครั้งนี้ได้ตัดข้อมูลที่เป็น outlier ออกจากการคำนวณ 11 หน่วยตัวอย่าง (ปรากฏร่องรอยกวางผา 5 ตัวอย่างข้อมูลและไม่ปรากฏร่องรอยกวางผา 6 ตัวอย่างข้อมูล) ดังนั้นหน่วยตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งหมดคือ 199 ตัวอย่าง (ปรากฏ 63 ตัวอย่างข้อมูลและไม่ปรากฏ 126 ตัวอย่างข้อมูล) สามารถแสดงสมการ หรือแบบจำลอง (model) ได้ดังนี้

สมการตามวิธีการนำปัจจัยอิสระเข้าสู่การพิจารณาทุกตัว

$$\text{Goral 1} = -4.96597 - 0.002084 \text{ forest type} + 0.00012 \text{ stream} + 0.00031 \text{ altitude} + 0.00024 \text{ slope} + 0.02305 \text{ aspect} + 0.0000043 \text{ village} + 0.00028 \text{ road} + 0.00001 \text{ forest protecting unit} - 0.00545 \text{ soil} + 0.00700 \text{ rock} + 0.00392 \text{ precipitation} \dots\dots (4)$$

เมื่อ $R^2 = 0.9398$

ปัจจัยอิสระที่นำเข้าสู่การพิจารณา มีดังนี้

forest type = แหล่งอาหาร	Stream = ระยะห่างจากแหล่งน้ำ
altitude = ระดับความสูง	Slope = ความลาดชัน
Aspect = ทิศด้านลาด	Road = ระยะห่างจากถนน
Village = ระยะห่างจากหมู่บ้าน	precipitation = ปริมาณน้ำฝน
Soil = ชนิดดิน	Rock = ชนิดหิน
forest protecting unit = ระยะห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่า	

N = 201	Regression Summary for Dependent Variable : Goral (Stat_Mod1(real)_out)					
	Beta	Std.Err. of Beta	B	Std.Err. of B	T(189)	p-level
intercept			-4.96597	1.737852	-2.85753	0.004753
forest type	-0.026693	0.026857	-0.02084	0.020973	-0.99389	0.321559
stream	0.042153	0.022532	0.00012	0.000063	1.87079	0.062937
altitude	0.304409	0.038143	0.00031	0.000039	7.98078	0.000000
slope	0.031961	0.019395	0.00024	0.000145	1.64791	0.101050
aspect	0.046568	0.020044	0.02305	0.009922	2.32322	0.021243
village	0.008461	0.023450	0.0000043	0.000005	0.36080	0.718658
road	0.648945	0.033793	0.00028	0.000015	19.20330	0.000000
forest protecting unit	0.099489	0.035095	0.00001	0.000005	2.83480	0.005090
soil	-0.016898	0.021636	-0.00545	0.006975	-0.78100	0.435788
rock	0.033210	0.022596	0.00700	0.004763	1.46978	0.143302
precipitation	0.072027	0.027254	0.00392	0.001482	2.64279	0.008920
Statistic	Multiple R	Multiple R²	Adjust R²	F (11, 189)	p	Std.Err.of Esteimate
Summary Value	0.9694	0.9398	0.9362	265.2741	0.000	0.1182

ภาพที่ 15 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และระดับความเหมาะสมต่อการปรากฏของกวางผา โดยวิธี
การนำปัจจัยอิสระเข้าสู่การพิจารณาทุกตัว

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ(Correlation Coefficient)

ปัจจัย	ชนิดป่า	แหล่งน้ำ	ชั้นความสูง	ความลาดชัน	ทิศด้านลาด	ระยะห่างชุมชน	ระยะห่างถนน	ระยะห่างหน่วย	ชนิดดิน	ชนิดหิน	ปริมาณน้ำฝน	ร่องรอยกวาง
ชนิดป่า	1.00	-0.35	-0.71	-0.20	-0.19	0.02	-0.59	0.41	0.03	0.09	-0.30	-0.64
แหล่งน้ำ	-0.35	1.00	0.48	0.10	0.16	0.20	0.42	0.12	0.18	0.15	-0.05	0.50
ชั้นความสูง	-0.71	0.48	1.00	0.28	0.32	0.07	0.81	-0.38	0.12	-0.12	0.33	0.88
ความลาดชัน	-0.20	0.10	0.28	1.00	0.12	-0.05	0.13	-0.07	0.12	-0.18	0.07	0.32
ทิศด้านลาด	-0.19	0.16	0.32	0.12	1.00	0.00	0.40	-0.16	-0.06	0.00	0.21	0.42
ระยะห่างชุมชน	0.02	0.20	0.07	-0.05	0.00	1.00	0.08	0.50	0.14	0.42	-0.27	0.13
ระยะห่างถนน	-0.59	0.42	0.81	0.13	0.40	0.08	1.00	-0.13	0.13	-0.18	0.34	0.94
ระยะห่างหน่วย	0.41	0.12	-0.38	-0.07	-0.16	0.50	-0.13	1.00	0.38	0.44	-0.71	-0.27
ชนิดดิน	0.03	0.18	0.12	0.12	-0.06	0.14	0.13	0.38	1.00	0.21	-0.34	0.13
ชนิดหิน	0.09	0.15	-0.12	-0.18	0.00	0.42	-0.18	0.44	0.21	1.00	-0.17	-0.09
ปริมาณน้ำฝน	-0.30	-0.05	0.33	0.07	0.21	-0.27	0.34	-0.71	-0.34	-0.17	1.00	0.34
ร่องรอยกวาง	-0.64	0.50	0.88	0.32	0.42	0.13	0.94	-0.27	0.13	-0.09	0.34	1.00

จากการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ที่อยู่หน้าตัวแปรของปัจจัยแต่ละตัวที่อยู่ใน Gora11 (สมการที่ 4) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ(Correlation Coefficient) ใน ตารางที่ 7 สามารถอธิบายบทบาทของแต่ละปัจจัยที่ทำการศึกษาได้ว่า

ชนิดป่าแหล่งอาหาร (for type) ค่าสัมประสิทธิ์ที่อยู่หน้าตัวแปรมีค่าเท่ากับ -0.02084 และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างชนิดป่าแหล่งอาหารกับโอกาสพบร่องรอยกวาง พบว่ามีค่าเท่ากับ -0.64 แสดงให้เห็นว่า กวางมีความสัมพันธ์กับแหล่งอาหารค่อนข้างมาก คือ ชนิดป่าที่กวางเลือกอาศัยนั้นเป็นพื้นที่ป่าทุ่งหญ้ามากกว่าชนิดป่าแหล่งอื่น หรือพบว่าหากพื้นที่ป่าทุ่งหญ้าถูกเปลี่ยนแปลงหรือกลายเป็นป่าชนิดอื่นแล้ว จะทำให้โอกาสในการปรากฏร่องรอยของกวางผาลดน้อยลง

แหล่งน้ำ (stream) ค่าสัมประสิทธิ์ที่อยู่หน้าตัวแปรมีค่าเท่ากับ 0.00012 และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแหล่งน้ำ กับโอกาสพบร่องรอยกวาง พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.50 ค่า

ดังกล่าวคล้ายจะแสดงให้เห็นว่า โอกาสในการพบร่องรอยของกวางผาจะมากขึ้นเมื่ออยู่ห่างจากแหล่งน้ำ แต่จากการสำรวจการกระจายร่องรอยของกวางผา พบกระจายอยู่ในบริเวณที่เป็นพื้นที่มีลักษณะสูงชัน และค่อนข้างห่างไกลจากแหล่งน้ำสายหลัก ถึงแม้ว่าในสมการจะแสดงว่าการกระจายของกวางผาจะอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสายหลักค่อนข้างมากก็ตาม ไม่ได้หมายความว่ายิ่งห่างไกลจากแหล่งน้ำโอกาสในการปรากฏของกวางผาจะมากขึ้น แต่แสดงให้เห็นได้ว่ากวางผาสามารถอาศัยน้ำจากแหล่งน้ำซับในระยะห่างระหว่าง 300 – 500 เมตร ที่มีการกระจายทั่วทั้งพื้นที่บนแหล่งน้ำขนาดใหญ่ และกวางผาสามารถเลือกใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำในพื้นที่บริเวณใดก็ได้

ระดับชั้นความสูง (altitude) ค่าสัมประสิทธิ์ที่อยู่หน้าตัวแปรมีค่าเท่ากับ 0.00031 และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นความสูง กับโอกาสพบร่องรอยกวางผา พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.88 แสดงให้เห็นว่า โอกาสในการพบร่องรอยกวางผาเพิ่มมากขึ้นเมื่อพื้นที่อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลมากมามากๆ และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นความสูง (altitude) กับชนิดป่าแหล่งอาหาร (forest type) มีค่าเท่ากับ -0.71 และพบว่าระดับชั้นความสูงมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับป่าแหล่งอาหารที่เป็นป่าทุ่งหญ้าซึ่งมีการกระจายตัวในพื้นที่บริเวณสูงจากระดับน้ำทะเลค่อนข้างมาก

ความลาดชัน(slope) และทิศด้านลาด (aspect) ค่าสัมประสิทธิ์ที่อยู่หน้าตัวแปรมีค่าเท่ากับ 0.00024 และ 0.020044 ตามลำดับ และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 ปัจจัย กับโอกาสพบร่องรอยกวางผา พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.32 และ 0.42 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ทั้ง 2 ปัจจัยมีความสัมพันธ์ต่อการกระจายของกวางผาค่อนข้างน้อย นั่นคือกวางผาสามารถใช้พื้นที่บริเวณที่มีลักษณะที่ไม่จำเป็นต้องสูงชันมากๆ ได้ และทิศด้านลาดไม่จำเป็นต้องหันไปทางทิศตะวันตกเสมอไป แต่อะไรคือปัจจัยที่ทำให้กวางผาต้องกระจายอยู่ในพื้นที่ลักษณะนั้น จากการศึกษาและสำรวจในพื้นที่ศึกษาพบว่าลักษณะสัณฐานทางธรณีวิทยาของพื้นที่บริเวณที่พบร่องรอยกวางผามีลักษณะเป็นหน้าผาสูงชัน ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะหันไปทางด้านทิศตะวันตก ที่กวางผาใช้เป็นที่อยู่แหล่งอาหารและหลบภัย ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทิศด้านลาด กับเส้นทางคมนาคม พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.40 แสดงว่าทิศด้านลาดมีความสัมพันธ์กับเส้นทางคมนาคมพอสมควร นั่นคือบริเวณพื้นที่ที่หันไปทางด้านทิศตะวันตกจะค่อนข้างที่จะอยู่ห่างไกลจากเส้นทางคมนาคม ซึ่งระยะห่างจากเส้นทางคมนาคมมีความสัมพันธ์กับโอกาสพบร่องรอยกวางผาสูง ($r = 0.94$)

ชุดดิน (soil) และชุดหิน (rock) ค่าสัมประสิทธิ์ที่อยู่หน้าตัวแปรมีค่าเท่ากับ -0.00545 และ 0.00700 ตามลำดับ และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 ปัจจัย กับโอกาสพบร่องรอยกวางผา พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.13 และ -0.09 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ทั้ง 2 ปัจจัยมีความสัมพันธ์กับการกระจายของกวางผาในระดับค่อนข้างต่ำ นั่นคือกวางผาสามารถกระจายหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่แหล่งอื่น ที่มีลักษณะพื้นที่ไม่มีการกระจายตัวของกลุ่มชุดดินที่ RL และ ชุดหิน R_{gr}@P+R_{gr} หรือ P_R ซึ่งเป็นพื้นที่หน้าดินชั้น มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้นโผล่ กระจัดกระจายทั่วไป มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำได้

ปริมาณน้ำฝน (precipitation) ค่าสัมประสิทธิ์ที่อยู่หน้าตัวแปรมีค่าเท่ากับ 0.00392 และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปริมาณน้ำฝนกับโอกาสพบร่องรอยกวางผา พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.34 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยปริมาณน้ำฝนมีนัยสำคัญต่อการกระจายของร่องรอยกวางผาในระดับค่อนข้างต่ำ

ความห่างไกลจากที่ตั้งหน่วยพิทักษ์ป่า (forest protecting unit) และเส้นทางคมนาคม (road) ค่าสัมประสิทธิ์ที่อยู่หน้าทั้ง 2 ตัวแปร มีค่าเท่ากับ 0.00001 และ 0.00028 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 ตัวแปรกับโอกาสพบร่องรอยกวางผา พบว่ามีค่าเท่ากับ -0.27 และ 0.94 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางด้านเส้นทางคมนาคมมีนัยสำคัญต่อการกระจายของร่องรอยกวางผา ซึ่งจัดว่าเป็นอุปสรรคครบถ้วนต่อการกระจายตัวของกวางผามากกว่าที่ตั้งหน่วยพิทักษ์ป่าซึ่งน้อยมาก มีผลทำให้กวางผาต้องถูกบีบ หรือจำกัดพื้นที่ไม่ให้กวางผากระจายลงหากินในพื้นที่หากินตอนล่าง

ระยะห่างจากหมู่บ้าน (village) ค่าสัมประสิทธิ์ที่อยู่หน้าตัวแปรมีค่าเท่ากับ 0.0000043 และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระยะห่างจากหมู่บ้านกับโอกาสพบร่องรอยกวางผา พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.13 แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าชุมชนจะเป็นอุปสรรคที่รบกวนต่อการกระจายตัวของกวางผา แต่เนื่องจากพื้นที่ที่ทำการศึกษาคือพื้นที่ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่มีการควบคุมการเข้าจัดตั้งแหล่งชุมชน ทำให้การศึกษาการกระจายร่องรอยของกวางผาที่สำรวจพบค่อนข้างที่จะสัมพันธ์กับที่ตั้งหมู่บ้านน้อยมาก

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยแวดล้อม กับ การตอบสนองต่อปัจจัยของกวางผา ดังกล่าวข้างต้น จากหน่วยตัวอย่างทั้งหมด 199 ตัวอย่าง (ปรากฏ 63 ตัวอย่างและไม่ปรากฏ 126

ตัวอย่างข้อมูล) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.9398 ซึ่งมีค่าค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทั้ง 11 ปัจจัย เป็นตัวแปรที่มีนัยสำคัญต่อการปรากฏและไม่ปรากฏของกวางผาค่อนข้างมาก

อย่างไรก็ตาม Model ที่วิเคราะห์ จากสมการ Goral 1 เนื่องจากการนำปัจจัยทั้งหมด 11 ปัจจัยเข้าสู่การวิเคราะห์ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.9398 มีค่าค่อนข้างสูง ซึ่งตามหลักแล้วค่า R^2 จะมีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อ ค่า SSE ลดลง ซึ่งค่า SSE จะลดลงเมื่อเพิ่มตัวแปรอิสระเข้าไปในรูปแบบ ดังนั้น ค่า R^2 จะมีค่าสูงสุดเมื่อมีตัวแปรอิสระอยู่ในสมการครบทุกตัว การใช้ R^2 เป็นเกณฑ์ในการเลือกรูปแบบจึงไม่ควรพิจารณารูปแบบที่ให้ค่า R^2 สูงที่สุดเพียงอย่างเดียว แต่ควรพิจารณาจากความสำคัญของตัวแปรที่สำคัญที่สุดและมีผลต่อ error sum of square หรืออาจพิจารณาจากสัมประสิทธิ์กำหนดบางส่วน หรือพิจารณาจากตัวทดสอบ F ก็ได้เช่นกัน อย่างไรก็ตามสมการดังกล่าวสามารถนำมาวิเคราะห์แนวโน้มของปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์แต่ละประเภทว่าส่งผลกระทบต่อการกระจายของกวางผาได้

3.2 การวิเคราะห์หาแบบจำลอง(Model) เพื่อสร้างแผนที่ถิ่นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมของกวางผา เพื่อคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่กำหนดจากมากไปหาน้อย เพื่อเป็นตัวแทนในการหาพื้นที่เหมาะสมของกวางผาในการศึกษาครั้งนี้

สมการเริ่มจากรูปแบบที่ไม่มีตัวแปรอิสระเลย มีเพียงเทอม intercept ในรูปแบบเท่านั้น จากนั้นจึงนำตัวแปรอิสระใส่เข้าไปในรูปแบบทีละตัว ตัวแปรอิสระตัวแรกที่จะนำไปใส่ไว้ในรูปแบบเป็นตัวแปรที่ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปร Y สูงที่สุดนั่นคือ ระยะห่างจากถนน ($r = 0.94$) และเป็นตัวแปรที่ให้ค่า partial F statistic ในการทดสอบนัยสำคัญของสมการสูงที่สุด ($F = 1601.911$) ซึ่งต้องมีค่ามากกว่า F ที่กำหนดไว้ใน การทดสอบ (สมมติว่าเป็น $F_{IN} = F_{0.05(1,198)} = 3.84$) จึงจะนำตัวแปรอิสระตัวที่ 1 (ปัจจัยระยะห่างจากถนน) ใส่ไว้ในรูปแบบเป็นอันดับที่ 1 ดังสมการที่ 5 และตารางผนวกที่ 6

$$\text{Goral 2} = -0.01318 + 0.00041road \dots\dots\dots (5)$$

$$\text{เมื่อ } R^2 = 0.88993342$$

จากสมการที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทางด้านระยะห่างจากถนนหรือเส้นทางคมนาคมสายหลัก ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดิน ถนนลูกรัง และทางเกวียน นั้นนับว่ามีอิทธิพลมากที่สุดทั้งหมด 11 ปัจจัย แสดงให้เห็นว่ากวางผาจะพยายามหลบหนีจากบริเวณพื้นที่ที่ง่ายต่อการเข้าถึงและรบกวน ถึงแม้ว่าในการวิเคราะห์ครั้งนี้จะใช้เพียงข้อมูลที่เป็นเส้นทางคมนาคมสายหลักก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาในพื้นที่ที่ทำการสำรวจนั้นการเข้าถึงพื้นที่แหล่งอาศัยของกวางผาสามารถเข้าถึงได้จากเส้นทางเดิน(trail) เล็กๆ โดยสัตว์เลื้อย เช่น วัว ควาย และคนเดินป่าในบริเวณที่ราบสันเขาตอนบนของคอยม่อนจอง-คอยหลวง และที่ราบตอนล่างบริเวณหน้าคอยม่อนจอง เป็นผลให้กวางผาถูกผลักดันให้ต้องอาศัยได้เฉพาะบริเวณลาดหน้าคอยม่อนจอง-คอยหลวง อย่างไรก็ตามเส้นทางเดินเล็กๆเหล่านี้ก็มีนัยสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าบริเวณที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายมีผลกระทบต่อการกระจายของแหล่งที่อยู่อาศัยของกวางผามาก ซึ่งในการศึกษาครั้งต่อไปจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเส้นทางเหล่านี้เข้าสู่การพิจารณาในแบบจำลองด้วย

ส่วนตัวแปรตัวที่ 2 (ปัจจัยความสูงจากระดับน้ำทะเล) ที่ถูกคัดเลือกเข้าไปในรูปแบบก็เช่นกัน จะเป็นตัวแปรที่มีค่า partial correlation กับ Y ($r = 0.88$) เมื่อปรับอิทธิพลของ แปรอิสระตัวที่ 1 (ปัจจัยระยะห่างจากถนน) สูงที่สุดออกแล้ว หรือเป็นตัวแปรอิสระที่ให้ค่า partial F statistic ของการทดสอบสูงที่สุด($F = 93.375$) และค่า F นี้มีค่าเกินกว่า F_{IN} ($F_{0.05(1,197)} = 3.84$) ตัวแปรตัวที่ 2 (ปัจจัยความสูงจากระดับน้ำทะเล) จึงถูกนำไปในรูปแบบ ดังสมการที่ 6 และตารางผนวกที่ 7

$$\text{Goral 3} = -0.3128 + 0.00029\text{road} + 0.00033\text{altitude} \quad \dots\dots\dots (6)$$

$$\text{เมื่อ} \quad R^2 = 0.92506905$$

จากสมการที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ร่องรอยการกระจายของกวางผาจะเพิ่มขึ้นเมื่ออยู่ห่างจากเส้นทางคมนาคม และสูงจากระดับน้ำทะเลค่อนข้างมากๆ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับสมการ Goral 2 อธิบายได้ว่า กวางผาจะเลือกกระจายอยู่ในพื้นที่ที่ห่างไกลจากการรบกวนจากมนุษย์ และยากต่อการเข้าถึง และพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลค่อนข้างมาก ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสูงจากระดับน้ำทะเลกับชนิดป่าแหล่งอาหาร ซึ่งมีค่าเท่ากับ -0.71 แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ปัจจัยมีค่อนข้างสูง นั่นคือพื้นที่บริเวณนั้นมีการกระจายของบริเวณพื้นที่โล่งแหล่งที่ปกคลุมด้วยหญ้า ที่เป็นแหล่งอาหารของกวางผาด้วย

การพิจารณาตัวแปรที่จะใส่ไว้ในรูปแบบ ตัวถัดไปก็ทำเช่นเดียวกัน โดยพิจารณาว่าจะนำตัวแปรนั้นใส่ไว้ในรูปแบบ ถ้า partial F statistic มีค่าเกินกว่า F_{IN} ดังนั้นวิธี Forward selection นี้ ตัวแปรที่ถูกเลือกเข้าสู่สมการ ตัวที่ 3 4 และ 5 ในการศึกษาครั้งนี้จึงได้แก่ ชูดหิน (Rock) partial F statistic = 14.84 ระยะห่างจากแหล่งน้ำ (Stream) partial F statistic = 5.111 และทิศด้านลาด (Aspect) partial F statistic = 5.464 ตามลำดับ ดังสมการที่ 7 – 9 และตารางผนวกที่ 8 - 10

$$\text{Goral 4} = -0.4029 + 0.00030 \text{ road} + 0.00032 \text{ altitude} + 0.01552 \text{ rock} \dots (7)$$

$$\text{เมื่อ } R^2 = 0.93001109$$

จากสมการที่ 7 เมื่อปัจจัยด้านชนิดหิน (rock) ถูกนำเข้าสู่สมการจะแสดงให้เห็นลักษณะพื้นที่ที่มีการกระจายของกวางผาชัดเจนขึ้น ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าพื้นที่ที่มีการกระจายของกวางผาเป็นพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลจากเส้นทางคมนาคมซึ่งห่างไกลจากการรบกวนของกิจกรรมมนุษย์ สูงจากระดับน้ำทะเลค่อนข้างมากมีการกระจายของพื้นที่โล่งแหล่งที่ปกคลุมด้วยหญ้าที่เป็นแหล่งอาหารของกวางผา และพื้นที่ดังกล่าวโดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะมีการกระจายของชูดหิน $R_{gr}@P+R_{gr}$ หรือ P_R ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้น โผล่ กระจายกระจายทั่วไป พื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ

$$\text{Goral 5} = -0.39567 + 0.000301 \text{ road} + 0.000307 \text{ altitude} + 0.013256 \text{ rock} + 0.000062 \text{ stream} \dots (8)$$

$$\text{เมื่อ } R^2 = 0.93299794$$

จากสมการที่ 8 ปัจจัยทางด้านความห่างจากแหล่งน้ำ (stream) ถูกนำเข้าสู่สมการ อธิบายได้ว่าพื้นที่ที่มีการกระจายของกวางผา เป็นพื้นที่ที่ห่างไกลจากเส้นทางคมนาคม ห่างไกลจากการรบกวนของกิจกรรมมนุษย์ สูงจากระดับน้ำทะเลค่อนข้างมากมีการกระจายของชนิดป่าที่เป็นแหล่งอาหารของกวางผา และพื้นที่ดังกล่าวโดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้น โผล่ กระจายกระจายทั่วไป มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ แต่ในสมการที่ 8 ซึ่งไปในทิศทางที่ดูเหมือนว่ายิ่งห่างจากแหล่งน้ำหลักยิ่งมีโอกาสพบกวางผามากขึ้น แต่ในความเป็นจริงในพื้นที่นั้นมีการกระจายของแหล่งน้ำ(น้ำซับ)ที่ระยะห่าง 300 – 500 เมตร ทั้งพื้นที่ที่กวางผาสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างพอเพียง

การพิจารณาตัวแปรที่จะใส่ไว้ในรูปแบบ จะหยุดเมื่อ partial F statistic ในขั้นตอนใด ขั้นตอนหนึ่งในช่วงของตัวแปร มีค่าน้อยกว่า F_{IN} ($F_{0.05(1,193)} = 3.84$) และตัวแปรที่ไม่ถูกนำเข้าสู่การพิจารณา ได้แก่ ระยะห่างจากชุมชน ($F = 1.623$) ชนิดป่าแหล่งอาหาร ($F = 0.128$) ระยะห่างจากหน่วยพิทักษ์ป่า ($F = 3.126$) ชูดิน ($F = 0.258$) ความลาดชัน ($F = 3.366$) และปริมาณน้ำฝน ($F = 0.834$) หรือหยุดเมื่อตัวแปรอิสระทุกตัวอยู่ในรูปแบบแล้ว แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้เราต้องการที่จะเพิ่มตัวแปรอิสระที่เหลืออยู่ข้างต้นเข้าสู่สมการอีกครั้ง ก็ไม่ทำให้ค่า R^2 ลดลงหรือผันแปรแต่อย่างใด

$$\text{Goral 6} = -0.446094 + 0.000292 \text{ Road} + 0.000307 \text{ Elevation} + 0.012402 \text{ Rock} + 0.000145 \text{ Stream} + 0.023312 \text{ Aspect} \dots\dots\dots (9)$$

$$\text{เมื่อ } R^2 = 0.93468991$$

จากสมการที่ 9 ตัวแปรตัวสุดท้ายที่ถูกเพิ่มเข้าสู่สมการ คือทิศด้านลาด (aspect) อธิบายได้ว่าพื้นที่ที่มีการกระจายของกวางผา เป็นพื้นที่ที่ห่างไกลจากเส้นทางคมนาคม สูงจากระดับน้ำทะเลค่อนข้างมากมีการกระจายของชนิดป่าที่เป็นแหล่งอาหารของกวางผา และพื้นที่ดังกล่าวโดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้น โส่ กระจายระยทั่วไป มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ มีการกระจายของแหล่งน้ำ(น้ำซับ) ทั่วทั้งพื้นที่ที่กวางผาสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างพอเพียง ซึ่งโดยตามสัจฐานทางธรณีวิทยาในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย พื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะดังกล่าวจะถูกหันไปทางด้านทิศตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ และไม่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลที่เกิดจากดวงอาทิตย์แต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาจากค่า Correlation Coefficient ดังตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่าตัวแปรบางตัวมีความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ต่อกันค่อนข้างสูง เช่น พื้นที่สูงจากระดับน้ำทะเล (elevation) กับ ชนิดป่า (Forest) มีค่า (r) = -0.71 ซึ่งหากเมื่อเพิ่มตัวแปรอีกตัวเข้าสู่สมการ ซึ่งในสมการนั้นมีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ Correlation Coefficient (r) ต่อกันสูงที่อยู่ในรูปแบบแล้วจะมีประโยชน์น้อยมาก ทั้งนี้เนื่องจากตัวแปรที่เพิ่มเข้าไปต่างก็มีสหสัมพันธ์สูงกับตัวแปรที่มีอยู่แล้วในรูปแบบ ซึ่งรายละเอียดที่ได้จากการเพิ่มตัวแปรนี้ส่วนใหญ่จะรวมอยู่แล้วในตัวแปรที่อยู่ในรูปแบบ ตัวอย่างเช่น สมการที่ 9 ที่มีปัจจัยพื้นที่สูงจากระดับน้ำทะเล (Elevation) อยู่แล้วในสมการซึ่งมีค่า $R^2 = 0.93473351$ แต่เมื่อเพิ่มปัจจัยดังตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่าค่า $R^2 = 0.93468991$ แทบจะไม่มี ความแตกต่างกัน

ตารางที่ 8 การทดสอบนำตัวแปรชนิดป่า (Forest) ที่มีสหสัมพันธ์สูงกับความสูงจากระดับน้ำทะเล (altitude) เพิ่มเข้าสู่การพิจารณา

Factor	Beta	Std.Err.	B	Std.Err.	t(193)	p-level
intercept			-0.426828	0.070922	-6.01826	0.000000
Forest type	-0.009443	0.026365	-0.007374	0.020589	-0.35815	0.720627
stream	0.051543	0.021775	0.000145	0.000061	2.36706	0.018925
altitude	0.290180	0.037277	0.000300	0.000039	7.78447	0.000000
aspect	0.047590	0.020240	0.023556	0.010018	2.35131	0.019721
road	0.672060	0.033236	0.000292	0.000014	20.22085	0.000000
rock	0.058790	0.019416	0.012392	0.004093	3.02789	0.002801

Regression Summary for Dependent Variable: Goral (Stat_Mod1(real2)_out)

R = 0.96681617 R² = 0.93473351 Adjusted R² = 0.93269393

F(6,192) = 458.30 p < 0.0000 Std.Error of estimate: 0.12149

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าปัจจัยบางตัวที่ปรากฏในสมการที่ 9 อาจจะไม่ใช่ปัจจัยโดยตรงต่อการปรากฏร่องรอยของกวางผา เช่น ถนน ความสูงจากระดับน้ำทะเล ชนิดหิน แหล่งน้ำ และทิศด้านลาด แต่เมื่อนำตัวแปรหรือปัจจัยบางตัวที่อยู่ในสมการเหล่านั้นมาพิจารณาถึงความสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) พบว่าปัจจัยหลายตัวมีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงกับปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการหากินของกวางผา เช่น ระดับชั้นความสูงจากระดับน้ำทะเล (altitude) มีความสัมพันธ์กับชนิดป่าที่เป็นแหล่งอาหาร (forest type) มาก ถึงแม้ว่าปัจจัยทางด้านชนิดป่าซึ่งเป็นแหล่งอาหารของกวางผาจะไม่ถูกนำมาเข้าสู่การพิจารณาในแบบจำลองในครั้งนี้ แต่แสดงให้เห็นเป็นนัยว่าพื้นที่ที่อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลมีการกระจายตัวของแหล่งอาหารที่กวางผาสามารถอาศัยหากินได้

ดังนั้นรูปแบบของสมการ หรือแบบจำลอง (model) ที่สามารถเป็นตัวแทนของการศึกษาในครั้งนี้ สรุปได้ดังนี้

สมการตามวิธีการคัดเลือกตัวแปรที่เหมาะสม

$$\text{Goral 6} = -0.446094 + 0.000292 \text{ road} + 0.000307 \text{ altitude} + 0.012402 \text{ rock} + 0.000145 \text{ stream} + \\ 0.023312 \text{ aspect}$$

เมื่อ $R^2 = 0.93468991$

จากสมการ Goral 6 (คัดเลือกหาตัวแปรที่เหมาะสมที่สุด) สรุปได้ว่าพื้นที่ที่มีการกระจายของกวางผา มีลักษณะเป็นพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลจากการสัญจรของชุมชน ซึ่งจะอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลค่อนข้างมากมีการกระจายตัวของสังคมป่าทุ่งหญ้าที่เป็นแหล่งอาหารของกวางผา และโดยส่วนใหญ่พื้นที่มีจะความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ มีลักษณะเป็นเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้นโผล่ กระจัดกระจายทั่วไป มีแหล่งน้ำซับ กระจายทั่วทั้งพื้นที่ที่กวางผาสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างพอเพียง ซึ่งโดยลักษณะพื้นฐานทางธรณีวิทยา แหล่งหากินของกวางผาที่มีลักษณะเฉพาะดังกล่าวส่วนใหญ่จะหันไปทางด้านทิศตะวันตกซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลจากดวงอาทิตย์แต่อย่างใด อันเป็นลักษณะเฉพาะของพื้นที่ในบริเวณเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบตัวอย่างการศึกษาการกระจายของหมูป่าของธีระพงษ์, 2545 ณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตะเบาะห้วยใหญ่ พบว่าหน่วยตัวอย่างที่พบหมูป่ามีอยู่ถึง 138 ตัวอย่าง ค่า $R^2 = 0.083$ เหตุที่ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) มีค่าต่ำนั้น เนื่องจากหมูป่าอยู่กระจายทั่วพื้นที่ศึกษาทุกสภาพป่า ความลาดชันสูงก็พบ ความลาดชันต่ำก็พบ อยู่ใกล้หน่วยฯ ห่างจากหมู่บ้านและถนน เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าแบบจำลอง(Model) ที่ได้ไม่มีอิทธิพลต่อการกระจายของหมูป่า นั่นคือหมูป่าสามารถอยู่รอด และปรับตัวได้ในทุกสภาพของพื้นที่ศึกษา และใช้ประโยชน์จากปัจจัยในพื้นที่ได้อย่างหลากหลาย

ตารางที่ 9 การทดสอบเปรียบเทียบพื้นที่ที่คำนวณตามวิธีการคัดเลือกหาตัวแปรที่เหมาะสมต่อการกระจายของกวางผา กับวิธีการนำปัจจัยอิสระเข้าพิจารณาทุกตัว โดยการวิเคราะห์ด้วย Multiple Regression Analysis

ระดับ ความ เหมาะสม	วิเคราะห์ด้วย Multiple Regression Analysis			
	การนำปัจจัยอิสระเข้าพิจารณาทุกตัว		การคัดเลือกหาตัวแปรที่เหมาะสม	
	พื้นที่	พื้นที่	พื้นที่	พื้นที่
	(ไร่)	(เปอร์เซ็นต์)	(ไร่)	(เปอร์เซ็นต์)
มาก	360,502.75	47.98	71,592.25	9.58
น้อย	390,837.75	52.02	679,786.25	90.42
รวม	751,340.50	100.00	751,378.50	100.00

หมายเหตุ : พื้นที่รวมที่ได้จากการวิเคราะห์ในแต่ละวิธีอาจไม่เท่ากัน เนื่องจากข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ได้แปลงจาก เวกเตอร์(vector) มาเป็นราสเตอร์(raster)ที่มีขนาด pixel 20x20 เมตร ทำให้แนวขอบเขตของพื้นที่ ไม่โค้งสมจริง มีผลทำให้ขนาดพื้นที่รวมไม่เท่ากัน แต่มีผลกระทบต่อวิเคราะห์ค่อนข้างต่ำ

จากภาพที่ 16 และตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ถิ่นที่อยู่อาศัย และระดับความเหมาะสมต่อโอกาสการปรากฏของกวางผา โดยให้หลักการทางสถิติ โดยใช้วิธี Multiple Regression Analysis ผลจากการวิเคราะห์ทำให้ทราบระดับความเหมาะสมของปัจจัยที่กวางผาเลือก ซึ่งมีผลต่อโอกาสในการปรากฏของกวางผาในแต่ละหน่วยพื้นที่ ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย ซึ่งพบว่า

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีการคัดเลือกหาตัวแปรที่เหมาะสมต่อการกระจายของกวางผานั้น สามารถจำแนกพื้นที่ที่ออกได้ดังนี้ พื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากมีพื้นที่ 71,592.25 ไร่ (9.5850%) โดยสภาพพื้นที่โดยทั่วไป พื้นที่ที่มีการกระจายของกวางผา โดยมากจะอยู่ห่างไกล สูงจากระดับน้ำทะเลค่อนข้างมากซึ่งมีการกระจายของชนิดป่าที่เป็นแหล่งอาหารของกวางผา(ป่าทุ่งหญ้า) และพื้นที่ดังกล่าวมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ โดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้นโผล่ กระจายจัดกระจายทั่วไป และมีแหล่งน้ำขนาดเล็กกระจายทั่วทั้งพื้นที่ที่กวางผาสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างพอเพียง ซึ่งโดยนัยฐานทางธรณีวิทยาในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย พื้นที่เหมาะสมต่อการกระจายของกวางผาส่วนใหญ่จะหันไปทางด้านทิศตะวันตก อันเป็น

ลักษณะเฉพาะของพื้นที่การกระจายของกวางผาในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย ซึ่งพื้นที่ดังกล่าว (ภาพที่ 16) ได้ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน ส่วนที่หนึ่งกระจายอยู่บริเวณทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ บริเวณที่ใกล้กับ หน่วยพิทักษ์ป่าน้ำตัน หน่วยพิทักษ์ป่าอมก๋อย หน่วยพิทักษ์ป่าม่อนจอง หน่วยพิทักษ์ป่าหนองแดง และพื้นที่ส่วนที่สองกระจายอยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณที่ใกล้กับ หน่วยพิทักษ์ป่ายางแก้ว หน่วยพิทักษ์ป่าดอยเต่า หน่วยพิทักษ์ป่าอุ้มผาง ส่วนพื้นที่ที่มีความเหมาะสมน้อยมีพื้นที่ 679,786.25 ไร่ (90.42%) กระจายโดยทั่วไปทางตอนกลางของพื้นที่ที่มีลักษณะค่อนข้างราบ สูงจากระดับน้ำทะเลไม่เกิน 1,200 เมตร เป็นป่าเต็งรัง และป่าเบญจพรรณ (ภาพที่13)

สำหรับการศึกษาด้วยการนำปัจจัยอิสระเข้าพิจารณาทุกตัว พื้นที่ที่มีโอกาสพบมาก คิดเป็นพื้นที่รวม 360,502.75 ไร่ (47.98%) กระจายเป็นส่วนใหญ่ที่ค่อนข้างถูกแบ่งออกอย่างชัดเจนโดยลักษณะเป็นเทือกเขาสูงชัน ทางด้านตะวันตกเฉียงใต้ของพื้นที่ ใกล้กับแหล่งชุมชนตำบลแม่ต๋อน หมู่บ้านห้วยไม้หก และอีกพื้นที่ตั้งอยู่ก่อนไปทางทางตะวันออกของพื้นที่ติดทางด้านลำน้ำแม่ปิง ส่วนบริเวณที่มีโอกาสพบน้อยคิดเป็นพื้นที่รวม 390,837.75 ไร่ (52.02%) กระจายอยู่บริเวณตอนกลาง ก่อนไปทางทิศตะวันตกของพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณพื้นที่ค่อนข้างราบ สูงจากระดับน้ำทะเลไม่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณที่ใกล้เคียงกับแหล่งอาศัยชุมชนและบริเวณที่มีเส้นทางคมนาคมตัดผ่าน

เมื่อนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ทั้ง 2 วิธี มาพิจารณาเปรียบเทียบกันระหว่างพื้นที่ที่ได้จากวิธีการคัดเลือกหาตัวแปรที่เหมาะสมต่อการกระจายของกวางผา หรือแบบจำลองอันเป็นตัวแทนของการศึกษาในครั้งนี้ ดังสมการที่ 9 กับวิธีการนำปัจจัยอิสระเข้าพิจารณาทุกตัวที่ได้สมการที่ 4 พบว่ามีพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากแตกต่างกัน 288,910.50 ไร่ พื้นที่ที่มีความเหมาะสมน้อยแตกต่างกัน 288,948.50 ไร่ สาเหตุที่พื้นที่ที่ได้จากการวิเคราะห์ทั้ง 2 วิธี แตกต่างกันอย่างนี้ เนื่องจากจะคัดตัวแปรที่มีนัยสำคัญที่สุด ซึ่งได้แก่ ความห่างจากถนน (road) ระดับชั้นความสูง (altitude) หิน (rock) ระยะห่างจากแหล่งน้ำ (stream) และทิศด้านลาด (aspect) เข้าสู่สมการซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยนั้นกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะดังกล่าวข้างต้น นั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่า โอกาสในการกระจายตัวของแหล่งที่อยู่อาศัยของกวางผาสามารถขยายออกไปสู่พื้นที่แหล่งอื่น และสามารถใช้ประโยชน์จากปัจจัยด้านอื่นๆนอกเหนือจากปัจจัยทั้ง 5 จากวิธีการคัดเลือกหาตัวแปรที่เหมาะสมดังกล่าวข้างต้น ซึ่งต้องหาวิธีการและมาตรการในการจัดการพื้นที่ที่เหมาะสมมาดำเนินการต่อไป

สรุป และข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิเคราะห์และสร้างแผนที่ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผา ได้นำหลักการทางสถิติ Multiple Regression Analysis ทำให้ทราบทิศทางความสัมพันธ์ ความมีนัยสำคัญของปัจจัยแต่ละตัว และสามารถนำค่าทางสถิติ หรือค่าความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัย ซึ่งมีอิทธิพลต่อการปรากฏของกวางผามาสร้างเป็นแผนที่โอกาสที่จะพบ หรือระดับความเหมาะสมต่อการปรากฏภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า อมก๋อยของกวางผา ผสมผสานกับการนำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) มาร่วมในการวิเคราะห์ ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมที่สามารถมองภาพรวมของพื้นที่ได้ชัดเจน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาอิทธิพลของปัจจัยแต่ละตัว (จาก 11 ตัวแปร) ว่ามีนัยสำคัญต่อการเลือกใช้ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผาอย่างไร ด้วยวิธีการ Multiple Regression Analysis โดยวิธีการนำปัจจัยอิสระเข้าพิจารณาทุกตัว ดังสมการ $Goral\ 1 = -4.96597 - 0.002084\ Forest + 0.00012\ Stream + 0.00031\ Elevation + 0.00024\ Slope + 0.02305\ Aspect + 0.0000043\ Village + 0.00028\ Road + 0.00001\ Station - 0.00545\ Soil + 0.00700\ Rock + 0.00392\ Rain$ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้ปัจจัยในพื้นที่แหล่งที่อยู่อาศัยของกวางผา ได้แก่ แหล่งอาหารแหล่งน้ำ ระดับชั้นความสูง ความลาดชัน ทิศด้านลาด ชูดิน ชูดิน และปริมาณน้ำฝน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลผลักดันทำให้กวางผาไม่สามารถอาศัยในพื้นที่แหล่งที่อยู่อาศัย ได้แก่ ปัจจัยแวดล้อมที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ ซึ่งได้แก่ ที่ตั้งหน่วยพิทักษ์ป่า และความห่างไกลจากเส้นทางคมนาคม เป็นต้น ส่วนปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผาค่อนข้างน้อย ได้แก่ แหล่งชุมชน สาเหตุเนื่องมาจากพื้นที่ศึกษานั้น เป็นพื้นที่ตั้งอยู่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่ได้กั้นพื้นที่ห่างจากแหล่งชุมชนออกไป และบริเวณที่พบร่องรอยกวางผานั้นกระจายอยู่ห่างจากแหล่งชุมชนค่อนข้างมากจึงไม่มีนัยสำคัญต่อการศึกษาในครั้งนี้

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับโอกาสในการปรากฏร่องรอยกวางผา (Correlation Coefficient) พบว่า ปัจจัยที่มีนัยสำคัญ (significant) กับการปรากฏร่องรอยของร่องรอยกวางผาค่อนข้างมาก ได้แก่ แหล่งอาหาร ($r = -0.62$) พื้นที่สูงจากระดับน้ำทะเล ($r = 0.88$) ความลาดชัน ($r = 0.70$) ความห่างจากถนน ($r = 0.94$) ปัจจัยที่มีนัยสำคัญ (significant) กับการปรากฏร่องรอยของร่องรอยกวางผาในระดับปานกลาง ได้แก่ แหล่งน้ำ ($r = 0.583$) ทิศด้านลาด ($r = 0.41$)

และปัจจัยที่มีนัยสำคัญ(significant) กับการปรากฏร่องรอยของร่องรอยกวางผาคอนข้างน้อย ได้แก่ ความห่างจากชุมชน ($r = 0.14$) ความห่างจากที่ตั้งหน่วยฯ ($r = -0.27$) ชนิดดิน ($r = 0.13$) ชนิดหิน ($r = -0.08$) และปริมาณน้ำฝน ($r = 0.036$) เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษาพบว่าปัจจัยบางอย่างอาจจะต้องคัดออกไป หรือไม่จำเป็นต้องต้องนำเข้าสู่การพิจารณา เพื่อให้ได้แบบจำลองที่เหมาะสมของพื้นที่ศึกษาต่อไป

3. จากการวิเคราะห์หาแบบจำลอง(Model) เพื่อสร้างแผนที่ถิ่นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมของกวางผาเพื่อคัดเลือกปัจจัยที่เหมาะสมต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัย เพื่อเป็นตัวแทนในการหาพื้นที่ที่เหมาะสมของกวางผาในการศึกษาคั้งนี้ สมการมีดังนี้ $Goral = -0.446094 + 0.000292 \text{ road} + 0.000307 \text{ altitude} + 0.012402 \text{ rock} + 0.000145 \text{ stream} + 0.023312 \text{ aspect}$ สรุปได้ว่าสภาพพื้นที่โดยทั่วไป ที่มีการกระจายของกวางผา จะอยู่ห่างไกล สูงจากระดับน้ำทะเลค่อนข้างมากซึ่งมีการกระจายของชนิดป่าทุ่งหญ้าที่เป็นแหล่งอาหารของกวางผา และพื้นที่ดังกล่าวชนิดดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ โดยส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่มักมีเศษหิน ก้อนหิน หรือหินพื้น โผล่ กระจายทั่วไป มีแหล่งน้ำขนาดเล็กกระจายทั่วทั้งพื้นที่ที่กวางผาสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างพอเพียง ซึ่งโดยสัจฐานทางธรณีวิทยาในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย และพื้นที่ที่เหมาะสมดังกล่าวส่วนใหญ่จะหันไปทางด้านทิศตะวันตก อันเป็นลักษณะเฉพาะของพื้นที่ในการกระจายของกวางผาภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย เช่น บริเวณพื้นที่ตลอดแนวหน้าผาดอยม่อนจอง และดอยหลวง ที่ระดับชั้นความสูงจากน้ำทะเลปานกลางระหว่าง 1,500 – 1,900 เมตร ที่ปราศจากการรบกวนจากกิจกรรมมนุษย์ ครอบคลุมพื้นที่ ประมาณ 71,592.25 ไร่ (9.58%) ซึ่งบริเวณที่มีลักษณะจำเพาะนี้จะถูกแบ่งแยกออกเป็น 2 พื้นที่ใหญ่ๆ คือ พื้นที่ส่วนที่ 1 จะกระจายอยู่ทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของพื้นที่ก่อนไปทางตำบลแม่ต๋อนอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยพิทักษ์ป่าน้ำดั้น หน่วยพิทักษ์ป่าอู่มหลวง หน่วยพิทักษ์ป่าอมก๋อย หน่วยพิทักษ์ป่าม่อนจอง และหน่วยพิทักษ์ป่าหนองแดง ส่วนพื้นที่ที่มีลักษณะที่เหมาะสมเช่นเดียวกันนี้ส่วนที่ 2 จะกระจายอยู่บริเวณทิศตะวันออกเฉียงเหนือทางด้านทิศติดกับลำน้ำปิงอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยพิทักษ์ป่ายางแก้ว หน่วยพิทักษ์ป่าดอยเต่า และหน่วยพิทักษ์ป่าอู่มปาด ซึ่งเมื่อพิจารณาพื้นที่ทั้งสองส่วนถูกแบ่งออกค่อนข้างที่ห่างกันมาก ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีเกาะ(Theory of Island) เนื่องจากพื้นที่ที่มีลักษณะจำเพาะ ที่มีการกระจายของปัจจัยที่เหมาะสมต่อการเลือกใช้ในพื้นที่ลักษณะเดียวกันเท่านั้น

4. พื้นที่ที่มีโอกาสพบน้อย ซึ่งเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ ประมาณ 679,786.25 ไร่(90.42 %) ซึ่งกระจายเป็นผืนใหญ่ทางตอนกลาง และกระจายออกไปทางด้านทิศตะวันตกของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อมก้อย พื้นที่บริเวณดังกล่าวสภาพโดยทั่วไปมีลักษณะเป็นพื้นที่ราบ สูงจากระดับน้ำทะเลไม่เกิน 1,200 เมตร สภาพโดยส่วนใหญ่ปกคลุมไปด้วยป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง และพื้นที่โดยรอบที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับแหล่งที่เป็นกิจกรรมของมนุษย์ เช่น เส้นทางคมนาคม กสิกรรม แหล่งชุมชน รวมถึงพื้นที่ที่ตั้งหน่วยพิทักษ์ป่า เป็นต้น

4. เมื่อทดสอบเปรียบเทียบการวิเคราะห์ระหว่างพื้นที่ที่ได้จากวิธีการคัดเลือกหาตัวแปรที่เหมาะสมต่อการกระจายของกวางผา หรือแบบจำลองที่เป็นตัวแทนของการศึกษาในครั้งนี้ กับสมการที่ได้จากการนำปัจจัยอิสระเข้าพิจารณาทุกตัว พบว่ามีพื้นที่ที่มีความเหมาะสมแตกต่างกัน 288,910.50 ไร่ พื้นที่ที่มีความเหมาะสมน้อยแตกต่างกัน 288,948.50 ไร่ สาเหตุที่พื้นที่ที่ได้จากการวิเคราะห์ทั้ง 2 วิธี แตกต่างกันอย่างมาก เนื่องจากวิธีการคัดเลือกหาตัวแปรที่เหมาะสมนั้น จะคัดตัวแปรที่มีนัยสำคัญที่สุดซึ่ง ได้แก่ ความห่างจากถนน (road) ระดับชั้นความสูง (altitude) ชนิดหิน (rock) ระยะห่างจากแหล่งน้ำ (stream) และทิศด้านลาด (aspect) เข้าสู่สมการซึ่งทั้ง 5 ปัจจัยนั้นกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะดังกล่าวข้างต้นทำให้พื้นที่ที่เหมาะสมมีขนาดเล็กมากเมื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ทั้งหมด ส่วนวิธีการนำปัจจัยอิสระเข้าพิจารณาทุกตัวเข้าสู่การพิจารณา ซึ่งสมมติว่าทุกตัวแปรมีนัยสำคัญต่อการกระจายของกวางผา จึงทำให้พื้นที่ที่ถูกตีความมีขนาดใหญ่มาก นั่นเป็นการแสดงให้เห็นว่า โอกาสในการกระจายตัวของแหล่งที่อยู่อาศัยของกวางผามีโอกาสที่ขยายออกไปสู่พื้นที่แหล่งอื่นๆ ได้โดยต้องหาวิธีการและมาตรการในการจัดการพื้นที่ที่เหมาะสมมาจัดการต่อไป

5. เมื่อกำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการปรากฏของกวางผาตามสมการ หรือแบบจำลอง (Model) แล้ว จะสามารถกำหนดทิศทางของการวางแผนการจัดการพื้นที่ได้อย่างมีทิศทาง เช่น การจัดการสัตว์ป่าสงวนชนิดนี้ในเชิงนโยบาย การควบคุมดูแลพื้นที่ที่เป็นแหล่งกระจายของกวางผา การนำกวางผาที่ได้จากการเพาะเลี้ยง ในพื้นที่ศึกษา เหมาะสมต่อการกระจายของกวางผาในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. วิธีการ และข้อจำกัดบางประการของการเลือกวิธีการสำรวจ

1.1 การศึกษาการกระจายของกวางผา เนื่องจากพื้นที่โดยทั่วไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ที่มีการกระจายของกวางผานั้นค่อนข้างจะเป็นพื้นที่ที่มีสภาพเป็นลาดเขาสูงชัน แนวเส้นทางสำรวจที่มีการกำหนดขึ้นในแผนที่การเข้าถึงเป็นไปได้ยาก ทำให้ประสบปัญหาในเรื่องของการเข้าถึงพื้นที่

หรือจุดในการเก็บข้อมูลและเวลา ดังนั้นการเก็บข้อมูลจึงเกิดขึ้นในบริเวณที่คาดว่าจะเป็นที่อยู่อาศัยของกวางผากระจายอยู่ ดังนั้น หากต้องการข้อมูลภาคสนามที่สมบูรณ์ขึ้นควรเพิ่มเวลาและแนวเส้นสำรวจ เพื่อที่จะสำรวจข้อมูลในพื้นที่ได้อย่างครอบคลุมมากที่สุด

1.2 แนวเส้นสำรวจ(Line Transect) ที่มีการกำหนดแบบแนวเส้นตรงไว้ตามแผนการสำรวจคงใช้ไม่ได้ เพราะในบางครั้งการเข้าถึงพื้นที่เป็นไปได้ยากเพราะลักษณะพื้นที่ศึกษาเป็นหน้าผาสูงชัน จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมตามสภาพพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ที่มีความลาดชัน ทำให้การเข้าถึงจุดเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการสำรวจอาจจะใช้ทางด้านสัตว์ป่า หรือเส้นทางในการเดินสำรวจลาดตระเวนของเจ้าหน้าที่ แต่ทั้งนี้แนวเส้นสำรวจเหล่านี้ต้องครอบคลุมพื้นที่ที่ทำการศึกษาทุกสภาพภูมิประเทศและปัจจัยที่ทำการศึกษา ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหา

1.3 แนวเส้นสำรวจสัตว์ป่า ต้องผ่านพื้นที่ตัวอย่างที่พบการปรากฏของกวางผา เพื่อจะทราบถึงปัจจัยต่อการเลือกอาศัยในพื้นที่ของกวางผาที่แท้จริง ซึ่งจะสามารถนำมาร่วมวิเคราะห์กับข้อมูลปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการปรากฏของกวางผา ซึ่งต้องมากเพียงพอเพื่อให้เห็นทิศทางของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรากฏในการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ

1.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่นั้น ควรครอบคลุมระยะเวลา 1 ปีเป็นอย่างน้อย เนื่องจากจะสามารถทราบถึงความเคลื่อนไหวในแต่ละฤดูกาล เพราะแต่ละฤดูกาลนั้นอาจมีอิทธิพลทำให้ปัจจัยแวดล้อมเปลี่ยน เช่น แหล่งน้ำ แหล่งอาหาร เป็นต้น ซึ่งอาจใช้ประกอบการวินิจฉัยแบบจำลองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และแน่นอนต้องมีการทดสอบความถูกต้องของแบบจำลองหรือสมการ กับข้อมูลที่มีการสำรวจในพื้นที่จริง เพื่อจะได้แบบจำลองที่สมบูรณ์แบบที่สุด และต้องมีการเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องอาจจะมากกว่า 1 ปี เนื่องจากสัตว์ป่า (กวางผา) เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลาซึ่งผันแปรตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง สมการหรือแบบจำลองที่เหมาะสมต่อการเลือกถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผาในอนาคต

2. การวิเคราะห์พื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินด้วยการสำรวจระยะไกล

2.1 ผลการแปลตีความด้วยวิธีผสมผสานระหว่างการแปลตีความโดยมนุษย์ และเครื่องคอมพิวเตอร์ (man-machine interactive system) ในขั้นตอนการแปลตีความด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

โดยวิธี Supervised Classification ต้องมีการกำหนดพื้นที่ตัวแทนให้ดี นอกเหนือจากการใช้ค่าการสะท้อนแสงเป็นปัจจัยในการกำหนดในการจำแนก เนื่องจากค่าการสะท้อนของพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินบางประเภทมีค่าของการสะท้อนแสงใกล้เคียงกันมากทำให้การแปลค่าการใช้ประโยชน์ที่ดินผิดเพี้ยนไป เช่นบริเวณพื้นที่บริเวณป่าทุ่งหญ้า ในช่วงของฤดูแล้งป่าจะมีการผลัดใบทำให้ค่าการสะท้อนแสงใกล้เคียงกัน การแก้ไขอาจจะใช้ข้อมูลภาพถ่ายหลายช่วงเวลามาช่วยในการตัดสินใจ

2.2 การใช้ข้อมูลอ้างอิงในภาคสนามเพื่อเป็นพื้นที่ตัวแทน(training area) ทั้งหมดจำนวน 135 จุด อาจจะน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับพื้นที่ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่สำรวจนั้นการเข้าถึงค่อนข้างที่จะมีอุปสรรค ถึงแม้ว่าต้องการใช้จุดสำรวจที่มีกว่านี้

3. การนำผลหรือแบบจำลองไปใช้ในการจัดการพื้นที่อาศัยของกวางผา

3.1 การศึกษาในครั้งนี้ใช้ปัจจัยทางด้านกายภาพที่มีอยู่ในพื้นที่ศึกษาในการวิเคราะห์หาพื้นที่เหมาะสมต่อการกระจายของกวางผา ที่มีแนวโน้มคาดว่าจะปัจจัยที่ทำให้กวางผาเลือกที่จะใช้ปัจจัยเหล่านั้นในพื้นที่ แต่มิได้นำเอาปัจจัยที่เกิดจากการคุกคามด้วยกิจกรรมต่างของมนุษย์ เช่น การเข้าเก็บหาของป่า การปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าหากินซ้อนทับแหล่งอาหารของกวางผา เช่น พบรอยเท้าของวัว และควายบริเวณที่ราบด้านหน้า และบริเวณสันเขาตอนบนของดอยม่อนจอง – ดอยหลวง เป็นต้น รวมถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวบริเวณสันเขาตอนบนของดอยม่อนจอง ในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม – กุมภาพันธ์ ของทุกปี ซึ่งน่าจะนำปัจจัยเหล่านี้มาพิจารณาในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2 การวิเคราะห์ถิ่นที่อยู่อาศัยของกวางผานั้น เพื่อให้ทราบถึงการกระจายและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกที่จะอาศัยของกวางผา รวมถึงแนวโน้มที่จะเปลี่ยนของประชากรกวางผาในอนาคต เพราะเป็นที่ทราบกันดีว่า อัตราการสูญเสียทรัพยากรสัตว์ป่า นอกเหนือจากการล่าประชากรโดยตรง หรือการคุกคามโดยตรง ไม่ว่าจะจากธรรมชาติ หรือจากน้ำมือมนุษย์ อีกปัญหาหนึ่งที่เป็นสาเหตุหลักในการสูญเสียประชากรสัตว์ป่า คือการสูญเสียแหล่งที่เป็นปัจจัยต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ป่า ณ ปัจจุบันกวางผายังคงประสบปัญหานี้อยู่ เนื่องจากถิ่นที่อยู่ของกวางผาค่อนข้างที่จะเป็นลักษณะเฉพาะ ซึ่งปัจจัยต่อการดำรงชีวิตของกวางผาหลายปัจจัย ที่อยู่ในสมการหรือแบบจำลองจะกระจายอยู่ในพื้นที่แหล่งเดียวกันเป็นหย่อมๆ และพื้นที่เหล่านี้จะไม่ติดต่อกันเป็นผืนใหญ่ กระจายอยู่หลายจุดในพื้นที่ เป็นไปตามทฤษฎีเกาะ(Theory of Island) การอพยพข้ามถิ่นเป็นไปได้ค่อนข้าง

ยาก ดังนั้นเมื่อทราบพื้นที่การกระจายของกวางผา(Hot Spot) เปรียบเสมือนคาบสองคมเช่นกัน คือเป็นการชี้ถึงแหล่งที่อยู่และง่ายต่อการล่า หรือเก็บหาประโยชน์ ดังนั้นควรมีการวางแผนการจัดการพื้นที่อย่างชัดเจนถึงแม้ว่าจะอยู่ในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่มีกฎหมายคุ้มครอง เช่น การกำหนดพื้นที่แนวกันชน(Buffer Zone) เพื่อกันการเข้าถึงพื้นที่ของชาวบ้าน การจัดการลาดตระเวนที่เข้มงวดมากขึ้น การกำหนดพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่ห่างจากถิ่นที่อาศัยของกวางผา การส่งเสริมประชาสัมพันธ์ในพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน เป็นต้น

3.3 จากการวิเคราะห์หาแบบจำลอง(Model) เพื่อสร้างแผนที่ถิ่นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมของกวางผาเพื่อคัดเลือกปัจจัยที่เหมาะสมต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัย เพื่อเป็นตัวแทนในการหาพื้นที่เหมาะสมของกวางผาในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อยจากการศึกษาครั้งนี้ หากต้องมีการนำไปศึกษาในพื้นที่อื่นอาจจะต้องมีการปรับปรุงข้อมูลของปัจจัยในบางส่วน เนื่องจากลักษณะพื้นที่ศึกษาของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อยค่อนข้างมีลักษณะเฉพาะ เช่น บริเวณพื้นที่ที่พบการกระจายของกวางผามีทิศด้านลาดหัน ไปทางทิศตะวันตก ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะทางธรณีวิทยาของพื้นที่ ซึ่งพื้นที่ศึกษาอื่นอาจไม่เป็นเช่นเดียวกัน และควรที่จะพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวกับเงื่อนไขทางด้านการคุกคามด้วยกิจกรรมต่างของมนุษย์ดังกล่าวในหัวข้อ 3.1 ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้มีได้นำเข้าสู่การพิจารณา เป็นต้น ซึ่งน่าจะนำมาพิจารณาในการศึกษาพื้นที่อื่นในครั้งต่อไป

4. แนวทางการจัดการเพื่อการอนุรักษ์ประชากร และการแพร่กระจายของกวางผา

4.1 การศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการกระจายของกวางผาในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย ที่ครอบคลุมพื้นที่ ประมาณร้อยละ 9.58 ของพื้นที่ทั้งหมด กระจายอยู่บริเวณทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับแม่น้ำปิง และ บริเวณที่ตั้งอยู่บริเวณทางตะวันตกเฉียงใต้ของเขตรักษาพันธุ์บริเวณดอยม่อนจอง และดอยหลวง ใกล้กับตำบลแม่ต๋น ควรจัดให้มีการดูแลพื้นที่ดังกล่าวอย่างใกล้ชิด ถึงแม้ว่าจะตั้งอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่ให้ความคุ้มครองตามกฎหมายก็ตาม เช่น ควรจัดให้มีหน่วยลาดตระเวนเพิ่มเติมในพื้นที่ดังกล่าว หรือจัดตั้งหน่วยพิทักษ์ป่าในบริเวณพื้นที่เสี่ยงต่อการเข้าใช้ประโยชน์จากประชาชน เป็นต้น และบริเวณด้านนอกโดยรอบเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควรที่จะมีการกำหนดพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นแนวกันชน(Buffer Zone) เพื่อผ่อนผันให้ชาวบ้านใช้ประโยชน์ได้ตามบริเวณรอบแนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือกำหนดให้เป็นป่าชุมชน ลดการเข้าถึงพื้นที่ที่เป็นแหล่งการกระจายของกวางผา

4.2 การศึกษาครั้งนี้ทำให้เราทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้พื้นที่และการกระจายของกวางผา น่าจะมีความสำคัญต่องานเพาะเลี้ยงและขยายพันธุ์กวางผา และปล่อยสู่พื้นที่ที่เป็นแหล่งอาศัยตามธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าพื้นที่ที่ปล่อยคืนสู่ป่ามีปัจจัยที่เพียงพอต่อการดำรงชีพของสัตว์ชนิดนั้นเพียงใด และในกรณีที่มีการคืนกวางผาสู่ป่าธรรมชาติ ควรมีการศึกษาการเคลื่อนที่และการใช้พื้นที่อาศัย(home range) ของกวางผา เช่น การติดตั้งสัญญาณติดตามตัว(radio telemetry) เพื่อดูการกระจายได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4.3 ส่วนแผน และนโยบายระยะยาวนั้น ต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ หรือสร้างความรู้ความเข้าใจ ให้ประชาชนที่อาศัยอยู่รอบพื้นที่และประชาชนทั่วไป ได้ทราบในฐานะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นลักษณะเฉพาะที่เป็นแหล่งอาศัยของกวางผา และจะส่งผลกระทบต่อการค้างาช้างของชุมชนอย่างไร หากพื้นที่แหล่งต้นน้ำปิงถูกคุกคาม รวมถึงการสูญเสียแหล่งหากินของสัตว์ป่าสงวน 1 ใน 15 ชนิดที่กระจายอยู่ไม่กี่แห่ง หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นแหล่งสุดท้าย

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมวิชาการเกษตร. 2001. Geographic Information System And Remote Sensing. แหล่งที่มา :

<http://www.doa.go.th/gis/>, 21 เมษายน 2547

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. 2547. การสำรวจข้อมูลจากระยะไกล. แหล่งที่มา :

<http://www.depq.go.th/Remote-Sensing/index.html>, 21 เมษายน 2547

กองภูมิอากาศ. 2547. สถิติภูมิอากาศภาคเหนือของประเทศไทยในคาบ 30 ปี (พ.ศ.2514 – 2543).

กรมอุตุนิยมวิทยา, กระทรวงคมนาคม, กรุงเทพฯ.

กองอนุรักษ์สัตว์ป่า. 2531. สัตว์ป่าเมืองไทยก่อนที่จะเหลือความทรงจำ. ชีระการพิมพ์.

กรุงเทพฯ.

กันยา ทิสยากร, ถนอมศรี รังสิกรรุม และ จตุพร พรประเสริฐชัย. 2536. การประมวลผลข้อมูลดาวเทียมด้วยคอมพิวเตอร์, น. 159 – 182 ใน การสำรวจทรัพยากรธรรมชาติด้วยดาวเทียม, กองสำรวจทรัพยากรธรรมชาติด้วยดาวเทียม สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ.

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว และมหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2548. รายงานระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการจัดการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว, ชัยภูมิ.

คณะวนศาสตร์. 2535. รายงานฉบับร่างแผนการจัดการเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ.2536 – 2540). คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

โครงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2541. คู่มือฝึกอบรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Arcview Version 3.0) สำหรับการวางแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, กรุงเทพฯ.

- จรัญธร บุญญาภาพ. 2541. การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อกำหนดพื้นที่เสี่ยงต่อการถูกบุกรุกของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จารุจินต์ นภิตะภักดิ์ และ วิเชียร คงทอง. 2536. วิฤตการณ์การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพของสัตว์ป่าและแนวทางแก้ไขที่ยั่งยืน. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ.
- ชูเกียรติ วิเชียรเจริญ. 2543. แนวโน้มและทิศทางการประยุกต์ใช้ GPS เพื่อการพัฒนาประเทศในอนาคต, หน้า 7. ใน การประชุมวิชาการภูมิศาสตร์ ครั้งที่ 1. สมาคมสำรวจข้อมูลระยะไกลและสารสนเทศภูมิศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ทวีโชค อังควานิช. 2542. โครงการคืนช้างสู่ธรรมชาติในพระราชดำริของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ. กองทุนสัตว์ป่าโลก, สำนักงานประเทศไทย, กรุงเทพฯ.
- ณัฐวุฒิ บุตรดี. 2545. การประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ และการสำรวจระยะไกลประเมินพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟป่าในอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธีระพงษ์ ชุมแสงศรี. 2545. ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อการวิเคราะห์พื้นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าขนาดใหญ่ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตะเบาะ-ห้วยใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธีระ พันธุมวนิช และ พอล เฮสติงส์. 2535. ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์. วารสารเทคโนโลยี 10 (103): 49-54.
- นริศ ภูมิภาคพันธ์. 2542. สิ่งแวดล้อมของสัตว์ป่า (Environment of Wildlife). เอกสารประกอบการเรียนเทคนิคการสำรวจสัตว์ป่า. ภาควิชาชีววิทยาป่าไม้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

บุญส่ง เลขะกุล . 2535. **เที่ยวป่า. ศักดิ์โสภากาการพิมพ์, กรุงเทพฯ.**

บุญส่ง เลขะกุล และ จารุจินต์ นภิตะภักฎ. 2533. **สัตว์ก็บ. องค์การค้ำของครุสภา, กรุงเทพฯ.**

ประสพชัย นามลาพุทธา. 2536. การแปลตีความข้อมูลด้วยสายตา, น. 113 – 126. **ใน การสำรวจ
ทรัพยากรธรรมชาติด้วยดาวเทียม. กองสำรวจทรัพยากรธรรมชาติ สำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ.**

เปรมใจ ตรีสรานวัฒนา. 2531. **การวิเคราะห์การถดถอย. ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

รัตนวัฒน์ ไชยรัตน์. 2540. **นิเวศวิทยาของกวางผา ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย จังหวัด
เชียงใหม่ และตาก.วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

วสิน อิงคพัฒนากุล. 2524. **สัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ของประเทศไทย, น. 166-179. ใน การสัมมนา
เรื่องสัตว์ป่าเมืองไทย ปีที่ 2. คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.**

วันชัย อรุณประภารัตน์. 2541. **การกำหนดตำแหน่งด้วยดาวเทียม. คณะวนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

สถิต วัชรกิตติ, เลิศ จันทนุภาพ, ประสาน ประดิษฐ์พงษ์, สงคราม ธรรมมิณูช, ชาญ บุญญศิริกุล
และสุเทพเลาหเดช. 2521. **การประเมินการใช้ที่ดิน การเปลี่ยนแปลงผลกระทบต่ออุทยาน
แห่งชาติเขาใหญ่. คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.**

ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า. 2542. **ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า. สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้.**

ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า. 2543. **ข้อมูลพื้นฐานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าในประเทศไทย. สำนักอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้. กรุงเทพฯ. หน้า 153-169.**

ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า และ ศูนย์วิจัยป่าไม้. 2540ก. โครงการประยุกต์ใช้ข้อมูลจากการสำรวจระยะไกลและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อสำรวจตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร. กรมป่าไม้.

_____. 2540ข. โครงการประยุกต์ใช้ข้อมูลจากการสำรวจระยะไกลและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อสำรวจตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง. กรมป่าไม้.

_____. 2540ค. โครงการประยุกต์ใช้ข้อมูลจากการสำรวจระยะไกลและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อสำรวจตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุ้มผาง. กรมป่าไม้.

_____. 2542. โครงการประยุกต์ใช้ข้อมูลจากการสำรวจระยะไกลและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อสำรวจตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน. กรมป่าไม้.

_____. 2540ก. โครงการประยุกต์ใช้ข้อมูลจากการสำรวจระยะไกลและระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์เพื่อสำรวจตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าไม้ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตะเบาะ-ห้วยใหญ่ จังหวัดชัยภูมิและเพชรบูรณ์. กรมป่าไม้.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ. 2545 แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ เก้า พ.ศ. 2545 – 2549, แหล่งที่มา <http://www.nesdb.go.th>, 25 มกราคม 2547.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2540. คำอธิบายเรื่องการสำรวจระยะไกล. กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, กรุงเทพฯ.

- สุพรรณ กาญจนสุธรรม. 2536. หลักการวิเคราะห์ข้อมูลจากดาวเทียมด้านการเกษตร, น. 271 – 294. ใน การสำรวจทรัพยากรธรรมชาติด้วยดาวเทียม. กองสำรวจทรัพยากรธรรมชาติด้วยดาวเทียม สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- สุรัชย์ รัตนเสริมพงศ์. 2536. หลักการเบื้องต้นของเทคโนโลยีการสำรวจข้อมูลระยะไกล, น. 89 – 112. ใน การสำรวจทรัพยากรธรรมชาติด้วยดาวเทียม. กองสำรวจทรัพยากรธรรมชาติด้วยดาวเทียม สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- ศุวิทย์ อ่องสมหวัง, นฤมล นุชเปลี่ยน, อนุสร รังสีพานิช และอนุชิต รัตนสุวรรณ. 2544. การประเมินพื้นที่ป่าไม้ที่ถูกไฟไหม้ในปี พ.ศ. 2544 โดยการสำรวจข้อมูลจากระยะไกล และระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์. สำนักวิชาการ กรมป่าไม้, กรุงเทพฯ.
- อนุชยา ทรัพย์มี. 2529. การใช้ประโยชน์ป่าธรรมชาติและป่าเทียมของสัตว์ป่า ณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โอภาส ขอบเขตต์. 2518. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมในเมืองไทย. ภาควิชาชีววิทยาป่าไม้, คณะวนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ, กรุงเทพฯ.
- Anthony, R.G. and N.S. Smith. 1974. **Comparison of rumen and fecal analysis to describe deer diets.** J. Wild. Mange. 38(3) : 535-540. Bangkok.
- Arunpraparut, W., T. Tasaka. 1995. Analysis of Deforestation Before and After Logging Ban in Eastern Thailand by Using GIS. **J. Jpn. For. Eng. Assoc.** 10(3):187-193.
- Canada Centre for Remote Sensing. 2001. Fundamentals of Remote Sensing. แหล่งที่มา: <http://www.ccrs.nrcan.gc.ca>, 25 มกราคม 2547.
- Congalton, R. G. and K. Green. 1992. The ABCs of GIS: An introduction to geographic information system. **J. of For.** 90(11): 16-17.

- Corbet, G.B. and J.E. Hill. 1992 **The Mammals of the Indomalayan Region: A Systematic Review**. Natural History Museum Publications Oxford University Press, London.
- Crocker, B.H. 1959. **A method of estimating the botanical composition of the diet of sheep**. N. Z. J. Agr. Res. 2 : 72-85.
- Ellerman J.R. and T.C.S. Morrison-scott. 1966. **Class Mammalia. In Checklist of Palearctic and Indian Mammals 1758-1946**. 2d ed., British Museum (National History), London.
- Fox, J.L., S.P. Sinha and R.S. Chundawat. 1992. **Activity patterns and habitat use of Ibex in the Himalaya Mountains of India**. J. Mamm. 73 (3) : 527-534.
- Geist, V. 1971. **Mountain Sheep: A Study in Behavior and Evolution**. The University of Chicago Press, Chicago.
- Kondo, H. 1972. **The Illustrated Encyclopedia of the Animal Kingdom IV**. Fratelli Fabbri Editori, Milan.
- Lekagul, B. and J.A. McNeely. 1977. **Mammals of Thailand**. Kurusapha Ladprao, Bangkok.
- Long, T. 1971. **Mountain animals**. Cited by B. Lekagul J.A. McNeely. 1977. Mammals of Thailand. Kurusapha Ladprao, Bangkok.
- MacKinnon, J. and K. MacKinnon. 1974. **Animals of Asia**. Holt, Rinehart and Winston of Canada, Limited, Canada.

Millar, J.S. 1977. **Adaptive features of Mammalian reproduction.** *Evolution.* 31 : 370-386.

Nualchawee, K., L.D. Miller, C. Tom, J. Christenson and D. Williams. 1981. Spatial Inventory and Modeling of Shifting Cultivation and Forest Land Cover of Northern Thailand with Inouts from Map Airphotos, and Landsat. **Remote Sensing Center Technical Report No. 4177.** Texas A&M University, College Station

Prater, S.H. 1990. **The Book of Indian Animals.** Oxford University Press, Bombay.

Press, S.J. S. Wilson. 1978. Choosing between logistic regression and discriminant analysis. **J. of the Amer. Statist. Ass.** 73: 699-705.

Sanderson, T. 1967. **Living Mammals of the World.** Doubleday & Company, Inc., New York.

Vaughan, T.A. 1972. **Mammalogy.** W. B. Saunders Company, Philadelphia.

Walker, E.P. 1975. **Mammals of the World Volume II.** Hopkins University Press, London.

Walther F.R., V. Geist, H. Soma and V. Zhiwotschenko. 1988. **Chamois and related species, pp.** 495-509. *In* B. Grzimek (ed.) Grzimek's Encyclopedia (Mammals). Vol. 5. McGraw-Hill Publishing Company, New York.

ภาคผนวก

ตารางผนวกที่ 1 ตำแหน่งที่ได้จากการสำรวจร่องรอยกวางผาในพื้นที่ศึกษา

ลำดับที่	พิกัด X	พิกัด Y	ชั้นความสูง	ร่องรอย
1	449218	1932281	1849.000	ซีกววงผา
2	451232	1928904	1795.000	ซีกววงผา
3	448454	1928925	1662.000	ซีกววงผา
4	448451	1928930	1696.000	ซีกววงผา
5	448444	1928932	1699.000	ซีกววงผา
6	448441	1928940	1699.000	ซีกววงผา
7	448422	1928943	1701.000	ซีกววงผา
8	448390	1928934	1696.000	ซีกววงผา
9	448364	1928959	1704.000	ซีกววงผา
10	448360	1928927	1709.000	ซีกววงผา
11	448340	1928943	1712.000	ซีกววงผา
12	448277	1928935	1710.000	ซีกววงผา
13	448538	1928969	1680.000	ค่านกวงผา
14	448224	1928895	1707.000	ค่านกวงผา
15	449244	1931721	1784.000	ที่นอนกวงผา
16	450131	1929957	1864.000	ที่นอนกวงผา
17	448333	1928945	1714.000	ที่นอนกวงผา
18	448290	1928935	1714.000	ที่นอนกวงผา
19	450005	1930223	1873.000	พบกวงผา
20	451285	1928850	1752.000	พบกวงผา
21	449318	1932648	1731.000	รอยเท้ากวงผา
22	449443	1931933	1864.000	รอยเท้ากวงผา
23	449208	1932272	1850.000	รอยเท้ากวงผา
24	449239	1932108	1850.000	รอยเท้ากวงผา

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	พิกัด X	พิกัด Y	ชั้นความสูง	ร่องรอย
25	450149	1929943	1871.000	รอยเท้าทางผา
26	450150	1929931	1875.000	รอยเท้าทางผา
27	450182	1929724	1900.000	รอยเท้าทางผา
28	450198	1929689	1902.000	รอยเท้าทางผา
29	450230	1929633	1929.000	รอยเท้าทางผา
30	450230	1929624	1931.000	รอยเท้าทางผา
31	450224	1929624	1935.000	รอยเท้าทางผา
32	450346	1929387	1889.000	รอยเท้าทางผา
33	450639	1929127	1831.000	รอยเท้าทางผา
34	450901	1929019	1782.000	รอยเท้าทางผา
35	449122	1931682	1708.000	รอยเท้าทางผา
36	449077	1931706	1688.000	รอยเท้าทางผา
37	449973	1930308	1879.000	รอยเท้าทางผา
37	449626	1931047	1887.000	รอยเท้าทางผา
39	449727	1930822	1897.000	รอยเท้าทางผา
40	449775	1930735	1898.000	รอยเท้าทางผา
41	449856	1930515	1890.000	รอยเท้าทางผา
42	449986	1930275	1883.000	รอยเท้าทางผา
43	450005	1930222	1877.000	รอยเท้าทางผา
44	449701	1930858	1901.000	รอยเท้าทางผา
45	449854	1930600	1886.000	รอยเท้าทางผา
46	449928	1930399	1872.000	รอยเท้าทางผา
47	449973	1930308	1879.000	รอยเท้าทางผา
48	450048	1930180	1882.000	รอยเท้าทางผา

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	พิกัด X	พิกัด Y	ชั้นความสูง	ร่องรอย
49	450076	1930115	1871.000	รอยเท้าทางผา
50	450075	1930097	1869.000	รอยเท้าทางผา
51	450125	1929920	1876.000	รอยเท้าทางผา
52	450198	1929703	1900.000	รอยเท้าทางผา
53	450223	1929655	1916.000	รอยเท้าทางผา
54	450231	1929639	1927.000	รอยเท้าทางผา
55	448574	1928983	1682.000	รอยเท้าทางผา
56	448567	1928983	1681.000	รอยเท้าทางผา
57	448522	1928950	1677.000	รอยเท้าทางผา
58	448477	1928928	1681.000	รอยเท้าทางผา
59	448393	1928936	1698.000	รอยเท้าทางผา
60	448320	1928948	1715.000	รอยเท้าทางผา
61	448187	1928885	1705.000	รอยเท้าทางผา
62	450258	1929495	1931.000	รอยเท้าทางผา
63	451184	1928912	1797.000	รอยเท้าทางผา
64	451051	1928997	1827.000	รอยเท้าทางผา
65	451035	1928987	1828.000	รอยเท้าทางผา
66	450525	1929249	1852.000	รอยเท้าทางผา
67	450280	1929482	1926.000	รอยเท้าทางผา
68	449417	1931504	1870.000	รอยเท้าทางผา

ตารางผนวกที่ 2 Coverage ที่ใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยที่อยู่กับอาศัยของกวางผาโดยใช้วิธี

Multiple Regression Analysis

ตัวแปร	Scale	Score	รายละเอียด
แหล่งอาหาร (forest type)	Ordinal	1	ป่าทุ่งหญ้า ,ป่าดิบเขา
		2	ป่าเต็งรัง ,ป่าเบญจพรรณ
		3	ไร่ร้าง ,ป่าฟื้นฟู
		4	พื้นที่เกษตรกรรม ,แหล่งน้ำ
แหล่งน้ำ (stream)	numeric	numeric	Distance in meter
ทิศด้านลาด (aspect)	Ordinal	1	ทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ
		2	ทิศตะวันออก และทิศตะวันออกเฉียงใต้
		3	ทิศใต้ และทิศตะวันตกเฉียงใต้
		4	ทิศตะวันตก และทิศตะวันตกเฉียงเหนือ
ชนิดหิน (rock)	Ordinal	1	Cgr
		2	R_gr@P+Rgr
		3	Qa
		4	PE
		5	O
		6	SD
		7	Qt
ระดับชั้นความสูง (altitude)*	numeric	numeric	Elevation by meter
ชนิดดิน (Soil)	Ordinal	1	กลุ่มชุดดินที่ 30C
		2	กลุ่มชุดดินที่ 30D
		3	กลุ่มชุดดินที่ 35B
		4	กลุ่มชุดดินที่ 35C

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปร	Scale	Score	รายละเอียด		
ชนิดดิน (soil)	Ordinal	5	กลุ่มชุดดินที่ 46D/RL		
		6	กลุ่มชุดดินที่ 48C		
		7	กลุ่มชุดดินที่ 48D		
		8	กลุ่มชุดดินที่ 48E		
		9	กลุ่มชุดดินที่ 59B (59)		
		10	กลุ่มชุดดินที่ 59C (59)		
		11	กลุ่มชุดดินที่ 62		
		12	กลุ่มชุดดินที่ RL		
		13	กลุ่มชุดดินที่ RL/46C		
		14	กลุ่มชุดดินที่ RL/46D		
		ปริมาณน้ำฝน (precipitation)	numeric	numeric	Precipitation by inch
		ความลาดชัน (slope)	numeric	numeric	Precipitation by percentage
		ความห่างจากหมู่บ้าน (village)	numeric	numeric	Distance in meter
		ความห่างจากถนน (road)	numeric	numeric	Distance in meter
ความห่างจากที่ตั้งหน่วยฯ (forest protecting unit)	numeric	numeric	Distance in meter		

ตารางผนวกที่ 3 ระดับของการจำแนกสภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในการแปลความหมายจาก
ภาพถ่ายดาวเทียม Landsat - 7TM

ระดับที่ 1	ระดับที่ 2	ระดับที่ 3	รหัส
F - พื้นที่ป่า	F1 - ป่าไม่ผลัดใบ	F1.1 - ป่าดิบแล้ง	112
		F1.2 - ป่าดิบเขา	113
	F2 - ป่าผลัดใบ	F2.1 - ป่าเบญจพรรณ	121
		F2.2 - ป่าเต็งรัง	122
		F2.3 - ป่าไผ่	123
	F3 - สวนป่า		130
	F4 - ป่าธรรมชาติถูกบุกรุก/แผ้วถาง		140
	F5 - ป่าที่กำลังฟื้นตัวโดยธรรมชาติ		150
A - พื้นที่เกษตรกรรม	A1 - นาข้าว		210
	A2 - พืชไร่		220
	A3 - ไม้ยืนต้น		230
	A4 - ไม้ผล		240
	A5 - พืชสวน		250
	A6 - ขางพารา		260
U - ที่อยู่อาศัย	U1 - ตัวเมือง		310
	U2 - หมู่บ้าน		320
	U3 - สถานที่ราชการ	U3.1 ที่ทำการเขต	331
		U3.2 ที่ตั้งหน่วยฯ	332
		U3.3 สถานีพัฒนาฯ	333
U3.4 งานอื่นของกรมอุทยานฯ		334	
C - ไร่ร้าง	C1 - ไร่ร้าง		610
P - พุ่มหญ้า			400

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ระดับที่ 1	ระดับที่ 2	ระดับที่ 3	รหัส
W - แหล่งน้ำ			500
O - อื่นๆ			700

ตารางผนวกที่ 4 ที่ตั้งหน่วยราชการในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอมก๋อย

ลำดับที่	พิกัด X	พิกัด Y	ID	ชื่อ	Reference
1	466456	1930939	2	หน่วยพิทักษ์ป่าแก่งสร้อย	Garmim
2	447030	1925387	2	หน่วยพิทักษ์ป่าม่อนจอง	Garmim
3	445197	1939643	2	หน่วยพิทักษ์ป่าน้ำคั้น	Garmim
4	442110	1931909	1	ที่ทำการเขตอมก๋อย	Garmim
5	446773	1920150	2	หน่วยพิทักษ์ป่าหนองแดง	Garmim
6	464081	1973853	2	หน่วยพิทักษ์ป่าดอยเต่า	Garmim
7	465926	1950650	2	หน่วยพิทักษ์ป่าอู่มปาด	Garmim
8	450094	1943785	2	หน่วยพิทักษ์ป่ามูเซอร์	Garmim
9	451199	1939205	2	หน่วยพิทักษ์ป่าอู่มหลวง	Garmim
10	445379	1971658	2	หน่วยพิทักษ์ป่ายางแก้ว	Garmim

ตารางผนวกที่ 5 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลการสำรวจภาคสนาม กับการแปลตีความด้วย
วิธี man-machine interactive system

จุดที่	พิกัด_X	พิกัด_Y	ข้อมูลอ้างอิง	BND1	BND2	BND3	BND4	BND5	BND7	NDVI	การแปลตีความ
11301	450541	1939873	ดิมเขา	54	39	31	70	51	24	0.368	ดิมเขา
11302	450946	1937715	ดิมเขา	52	40	29	63	48	27	0.370	ดิมเขา
11303	452780	1939333	ดิมเขา	59	43	39	71	69	39	0.291	ดิมเขา
11304	454587	1936636	ดิมเขา	58	38	33	54	53	29	0.241	ดิมเขา
11305	447844	1932293	ดิมเขา	55	40	31	77	58	28	0.426	ดิมเขา
11306	453346	1929191	ดิมเขา	54	42	29	74	69	31	0.437	ดิมเขา
11307	449867	1923176	แหล่งน้ำ	55	35	26	46	29	17	0.278	ดิมเขา
11308	450892	1920236	ดิมเขา	55	40	30	79	66	29	0.450	ดิมเขา
11309	452537	1923203	เต็งรัง	57	44	36	63	116	86	0.273	ดิมเขา
11310	451701	1944432	ดิมเขา	56	43	33	71	61	25	0.365	ดิมเขา
11311	451080	1947075	ดิมเขา	62	51	47	82	87	29	0.271	ดิมเขา
12101	445632	1971891	ไร่ร้างโล่ง	66	56	59	61	103	64	0.041	เบญจพรรณ
12102	446845	1970057	เบญจพรรณ	61	47	41	60	59	31	0.188	เบญจพรรณ
12103	447790	1966901	เบญจพรรณ	65	50	53	62	80	44	0.078	เบญจพรรณ
12104	451053	1967198	ไร่ร้างโล่ง	68	56	60	63	106	64	0.079	เบญจพรรณ
12105	451917	1972566	เบญจพรรณ	60	46	34	56	57	30	0.244	เบญจพรรณ
12106	453077	1970138	เบญจพรรณ	64	50	45	64	81	47	0.174	เบญจพรรณ
12107	457042	1970893	เบญจพรรณ	60	48	43	58	62	33	0.149	เบญจพรรณ
12108	455720	1966874	ไร่ร้างโล่ง	60	50	40	82	99	50	0.344	เบญจพรรณ
12109	461223	1962747	เบญจพรรณ	57	43	35	73	69	31	0.352	เบญจพรรณ
12110	451863	1958674	ไร่ร้างโล่ง	68	55	61	64	96	59	0.024	เบญจพรรณ
12111	452186	1956003	เบญจพรรณ	60	47	43	51	70	38	0.085	เบญจพรรณ
12112	461573	1959213	เบญจพรรณ	61	48	41	66	78	39	0.234	เบญจพรรณ
12113	464864	1957002	เบญจพรรณ	67	56	59	61	87	50	0.017	เบญจพรรณ
12114	458040	1949692	เบญจพรรณ	65	52	46	68	83	40	0.193	เบญจพรรณ
12115	462544	1948720	ไร่ร้างโล่ง	70	54	56	57	89	52	0.009	เบญจพรรณ
12116	453346	1944108	เบญจพรรณ	59	47	33	60	62	30	0.290	เบญจพรรณ
12117	459415	1942408	ไร่ร้างโล่ง	64	56	50	73	98	48	0.187	เบญจพรรณ
12118	457608	1938039	เบญจพรรณ	61	42	33	45	52	29	0.154	เบญจพรรณ
12119	462518	1933804	เบญจพรรณ	60	47	37	61	60	30	0.245	เบญจพรรณ
12120	458229	1928787	เบญจพรรณ	60	47	41	71	70	34	0.268	เบญจพรรณ

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

จุดที่	พิกัด_X	พิกัด_Y	ข้อมูลอ้างอิง	BND1	BND2	BND3	BND4	BND5	BND7	NDVI	การแปล ตีความ
12121	446196	1930454	เบญจพรรณ	57	41	33	44	66	34	0.143	เบญจพรรณ
12122	447232	1926520	เบญจพรรณ	58	47	33	47	50	24	0.175	เบญจพรรณ
12123	448129	1923621	ไร่ร้างโล่ง	62	48	46	72	91	50	0.220	เบญจพรรณ
12124	451235	1915545	เบญจพรรณ	61	45	43	52	71	39	0.095	เบญจพรรณ
12125	455583	1920308	เบญจพรรณ	60	44	34	50	58	30	0.190	เบญจพรรณ
12126	457516	1924104	เบญจพรรณ	63	46	43	59	77	44	0.157	เบญจพรรณ
12127	459587	1935217	ไร่ร้างโล่ง	64	48	43	64	102	53	0.196	เบญจพรรณ
12201	455261	1946320	เบญจพรรณ	62	47	43	50	62	34	0.118	เต็งรัง
12202	456421	1944755	เบญจพรรณ	64	53	52	62	72	36	0.088	เต็งรัง
12203	466483	1947668	ไร่ร้างโล่ง	66	56	51	62	90	48	0.062	เต็งรัง
12204	465943	1945726	เต็งรัง	74	63	68	70	111	61	0.014	เต็งรัง
12205	467454	1942624	เบญจพรรณ	67	49	44	52	69	37	0.083	เต็งรัง
12206	454614	1949907	เต็งรัง	72	58	70	61	120	76	-0.069	เต็งรัง
12207	461169	1946832	เบญจพรรณ	65	46	44	37	55	36	-0.086	เต็งรัง
12208	461762	1939064	เต็งรัง	66	59	56	55	100	57	-0.009	เต็งรัง
12209	450541	1955626	เต็งรัง	73	58	63	66	118	76	0.023	เต็งรัง
12210	454695	1953090	เต็งรัง	77	67	88	72	148	92	-0.100	เต็งรัง
12211	456340	1957325	เต็งรัง	79	64	82	62	139	93	-0.139	เต็งรัง
12212	459469	1954951	เต็งรัง	80	65	73	50	117	88	-0.187	เต็งรัง
12213	463381	1951984	เต็งรัง	74	65	82	73	131	88	-0.087	เต็งรัง
12214	449813	1960319	เต็งรัง	67	63	70	72	111	68	0.069	เต็งรัง
12215	450271	1965310	เต็งรัง	73	64	79	77	134	84	-0.013	เต็งรัง
12216	447492	1974149	ไร่ร้างโล่ง	64	50	48	59	79	47	0.124	เต็งรัง
12217	448871	1971180	ทุ่งหญ้า	63	52	52	58	91	52	0.055	เต็งรัง
12218	457423	1961462	เต็งรัง	73	60	66	46	119	89	-0.179	เต็งรัง
12219	457282	1958104	เต็งรัง	79	68	86	67	159	106	-0.124	เต็งรัง
12220	443004	1933083	เต็งรัง	72	61	83	69	141	87	-0.092	เต็งรัง
12221	444064	1929761	ไร่ร้างโล่ง	66	54	56	73	97	53	0.132	เต็งรัง
12222	445549	1926439	เต็งรัง	77	67	78	64	152	98	-0.099	เต็งรัง
12223	447987	1917392	ไร่ร้างโล่ง	69	54	60	58	100	58	-0.017	เต็งรัง
12224	448588	1913858	เต็งรัง	75	64	80	70	151	99	-0.067	เต็งรัง
12225	460780	1930751	ทุ่งหญ้า	72	61	72	70	118	66	-0.014	เต็งรัง

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

จุดที่	พิกัด_X	พิกัด_Y	ข้อมูลอ้างอิง	BND1	BND2	BND3	BND4	BND5	BND7	NDVI	การแปล ตีความ
12226	462795	1929337	เต็งรัง	76	66	81	66	118	73	-0.102	เต็งรัง
12227	458519	1926227	ดิบเขา	76	52	52	38	77	57	-0.156	เต็งรัง
12228	457529	1921668	ทุ่งหญ้า	68	54	56	62	114	65	0.051	เต็งรัง
12229	466364	1926157	เต็งรัง	75	63	78	58	128	87	-0.147	เต็งรัง
12230	466400	1931811	เต็งรัง	79	65	82	59	135	93	-0.163	เต็งรัง
14001	449553	1933006	ทุ่งหญ้า	61	53	48	82	102	58	0.262	ป่าพื้นต่ำ
14002	449472	1932705	ป่าพื้นต่ำ	62	51	49	74	95	51	0.203	ป่าพื้นต่ำ
14003	452088	1930784	ป่าพื้นต่ำ	59	46	37	94	70	31	0.435	ป่าพื้นต่ำ
14004	452423	1930286	ป่าพื้นต่ำ	60	47	41	80	89	46	0.219	ป่าพื้นต่ำ
14005	452690	1931062	ป่าพื้นต่ำ	59	49	38	89	70	30	0.402	ป่าพื้นต่ำ
14006	450926	1924617	ป่าพื้นต่ำ	59	49	42	91	83	42	0.368	ป่าพื้นต่ำ
14007	450994	1923930	ป่าพื้นต่ำ	56	47	38	88	84	40	0.397	ป่าพื้นต่ำ
14008	450611	1923637	ป่าพื้นต่ำ	55	46	35	75	68	34	0.364	ป่าพื้นต่ำ
14009	451061	1922883	ป่าพื้นต่ำ	57	46	36	89	84	41	0.424	ป่าพื้นต่ำ
14010	451309	1921758	ป่าพื้นต่ำ	56	46	37	78	84	36	0.357	ป่าพื้นต่ำ
14011	452164	1920666	ป่าพื้นต่ำ	57	48	37	81	85	41	0.373	ป่าพื้นต่ำ
14012	452558	1920418	ป่าพื้นต่ำ	58	47	37	79	79	40	0.362	ป่าพื้นต่ำ
14013	451759	1919788	ป่าพื้นต่ำ	55	43	40	63	89	48	0.223	ป่าพื้นต่ำ
14014	452412	1919743	ป่าพื้นต่ำ	60	48	43	85	89	46	0.328	ป่าพื้นต่ำ
14015	451264	1918921	เบญจพรรณ	58	45	31	100	72	28	0.527	ป่าพื้นต่ำ
14016	451793	1919326	ไร่ร้างโล่ง	61	50	46	79	109	67	0.264	ป่าพื้นต่ำ
20001	447269	1965234	เกษตรกรรม	70	59	64	63	113	77	-0.089	เกษตรกรรม
20002	450264	1943745	เกษตรกรรม	65	54	61	64	123	78	0.024	เกษตรกรรม
20003	450264	1942728	ไร่ร้างโล่ง	59	55	47	86	94	50	0.293	เกษตรกรรม
20004	445263	1936490	เกษตรกรรม	65	61	62	76	117	64	0.101	เกษตรกรรม
20005	445236	1935474	เกษตรกรรม	68	51	55	46	109	73	-0.089	เกษตรกรรม
20006	442955	1931654	เกษตรกรรม	73	62	77	70	126	76	-0.048	เกษตรกรรม
20007	443505	1927037	เกษตรกรรม	73	62	68	61	137	93	-0.054	เกษตรกรรม
20008	447077	1921404	เกษตรกรรม	75	64	74	71	123	75	-0.021	เกษตรกรรม
20009	446912	1920250	เต็งรัง	96	88	106	76	186	143	-0.165	เกษตรกรรม
20010	449574	1963256	เกษตรกรรม	69	57	61	64	106	62	0.024	เกษตรกรรม
41001	460700	1977377	เต็งรัง	78	62	70	51	121	71	-0.157	ทุ่งหญ้า
41002	460314	1976449	เบญจพรรณ	70	50	50	32	36	24	-0.220	ทุ่งหญ้า

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

จุดที่	พิกัด_X	พิกัด_Y	ข้อมูลอ้างอิง	BND1	BND2	BND3	BND4	BND5	BND7	NDVI	การแปล ตีความ
41003	461186	1975841	แหล่งน้ำ	66	45	36	11	17	12	-0.440	ทุ่งหญ้า
41003	463011	1964255	ทุ่งหญ้า	64	53	44	79	79	38	0.285	ทุ่งหญ้า
41004	462769	1963789	เต็งรัง	83	72	83	65	167	121	-0.139	ทุ่งหญ้า
41005	456691	1932023	เต็งรัง	72	63	73	62	144	97	0.061	ทุ่งหญ้า
41006	451809	1936097	ทุ่งหญ้า	57	45	37	63	79	44	0.260	ทุ่งหญ้า
41007	449219	1930675	ทุ่งหญ้า	54	42	33	63	61	33	0.313	ทุ่งหญ้า
41008	450514	1934964	ทุ่งหญ้า	57	51	44	94	87	40	0.362	ทุ่งหญ้า
41009	450055	1929299	ทุ่งหญ้า	57	42	39	53	83	50	0.510	ทุ่งหญ้า
41010	451350	1928409	ทุ่งหญ้า	59	46	44	71	83	39	0.235	ทุ่งหญ้า
50001	463476	1945314	แหล่งน้ำ	62	41	28	13	11	10	-0.366	แหล่งน้ำ
50002	464053	1944974	แหล่งน้ำ	62	39	27	13	12	8	-0.350	แหล่งน้ำ
50003	465512	1944776	แหล่งน้ำ	64	42	30	14	12	10	-0.364	แหล่งน้ำ
50004	466282	1944126	แหล่งน้ำ	63	41	34	14	11	11	-0.369	แหล่งน้ำ
50005	467221	1944182	แหล่งน้ำ	64	40	31	12	11	8	-0.442	แหล่งน้ำ
50006	465201	1949901	แหล่งน้ำ	63	40	29	15	13	11	-0.101	แหล่งน้ำ
50007	465953	1950201	แหล่งน้ำ	64	41	30	13	10	9	0.018	แหล่งน้ำ
50008	467849	1953545	ดิบเขา	63	42	33	15	16	77	-0.447	แหล่งน้ำ
50009	470346	1958484	ดิบเขา	63	46	35	45	55	32	0.125	แหล่งน้ำ
50010	470092	1959346	แหล่งน้ำ	61	42	32	26	20	13	-0.023	แหล่งน้ำ
61001	462763	1970029	เต็งรัง	75	661	64	69	131	80	0.038	ไร่ร้างโล่ง
61002	462004	1969857	ไร่ร้างโล่ง	70	56	58	67	104	59	0.072	ไร่ร้างโล่ง
61003	461376	1969531	ไร่ร้างโล่ง	66	51	52	59	114	71	0.063	ไร่ร้างโล่ง
61004	460919	1969981	ไร่ร้างโล่ง	41	59	61	72	107	64	0.075	ไร่ร้างโล่ง
61005	461038	1969133	ไร่ร้างโล่ง	68	55	64	61	103	63	-0.024	ไร่ร้างโล่ง
61006	461880	1969388	ไร่ร้างโล่ง	70	53	58	65	94	54	0.057	ไร่ร้างโล่ง
61007	459538	1967983	ไร่ร้างโล่ง	66	55	46	68	86	45	0.186	ไร่ร้างโล่ง
61008	459099	1967752	เบญจพรรณ	60	46	40	82	76	38	0.344	ไร่ร้างโล่ง
61009	458981	1967224	ไร่ร้างโล่ง	63	50	49	54	73	41	0.049	ไร่ร้างโล่ง
61010	461174	1968054	ไร่ร้างโล่ง	71	59	58	71	104	66	0.101	ไร่ร้างโล่ง
61011	456162	1974187	ไร่ร้างโล่ง	70	58	64	62	97	63	-0.016	ไร่ร้างโล่ง
61012	457552	1973492	ไร่ร้างโล่ง	68	55	57	56	104	62	0.066	ไร่ร้างโล่ง
61013	456813	1965430	ไร่ร้างโล่ง	70	56	59	59	115	69	-0.078	ไร่ร้างโล่ง

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

จุดที่	พิกัด_X	พิกัด_Y	ข้อมูลอ้างอิง	BND1	BND2	BND3	BND4	BND5	BND7	NDVI	การแปล ตีความ
61014	461142	1966327	ไร่ร้างโล่ง	62	51	45	73	91	44	0.237	ไร่ร้างโล่ง
61015	458362	1963287	ไร่ร้างโล่ง	72	63	73	57	99	64	-0.123	ไร่ร้างโล่ง
61016	454078	1945005	เต็งรัง	86	75	59	68	178	127	-0.123	ไร่ร้างโล่ง
61017	452123	1927171	ไร่ร้างโล่ง	57	46	39	69	79	41	0.278	ไร่ร้างโล่ง
61018	452442	1926187	เบญจพรรณ	58	45	35	67	69	37	0.314	ไร่ร้างโล่ง
61019	456046	1926245	ไร่ร้างโล่ง	72	61	76	66	119	69	0.070	ไร่ร้างโล่ง
61020	456915	1926013	เต็งรัง	74	60	72	69	129	77	0.040	ไร่ร้างโล่ง

ตารางผนวกที่ 6 ผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่กำหนด ขั้นตอนที่ 1

(Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)

STEP 1	Degr. of	F to	P to	F to	P to	Effect	Beta	Std.Err.	B	Std.Err.	t(193)
intercept					0.327971				0.013181	0.013441	0.98064
forest type	1			134.024	0.000000	Out					
stream	1			64.476	0.000000	Out					
altitude	1			647.604	0.000000	Out					
slope	1			22.999	0.000003	Out					
aspect	1			41.982	0.000000	Out					
village	1			3.312	0.070296	Out					
road	1			1601.911	0.000000	Entered	0.943657	0.023577	0.00041	0.000010	40.0238
											8
Forest protecting unit	1			15.941	0.000092	Out					
soil	1			3.458	0.064453	Out					
rock	1			1.497	0.222548	Out					
precipitation	1			25.318	0.000001	Out					

Regression Summary for Dependent Variable: Goral (Stat_Mod1(real2)_out) R = 0.94365741 R² = 0.89048932

Adjusted R² = 0.88993342 F(5,193) = 1601.9 p < 0.0000 Std.Error of estimate: 0.15536

ตารางผนวกที่ 7 ผลผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่กำหนด ขั้นตอนที่ 2

(Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)

STEP 2	Degr. of	F to	P to	F to	P to	Effect	Beta	Std. Err.	B	Std. Err.	t(193)
intercept					0.000000				-0.3128	0.0355	-8.80876
forest type	1	1601.911	0.0000			In	0.68257	0.033	0.00029	0.00001	0.00000
stream	1			22.207	0.000005	Out					
altitude	1			93.375	0.000000	Enter	0.32171	0.033	0.00033	0.00003	9.66305
slope	1			2.175	0.141914	Out					
aspect	1			3.912	0.049358	Out					
village	1			5.725	0.017665	Out					
road	1			18.065	0.000033	Out					
Forest protecting unit	1			1.075	0.301002	Out					
soil	1			0.131	0.717979	Out					
rock	1			12.531	0.000500	Out					
precipitation	1			0.805	0.370691	Out					

Regression Summary for Dependent Variable: Goral (Stat_Mod1(real2)_out) $R = 0.96219849$ $R^2 = 0.92582593$

Adjusted $R^2 = 0.92506905$ $F(5,193) = 1223.2$ $p < 0.0000$ Std.Error of estimate: 0.12818

ตารางผนวกที่ 8 ผลผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่กำหนด ขั้นตอนที่ 3

(Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)

STEP 3	Degr. of	F to	P to	F to	P to	Effect	Beta	Std.Err.	B	Std.Err.	t(193)
intercept					0.000000				-0.4029	0.04153	-9.7016
forest type	1	420.335	0.00000			In	0.700	0.03221	0.00030	0.00014	21.5452
stream	1	93.375	0.00000			In	0.315	0.03221	0.00032	0.00033	9.80768
altitude	1			9.424	0.002446	Out					
slope	1			1.373	0.242673	Out					
aspect	1			6.051	0.014769	Out					
village	1			7.804	0.005732	Out					
road	1			0.040	0.840977	Out					
Forest protecting unit	1			12.870	0.000422	Out					
soil	1			0.075	0.784959	Out					
rock	1			14.840	0.000159	Enter	0.073	0.01912	0.01552	0.00403	3.85226
precipitation	1			0.001	0.972075	Out					

Regression Summary for Dependent Variable: Goral (Stat_Mod1(real2)_out) R= 0.96492048 R² = 0.93107153

Adjusted R² = 0.93001109 F(5,193) = 878.01 p < 0.0000 Std.Error of estimate:0.12388

ตารางผนวกที่ 9 ผลผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่กำหนด ขั้นตอนที่ 4

(Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)

STEP 4	Degr. of	F to	P to	F to	P to	Effect	Beta	Std.Err.	B	Std.Err.	t(193)
intercept					0.000000				-0.39567	0.041225	-9.5978
forest type	1	464.196	0.000000			In	0.6929	0.03233	0.000301	0.000014	21.43179
stream	1	96.191	0.000000			In	0.2966	0.03299	0.000307	0.000034	8.99134
altitude	1	14.840	0.000159			In	0.0628	0.01951	0.013256	0.004113	3.22267
slope	1			3.068	0.081422	Out					
aspect	1			4.944	0.027328	Out					
village	1			1.617	0.205089	Out					
road	1			0.041	0.840055	Out					
Forest protecting unit	1			4.679	0.031759	Out					
soil	1			0.422	0.516858	Out					
rock	1			5.111	0.024887	Entered	0.0496	0.02195	0.000139	0.000062	2.26072
precipitation	1			0.276	0.599693	Out					

Regression Summary for Dependent Variable: Goral (Stat_Mod1(real2)_out) R = 0.96679362 R² = 0.93468991

Adjusted R² = 0.93299794 F(5,193) = 552.43 p < 0.0000 Std.Error of estimate: 0.12121

ตารางผนวกที่ 10 ผลผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่กำหนด ขั้นตอนที่ 5

(Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)

STEP 5	Degr. of	F to	P to	F to	P to	Effect	Beta	Std.Err.	B	Std.Err.	t(193)
intercept					0.000000				-0.44609	0.046115	-9.6735
forest type	1	459.322	0.000000			In	0.6726	0.03312	0.00029	0.000014	20.309
stream	1	80.844	0.000000			In	0.2965	0.03262	0.00030	0.000034	9.0918
altitude	1	10.386	0.001490			In	0.6726	0.03312	0.00029	0.000014	20.309
slope	1	5.111	0.024887			In	0.0515	0.02172	0.00014	0.000061	2.3728
aspect	1			5.464	0.020433	Entered	0.0470	0.02014	0.02331	0.009972	2.3375
village	1			1.185	0.277650	Out					
road	1			0.038	0.844924	Out					
Forest protecting unit	1			2.393	0.123530	Out					
soil	1			0.708	0.401287	Out					
rock	1			3.347	0.068874	Out					
precipitation	1			1.257	0.263657	Out					

Regression Summary for Dependent Variable: Goral (Stat_Mod1(real2)_out) $R = 0.96679362$ $R^2 = 0.93468991$

Adjusted $R^2 = 0.93299794$ $F(5,193) = 552.43$ $p < 0.0000$ Std.Error of estimate: 0.12121

ตารางผนวกที่ 11 ผลผลการคัดเลือกปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่จะอยู่อาศัยจากปัจจัยที่กำหนด ขั้นตอนที่ 6

(Goral (Stat_Mod1(real2)_out) : P to enter: 0.05, P to remove: 0.05)

STEP 6	Degr. of	F to	P to	F to	P to	Effect	Beta	Std.Err.	B	Std.Err.	t(193)
intercept					0.000000				-0.44609	0.046115	-9.6735
forest type	1	412.474	0.000000			In	0.67265	0.03312	0.000292	0.000014	20.309
stream	1	82.661	0.000000			In	0.296592	0.03262	0.000307	0.000034	9.0918
altitude	1	9.225	0.002718			In	0.672650	0.03312	0.000292	0.000014	20.309
slope	1	5.630	0.018635			In	0.051552	0.02172	0.000145	0.000061	2.3728
aspect	1	5.464	0.020433			In	0.047096	0.02014	0.023312	0.009972	2.3375
village	1			1.623	0.204258	Out					
road	1			0.128	0.720627	Out					
Forest protecting unit	1			3.126	0.078635	Out					
soil	1			0.258	0.612236	Out					
rock	1			3.366	0.068083	Out					
precipitation	1			0.834	0.362269	Out					

Regression Summary for Dependent Variable: Goral (Stat_Mod1(real2)_out) R = 0.96679362 R² = 0.93468991

Adjusted R² = 0.93299794 F(5,193) = 552.43 p < 0.0000 Std.Error of estimate: 0.12121